

REVISTA VĂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VĂNĂTORILOR DIN ROMANIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SEDIUL «UNIUNEI»: STR. SF. IONICĂ, 6. — BUCUREȘTI I. — TELEFON 313/47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

N. RACOTA, GH. NEDICI și A. MOCSONIY

Președinte :

Dr. I. COSTINESCU

Vice - Președinți :

GH. SCHINA și ALEX. VASILCO

Secretar General :

Colonel DIMITRESCU ALEXANDRU

Membrii-Consilieri :

General BALIF E., BĂLĂNESCU T., Dr. BEJAN I., BRĂTIANU DINU, Dr. BOTEZAT EUG.,
Colonel BOZAC AUREL, BITTERMANN JUL., Căpitan CĂLUGĂRU EUGEN, CRAIOVEANU
EUGEN, Dr. CĂLINESCU I. R., CRĂCIUNESCU CORNEL, DRĂCEA M., JUVARA ERNEST,
LINȚIA DIONISIE, Dr. MEȚIANU N., General MANU G. G., OLTEANU GAVRIL, PAVLU D.,
Dr. PHILIPOVICZ I., POP I., PLAGINO G., POPESCU I., Maior ROSETI BĂLĂNESCU, G-ral
SAMSONOVICI, SĂULESCU N., SUȚU ALEX. Cluj, Maior SCHNEIDER SNYDER R., ȘTEFAN
V. V., TILEAGĂ, TIPEI S., Dr. UDRISCHI, WITTING E.

Censori :

CAȚAFANI V., ȘTEFĂNESCU G., GOLESCU G. A., PĂNOIU ILIE, NEDELCU G.

Comitetul de lectură :

Dr. G. NEDICI, Dr. R. I. CĂLINESCU, E. CRAIOVEANU, Dr. G. SCHINA, Cpt. CĂLUGĂRU E.

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din
întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la
„REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile : plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100
înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de
400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Corespondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărășite de
timbrelle legale, rămân fără răspuns.

Orele de primire la Uniune : In toate zilele de lucru dela 9—1 și 4—7

Sediul: STR. SF. IONICĂ No. 6 — BUCUREȘTI I.

— TELEFON 313/47 —

*Părerea
este
unanimă!
Cartușele*

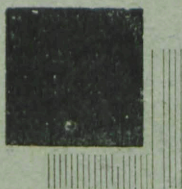
*„ 3 Stele ”
„ 2 Stele ”
„ 1 Stea ”
„ Vulpes ”*

sunt de calitate neintrecută!

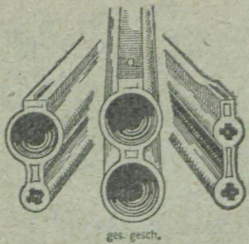
**FABRICA ROMÂNĂ
DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE, S. A.**

BUCUREȘTI

ȘOSEAUA ȘTEFAN CEL MARE No. 45

**PROSPECTE ȘI PREȚ
CURENT LA CERERE**

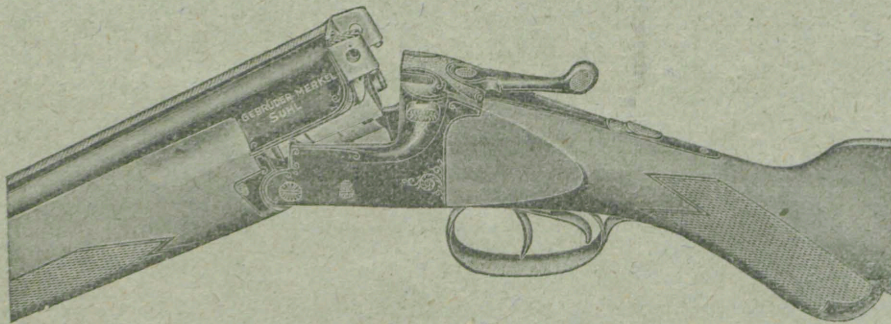

CAMPIONATUL LUMEI PE 1931

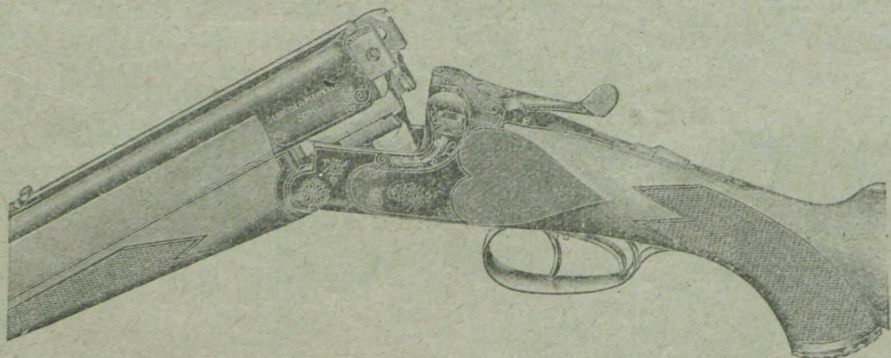
la Monte Carlo, a fost câștigat de un American cu o armă Sist. Bock din **Fabrica Gebrüder Merkel.**

Recordul Germaniei cu 100 de puncte la 100 de porumbei a fost repurtat cu o armă dela Gebrüder Merkel, sistem Bock

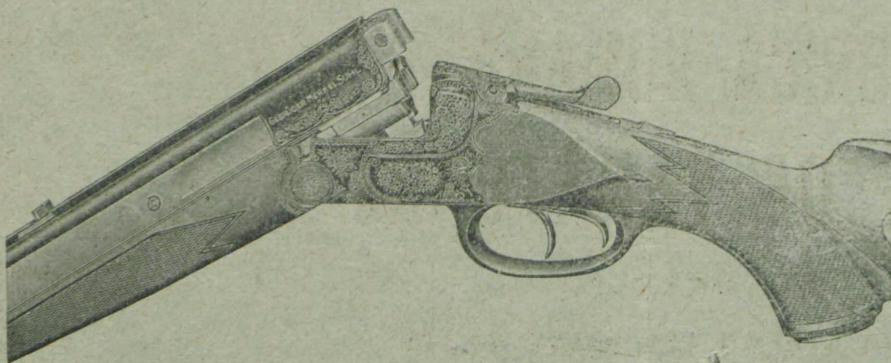
Cele mai bune arme pentru tirul sportiv și de vânătoare, sunt armele **Gebrüder Merkel** cu țevi suprapuse, care se fabrică și se livrează, exact după dorințele clienților, cu garanția unui tir excepțional și o funcționare fără cusur.

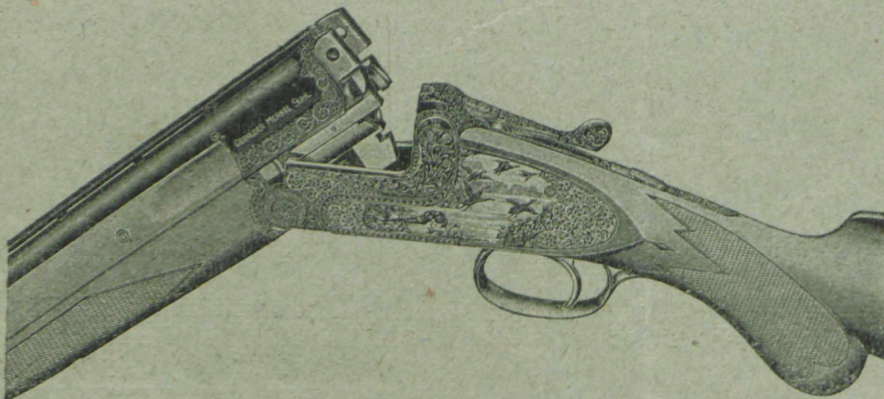
Mod. 400 E

Mod. 210

Mod. 321 E

Mod. 302

Observați clișeele alăturate de arme Sist. Bock, dela cele mai simple până la cele mai

Livrăm :

1. Arme cu țevi suprapuse cu ejector automat dela 320 RM.
2. Arme mixte cu 2 țevi suprapuse dela 300 RM.
3. Arme cu glonț (expres) cu 2 țevi suprapuse dela 535 RM.

Toate aceste prețuri loco fabrica Suhl, fără transport și vamă.

Afară de aceasta, construim arme cu 2 țevi lisse cu sau fără ejector, **Expresuri** cu sau fără ejector, **Drillinguri** în toate modelele, **Carabine** cu țevă basculantă pentru cele mai puternice încărcături, **Carabine** cu repetiție

**Suhler Waffenwerk
Gebrüder Merkel, Suhl-
Germania.**

Parcul de cerbi al Statului dela Șarlota. — Un grup de cerbi la locul de hrană.

Foto Wrbitzky

CALENDARUL VÂNĂTORILOR

MARTIE

VANATUL PERMIS. Orice vânat de apă, sitari, orice răpitoare cu păr sau pene.

IN GRIJA VANATORULUI. Pe vreme rea cu zăpadă și frig se continuă hrănirea vânatului. Răpitoarele aripate se reîntorc spre locurile de cuibărit. Vânătoarea cu bufnița va da roade bune, inclusiv pentru ciorile ce au scăpat de otravă. Câmpul începe să se populeze cu țărani urmați de nenumărați câini: prin orice mijloc acești câini trebuie stărpiți. Spre sfârșitul lunii rațele, potârnichele și fazanii încep împerecherea. Miștreții, iepurii, viezurii, au pui.

APRILIE

VANATUL PERMIS 1—15: lebede, găște, rațe; 15—30, dropiei, spurcaci (cocoși). *Toată luna:* cocoși de munte, cocoși de pădure, sitari, becașine, orice vânat de apă afară de lebede, găște și rațe după 15 ale lunii. Orice răpitoare cu păr sau pene.

IN GRIJA VANATORULUI. Cultivarea ogoarelor pentru vânat. Reînoirea sărăriilor. Răpitoarele aripate au venit aproape toate. Le împuținăm la bufniță sau la locurile de cuibărit. Prin orice mijloace stărpirea câinilor hoinari: păgubele ce fac cuiburilor și puilor sunt nemăsurate. Răpitoarele păroase au pui și păgubesc mai mult ca oricând. Se împuținează unde sunt prea multe, dar omeneste: să nu se lase puii condamnați la o moarte groaznică prin foame, decimând numai adul-

ții. Cerbul, în fundul codrilor, își leapădă coarnele, iar căpriorul își curăță coarnele noi. Cocoșii de munte, de pădure și ieruncele se împerechează. Asemenea sitarii. Să nu se bată pădurea cu gonași după sitari: alungăm tot vânatul adăpostit pentru puiat și cuibărit. La câmp, dropioii și spurcaci sunt în plină nuntă. Iepurele se împerechează, iar în parte iepuroaicele fată.

MAI

VANATUL PERMIS 1—15: dropioi, spurcaci (cocoși), cocoși de munte, cocoși de pădure. *Toată luna:* căprior (țap), orice răpitoare cu păr sau pene.

IN GRIJA VANATORULUI. Se continuă cu cultivarea ogoarelor pentru vânat. Această lună se caracterizează prin liniștea ce trebuie să domnească peste terenurile de vânătoare. Răpitoarele păroase, în parte și cele aripate și ciorile, au pui. Prezența lor e dezastruoasă unde sunt prea multe. Se continuă lupta contra lor la vizuini și la cuiburi, omeneste însă. Se continuă mai mult ca ori când lupta contra câinilor hoinari. Vânatul util aripat clocește: se ia măsuri pentru salvarea cuiburilor, de potârnică sau fazani, pericolitate. Ciutele, căprioarele și caprele negre fată. Iepurele se împerechează, iepuroaicele fată. Vânatul aripat util, clocește.

„ALMANAHUL VANATORULUI”

Adunarea generală a „Uniunii” dela 28 Febr. a. c.

Proces-Verbal

Astăzi, 28 Februarie 1932, ora 15, în localul U. G. V. R. din str. Sfântu Ionică nr. 6, întrunindu-ne conform convocării făcută prin R. V. No. 1 din Ianuarie a. c., ședința se deschide — conform statutelor — sub președinția d-lui Gh. Nedici, președinte de onoare.

Luând conducerea desbaterilor, d. președinte Nedici declară că „nu înțelege să prezideze această ședință, decât în cea mai strictă legalitate și în conformitate cu statutele U. G. V. R.”.

Citindu-se statutul referitor la constituirea Adunării Generale și constatându-se că în sală sunt mai mult de 8 membri din consiliul de administrație, se procedează la facerea unei liste, prin semnare personală în fața d-lui secretar general Cojescu și a d-lui președinte, pentru a se vedea dacă se întrunește numărul de 50 membri prezenți, prevăzut de statute. Se obține un număr de 61 semnături, după care d. președinte, *consultând adunarea dacă se consideră legal constituită* — și neivindu-se nici o contestație — adunarea generală se proclamă legal constituită în conformitate cu statutele și se cere a se intra în ordinea de zi.

D. președinte Nedici, declarând ședința deschisă, roagă pe d. secretar general să dea cetire „dărei de seamă a consiliului”, „bilanțului” și „contului de venituri și cheltueli”.

D. secretar general declară că nu i s'a predat de către consiliu „darea de seamă” și citește numai „bilanțul” precum și „contul de venituri și cheltueli”.

D. secretar general declară, la întrebarea pusă de către un membru al adunării, că aceste acte sunt încălitate de către d-nii cenzori, iar nu de consiliu prin președintele său.

La întrebarea pusă de d. președinte Gh. Nedici, dacă adunarea aprobă bilanțul și contul de venituri și cheltueli, adunarea răspunde că pentru motivul că nu există o dare de seamă și că actele de mai sus nu sunt semnate de reprezentantul consiliului, nu aprobă nici bilanțul nici contul de venituri și cheltueli; urmând ca mai întâi să fie văzute de viitorul consiliu, care le va prezenta apoi primei adunări generale viitoare.

D. președinte Nedici arată adunării că mandatul întregului consiliu a expirat și o roagă să procedeze la alegerea viitorului consiliu precum și a comisiei cenzorilor conform prevederilor statutului.

Se trece apoi — conform ordinei de zi — la alegerea consiliului de administrație și a comisiei de cenzori.

D. președinte roagă adunarea să desemneze 4 persoane care să alcătuiască o listă a consiliului de administrație și a cenzorilor, care apoi va fi supusă adunării generale spre aprobare.

Adunarea desemnează pe d-nii: Philipovicz, dr. Mețianu, dr. Juvara și Gavril Olteanu.

Această comisiune prezintă o listă care se citește apoi de d. președinte, punându-se la vot fiecare persoană în parte.

Această listă se aprobă de adunarea generală cu modificările următoare: în locul a doi membri indicați de comisiune, adunarea alege pe d. Plaino ca membru consilier și pe d. colonel Dimitrescu ca secretar general.

Lista este votată nominal, cu unanimitate, prin aclamații, așa după cum urmează:

Președinți de onoare: N. Racotă, Gh. Nedici, A. Mocsony.

Președinte: dr. I. Costinescu.

Vice-președinți: Gh. Schina, Alex. Wasilco.

Secretar general: colonel Dimitrescu Alexandru.

Membri consilieri: Gl. Balif, Bălănescu T., dr. Bejan I., Brătianu D., dr. Botezat Eug., col. Bozac Aurel, Bitterman Jul., cpt. Călugăru Eug., Craioveanu Eug., dr. Călinescu I. R., Crăciunescu Cornel, Drăcea M., dr. Juvara Ernest, Linția Dionisie, dr. Mețianu I., gl. Manu G. G., Olteanu Gavril, Pavlu D., dr. Philipovicz I., Pop I., Plagino G., Popescu I., maior Roșeti-

Bălănescu, gl. Samsonovici, Săulescu N., Suțu-Cluj Al., maior Schneider-Snider R., Ștefan V. V., Tileagă in. silvic, Tipei, dr. Udrischi, Witing ing. silv.

Comisia de cenzori: Cațafani V., Ștefănescu G., Golesecu G. A., Pănoiu Ilie, Nedelcu G.

D. secretar general declară că nu este nevoie de a se proclama d. G. Nedici încăodată președinte de onoare, pentru că este ales pentru totdeauna. Se ia act.

Totodată adunarea a mai hotărât să propună, ca membri în consiliul permanent de vânatoare din Ministerul de Domenii pe d-nii: A. Wasilco, C. Crăciunescu, dr. Mețianu, prof. Botezat.

Iar în comitetul de lectură al Revistei Vânătorilor a desemnat pe d-nii: dr. Gh. Nedici, dr. R. Călinescu, căp. Călugăru, E. Craioveanu și dr. G. Schina.

D. dr. Costinescu mulțumește adunării pentru cinstea ce-i face alegându-l ca președinte al Uniunii, dar roagă cu insistență — în două rânduri — ca să fie menținut ca președinte d. Mocsony.

La această propunere a d-lui Costinescu s'a asociat și d. Nedici, cerând ca să rămână președinte activ tot d. Mocsony. Unii din membri arată însă, că d. Mocsony este ales președinte de onoare alături de d-nii Racotă și Nedici și cere d-lui dr. Costinescu — în aclamațiunile adunării — să accepte președinția Uniunii.

D. președinte Nedici declară lista consiliului aleasă.

D. Oanea cere cuvântul pentru a preciza punctul său de vedere în chestiunea descărcării vechiului consiliu de administrație de gestiune, referindu-se la art. 42 din statute. D-sa cere, ca indiferent de votul ce se va da de adunarea generală, afirmativ sau nu, ea să verifice gestiunea.

D. dr. Costinescu este de părere că adunarea generală, în necunoștință de cauză, fără să aibă o dare de seamă care să explice situația bilanțului și a contului de cheltueli și venituri, nu este astăzi în măsură de a aproba sau nu gestiunea trecută. Se va cere vechiului consiliu de administrație să înainteze o dare de seamă și toate celelalte acte de gestiune.

După aceasta d. președinte Nedici, pune în discuțiune chestiunea bugetului anului 1932.

D. secretar general prezintă un proiect de buget care a fost alcătuit de consiliul de administrație, făcând totodată observațiunea că bugetul fiind întocmit prea de timpuriu, n'a putut ține seamă la alcătuirea lui de faptul că între timp peste 400 de societăți de vânatoare — parte afiliate Uniunii — au fost desființate și ca consecință sumele dela venituri nu vor mai corespunde realității. Prin urmare ar fi bine ca bugetul viitor să fie proiectat cu o cifră mai mică atât la încasări cât și la venituri.

D. dr. Costinescu cere, ca după normele stabilite, în cazul când nu există un buget care să fie luat în considerare de Adunarea generală pentru 1932, să aplicăm bugetul din 1931, ținând seamă mai cu deosebire de suma globală de cheltueli și venituri, putând face modificările necesare în limitele acestor sume globale.

Adunarea aprobă în unanimitate.

D. președinte trece apoi la punctul următor din ordinea de zi, asupra modificărilor de adus statutelor și legii vânătorei.

În această chestiune luând cuvântul d. căp. Călugăru, d. Barbu și alții, d. președinte propune ca toate aceste modificări să fie prezentate scris, și apoi să fie publicate în R. V. astfel ca toți membrii să le poată studia bine. Se va hotărî apoi definitiv asupra acestor chestiuni într-o adunare extraordinară, ce urmează a se ține în cursul lunii Iunie.

D-nii membri sunt rugați a trimite din vreme propunerile ce au de făcut pentru a putea fi publicate în viitorul număr al R. V.

D. Vimer cere să se execute toate punctele prevăzute în statutul Uniunii și să se facă intervențiile necesare pentru a se acorda vânătorilor o reducere pe

C. F. R., avându-se în vedere că s'au creat asemenea precedente și cu alte societăți sportive.

D. președinte Nedici constată că ordinea de zi s'a terminat și mulțumește Adunării cu căldură pentru încrederea ce i-a acordat și face apel la solidaritate și suflet, pentru propășirea binelui general vânătorească.

D. dr. Costinescu, noul președinte, mulțumește în numele întregului consiliu nou ales, promite că se va strădui să înzestreze Uniunea cu un local propriu, în cel mai scurt timp. Spune însă că fără puțină muncă și multă inimă, nimic nu se poate realiza.

D. Olteanu propune a se trimite o telegramă de omagiu M. S. Regelui.

D. președinte Costinescu o redactează:

„Adunarea Uniunii Generale a vânătorilor din în-
„treaga Românie își îndreaptă gândul către Inaltul

„său Protector, vrând Majestății Voastre viață lungă
„și rodnică Domnie pentru fericirea țării“.

Adunarea ovaționează.

D. Cojescu mulțumește că a fost ales anul trecut secretar general și cere iertare celor pe care i-a su-
părat.

Din membrii consiliului de administrație au luat parte la această Adunare Generală următorii membri (prezenți în sală): d-nii: Cojescu, L. Oanea, V. Ștefan, N. Săulescu, G. Plagino, D. Schina, dr. Meșianu, E. Juvara, Lințea, Philipovicz, Stoichița, Negrilă, dr. Costinescu, Gh. Nedici.

Pentru care s'a încheiat prezentul proces-verbal la ora 18 și 11.

Președinte, (ss.) *G. Nedici*

Secretar general, (ss.) *Col. A. Dimitrescu*

◆ ◆ Ședința consiliului de administrație din 26 Aprilie a. c. ◆ ◆

Proces-Verbal

Ședința se ține sub președinția d-lui președinte **Dr I. Costinescu** asistat de d-l secretar general **Col. Dimitrescu**.

Prezenți d-nii membri consilieri: **Dr. Meșianu, Dr. Bejan, V. V. Ștefan, G. Schina, Drăcea, Bălănescu, Olteanu, Tileagă, Pavlu, Craioveanu, Dr. Călinescu**.

D-l președinte constatând că numărul de membri, cerut de statute este întrunit pentru a ține ședința valabilă, declară ședința deschisă.

D-sa comunică, cu regret, accidentul de vânătoare, din fericire fără gravitate, întâmplat d-lui **General Manu**, membru în consiliul de administrație, astfel că d-sa nu va putea lua parte la ședință.

În recenta întrevedere pe care a avut-o cu d-l **Gl. Manu**, acesta i-a mărturisit regretul ce-l resimte, că din lipsa unei înțelegeri juste a tendințelor unora dintre membrii Uniunii, s'au desemnat curente adverse, care au dat naștere la fricțiuni cu repercursiune de diferende pe calea justiției. D-sa dorește ca atari fricțiuni să fie înlăturate, prin o dreaptă chibzuință din partea ambelor nuanțe, pentru a se putea asigura progresul Uniunii, de sigur dorit de toți membrii ei.

D-l președinte dă apoi citire scrisorilor adresate de către d-nii: **Prof. E. Botezat, Profesor Linția și Maior Schneider-Snyder**, prin care-și scuză absența motivată dela ședință, asociându-se cu întreg consiliul în dorința bunului mers al Uniunii.

Apoi amintește despre direritele fapte ce au urmat de la data Adunării generale (28 Februarie) până astăzi: Înainte ca consiliul ales la acea dată să poată lua în primire gestiunea și să-și înceapă activitatea, o parte din membrii vechiului consiliu au găsit cu cale de a intenta acțiune de declarare în nulitate a alegerii făcute la 28 Februarie și de a cere scoaterea noului consiliu din calitate sa. Iar până la pronunțarea hotărârei Tribunalului să fie aplicate sigiliile la sediul Uniunii, fapt care a și fost adus la îndeplinire.

Tribunalul prin hotărârea sa a considerat alegerea bine făcută și a ordonat portăreilor de Ilfov ca noul

consiliu să fie pus în posesiunea localului și în drepturile sale de activitate.

Anticipativ acțiunii pe calea justiției, se convenise a se numi un juriu de arbitri, care să stabilească numărul de membri care au luat parte la adunarea generală. Juriul în primă cercetare a constatat că pe lângă 47 membri, bine stabilit că aveau calitatea de a vota, mai era o serie de persoane, despre care juriul de arbitraj avea dubiu că ar fi fost membri calificați ai Uniunii. Nedumerirea s'a clarificat ulterior, făcându-se proba că d-nii membri bucovineni aveau calitatea de membri ai Uniunii, fiind reprezentanți ai filialei din Cernăuți a Uniunii.

D-l **V. V. Ștefan** arată că sentimentele ce-l animă pentru progresul Uniunii, l-au determinat a veni să asiste ca vizitator invitat, la ședința consiliului. La adunarea generală a luat parte numai la început, căci a trebuit să plece fiind bolnav.

După adunarea generală, împreună cu alți membrii din vechiul consiliu și-a dat demisia. Totuși dorește, — cu toată convingerea că aceasta este interesul Uniunii, — ca să se găsească formula, care să înlătorească asperitățile ivite, iar concordia să fie restabilită, așa cum trebuie să fie în asociația vânătorească a Uniunii, care are chemarea de a fi înmănunchierea tuturor aspirațiilor vânătorești din toată țara.

D-l președinte **Costinescu** obiectează că nu este sesizat de demisia d-lui **V. V. Ștefan**; ca atare iea act cu plăcere de prezența d-sale la ședință, cu atât mai mult că vede o comunitate de sentimente privitor la înlăturarea asperităților în interesul superior de concordie. Fiind la ordinea de zi discuțiunea asupra convocării unei adunări generale extraordinare, chestiunea se va desbate când vom ajunge la acel punct.

Se intră în ordinea de zi:

Relativ la mănuierea fondurilor Uniunii, d-l președinte opinează, ca conform statutului, a se lăsa la latitudinea comitetului de direcție să hotărască cine va fi delegat cu mănuierea fondurilor; tot odată comi-

tetul de direcție va da delegație unuia din membrii consiliului care să facă serviciul de caserie.

Se decide ca sumele disponibile, până la concurența sumei de 50.000 lei să fie depuse la banca Românească în cont curent; rămânând ca sumele mai importante să fie depuse la Casa de Depuneri.

Se autoriză secretarul general de a ordonanța cheltuielile curente și salariile personalului.

Relativ la chestiunea localului, care a avut sigiliile aplicate până la data de 18 Aprilie, se delegă secretarul general de a duce tratative cu proprietarul, urmând a se decide calea de urmat după aceste tratative. Din cauza precară în care Uniunea s'a găsit, aducerea la îndeplinire a dezideratului, ca în localul viitor al Uniunii să se poată grupa toate societățile de vânatoare din București, rămâne a fi rezolvat ulterior. Totuși fiindcă una din camerele actualului local poate fi utilizată, d-l secretar general este autorizat de a trata cu societățile de vânatoare, ca în schimbul unei contribuții să-și țină întrunirile în aceea cameră.

Relativ la cererea de noi adeziuni, d-l președinte dă cetire cererilor adresate de d-nii:

- Consilier silvic Xenofon Sculi, str. Zefirului 52.
- Rodoteatu, director administr. C. A. P. S.
- x Burculeț, inginer-șef, Babadag. -
- V. Frațilă, inginer, Bvd. Tache Ionescu 51.
- C. Mihăilescu, str. Doamna Oltea 48.
- I. C. Nicolescu, str. Albișoară 7.
- I. I. Popescu-Salcia, str. Roma 61.
- A. Haralamb, Bvd. Tache Ionescu 51.
- Ștefan Predescu, str. Doamna Oltea 40.
- Th. Popov, str. Radu de Afumați 55.
- Silviu Georgescu, str. Scărlătescu 48. → Buc.
- Pop Traian, str. Hotin 52 bis.

Neavându-se nici o contestație, solicitanții au fost admiși ca membri ai Uniunii, în unanimitate.

Relativ la registrele de gestiune a Uniunii și dosarele de corespondență: Din declarațiunile făcute de unii din membrii vechiului consiliu, reieșind că aceste registre s'ar afla la Ministerul de Domenii, s'a adresat cererea acestui Minister ca ele să fie restituite. La această cerere, Ministerul de Domenii, Serviciul Vânătorei, răspunde că registrele nu se găsesc și nu au fost depuse la acel Minister.

Se decide a se adresa fostului secretar general o scrisoare, cerându-i-se depunerea la sediul Uniunii a registrelor și scriptelor în termen de 24 ore. Dacă această intervenție ar rămâne fără rezultat, să i-se facă notificare prin portărei.

Relativ la situația personalului retribuit de Uniune, se face constatarea că d-l Leher nu s'a mai prezentat în serviciu dela 28 Februarie a. c., iar avizul expediat de cancelarie nu i-a putut fi înmănat nefiind găsit la adresa depusă la Uniune. Maimult, fratele său venit din provincie și având nevoie să-l cerceteze, a venit la Uniune cerând îndrumare pentru a-l putea găsi.

S'a decis ca numitul să fie considerat ca demisionat pentru părăsire, fără înștiințare, a serviciului, de două luni încheiate

x În 1957 ora la Oradea - detasat încă din 1949

În locul servitorului, care a cerut concedierea fiind chemat a-și îndeplini serviciul militar, s'a numit omul de serviciu Anghel Constantin, fost plutonier de jandarmi.

D-l Buteanu Emil, care și-a îndeplinit serviciul în continuare, este reconfirmat cu acelaș salariu ca în trecut.

Relativ la redactarea revistei Vânătorilor:

Se relatează că s'a reușit a se conveni cu tipografia pentru o simțitoare scădere de preț a tipăririi Revistei, care preț încă ar mai putea fi scăzut prin mici modificări de factură.

Se iau în discuție diferite propuneri, făcute pe rând de către toți membrii prezenți, și după ample discuțiuni se decide:

Comitetul de lectură să întocmească un program de redactare.

Comitetul de lectură să aprecieze, după criteriile precise, articolele cari vor fi servite de autorii lor în mod regulat și care vor prezenta o adevărată valoare pentru ridicarea nivelului de cultură vânătorească, să fie plătite ca și în trecut. Propunerile în acest sens vor fi aduse în discuția consiliului, care va decide asupra fondurilor.

Deciziunea „Bun de imprimat” este rezervată comitetului de lectură, care va ține ședință regulat la prima săptămână a fiecărei luni, și cu aprobarea Președintelui Uniunii.

Tratativele începute cu redacțiile revistelor ungare și germane de vânatoare, care apar în țara, sa fie continuate din partea Uniunii cu d-nii Földes și Witting. Rezultatul acestor tratative cu propuneri concrete, vor fi prezentate într-o ședință viitoare a consiliului.

Se decide e se face apel prin președinții societăților afiliate și prin inspectorii de vânatoare, ca Revista Vânătorilor să fie expusă la vitrinele librăriilor celor mai în vază din localitățile importante din țară, spre a se face cunoscută și a se găsi cetitori și în afară de membrii Uniunii.

Se decide ca articolele mai bune ale revistei să fie prevăzute și cu un rezumat în limbi străine, uzuale în țară.

Relativ la stabilirea ordinei de zi pentru Adunarea Generală extraordinară din Iunie:

Cum în Adunarea Generală ordinară, s'a hotărât să se discute cu ocaziunea Adunării Generale extraordinare, propunerile de modificări ale statutelor și modificările legii de vânatoare, pe care Uniunea să le susțină față de autoritatea de stat și față de corpurile legiuitoare, se decide ca primul punct al ordinei de zi să fie aceste două chestiuni. Pentru acest scop se decide ca prin revistă să se facă apel către toată lumea vânătorească afiliată Uniunii, spre a trimite părerile ce are fiecare în această privință, până la finele lunii Maiu, la sediul Uniunii spre a se putea proceda la clasarea materialului până la data Adunării generale din Iunie.

După discuțiunile urmate, se fixează data convocării Adunării Generale extraordinare pentru ziua

de 19 Iunie a. c., ora 10 dimineața. Localul unde se va ține Adunarea va fi afișat la sediul Uniunii.

Al doilea punct al ordinei de zi va fi: Descărcarea gestiunii vechiului comitet, lucru ce n'a putut avea loc cu ocazia Adunării generale ordinare, nedispunându-se de o dare de seamă și de Contul de venituri și cheltueli semnate de persoanele în drept.

Asupra celui de al treilea punct al ordinei de zi, d-l Dr. Costinescu propune de a se aduce în discuțiune faptele de la Adunarea generală ordinară de la 28 Februarie și cele ce au urmat ulterior.

D-l V. V. Ștefan pune întrebarea cum se înțelege să se aducă înaintea Adunării generale aceste chestiuni?

D-l Dr. Costinescu explică: Deși Adunarea Generală ordinară a lucrat legal și a fost recunoscută ca

atare chiar de Tribunal, totuși fiindcă s'au produs disensiuni, sunt de părere că Adunarea Generală extraordinară este suverană oricând de a lua hotărâri valabile.

Vom supune acestei Adunări desbaterile de la 28 Februarie, putându-se eventual face orice modificări în interesul general al Uniunii.

Se decide ca redactarea pentru ordinea de zi să fie:

„Expunerea faptelor petrecute la Adunarea generală ordinară dela 28 Februarie și modificările ce această Adunare extraordinară eventual ar decide“.

Președinte, (ss) Dr. I. Costinescu

Secretar general, (ss) Colonel A. Dimitrescu

DISCUȚIUNI & PROPUNERI

Necesități și realizări

de Ing. C. Ceaușu

Evident că lipsurile de cari suferă vânătoreea la noi sunt de natură destul de gravă și din păcate foarte numeroase, și această stare este datorată în primul rând faptului că ne lipsește o tradiție și o concepție vânătorească.

Vechea noastră organizație socială, cu clasele răzătorilor și moșnenilor, a pus vânătoreea la îndemâna celor mulți, coborându-i prestigiul și transformând astfel dreptul regal din alte țări. Este natural deci ca și concepția asupra vânatului să urmeze aceiași cale.

Intr'adevăr, ca un rezultat al celor de mai sus, constatăm că, — din posesori a unor terenuri cu condițiuni de sol și climă cari favorizează o vegetație și deci o faună foarte variată — ne găsim dăsați printre țările relativ sărace în vânat.

Din multiplele cauze cari contribuie la această stare vom cerceta în articolul de față pe acea cauză care după noi prezintă cea mai mare importanță și a-nume paza.

Prin legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoreii, aplicarea și supravegherea s'a încredințat tuturilor agenților de autoritate publică, cari sunt în măsură să poată constata și deci instrumenta delictele, constatarile lor făcând deplină dovadă până la înscrierea în fals.

Totodată, pentru a se da posibilitatea unui auto-control între vânători, Cap. XIII din L. V. crează funcțiunile onorifice de paznic public și inspector de vânătoreea, asimilați în grad în ce privește aplicarea și executarea legii ofițerilor superiori de poliție; iar pentru paza terenurilor arendate sau proprietate face recunoașterea paznicilor propuși dându-le aceleași drepturi de a instrumenta.

Cu tot acest număr mare de organe format din cele mai deosebite ramuri ale administrației și din inițiativa benevolă particulară supravegherea și aplicarea legii este departe de a se realiza în modul cum legiuitorul a conceput-o. Ca o dovadă a celor de mai sus, dăm următoarele date:

Față de 540 paznici publici onorifici și 600 paznici privați recunoscuți și deci în posibilitate de a instrumenta să constată în 1930 circa 8400 delictes și 6100 în 1931.

Dacă contăm, ceiace corespunde adevărului, că 2/3 din acestea se datoresc jandarmilor agenților silvici, pescărești, grănicerilor, etc., revine 1—2 procese verbale de fiecare paznic recunoscut și aceasta bineînțeles nu din lipsa de braconieri și contravențiuni.

Se explică acest desinteres, prin faptul verificat că

majoritatea paznicilor onorifici cer această funcțiune ca un titlu dacă nu ca un mijloc de a se sustrage obligației de a-și scoate permisul de vânătoreea și deci de a braconea, pur și simplu sub motivul pazei. Deși greșită această interpretare și deși s'a atras atenția în repetate rânduri, — nu sunt rari cazurile când paznici publici și chiar inspeciori sunt condamnați pentru delictes la L. V.

Notăm ca la 1100 paznici sunt peste 200 revocări — ca fiind contravenienți la L. V.

Dacă mai adăugăm la aceasta greoaiele forme uzitate la repartizarea cotei de 50% din amendă, cuvenite descoperitorului; cum și faptul că din lipsă de fonduri sunt în restanțe peste 700.000 lei, sume încasate ca ameni, dar nerepartizate — explicăm suficient și chiar scuțăm într'o mică măsură organele de execuție, cari urma să-și acoperă cu aceste sume, într'o oarecare măsură, cheltuelile de deplasare.

Mai mult pentru anul curent s'a trecut în buget suma de 100.000 lei, față de sumele provenite din amenzi încasate în anul trecut circa 3—400.000 lei.

Această situație nu poate decât să descurajeze organele de execuție și treptat să le desintereseze.

Față de cele de mai sus nu vedem o altă posibilitate de salvare decât organizarea unui corp de paznici pregătiți și a jandarmeriei de vânătoreea, prevăzută deja în art. 98 din legea vânatului. Se pune însă aceeași problemă ca și la cele de mai sus și anume fondurile necesare.

În vederea realizării acestui deziderat, prin art. 98 din L. V., se prevede crearea fondului de vânat, fond care nu și-a putut ajunge destinația, întrucât în 1931 a fost luat pe seama Ministerului; așacă Serviciul vânătoreii, care era cel mai în măsură, s'a văzut pus în imposibilitate să facă față cheltuelilor necesare acestei organizații.

Rămâne deci, inițiativei particulare, onoarea dar și sarcina realizării acestui deziderat, cerut în mod imperios de interesele vânatului.

Constatăm în acest domeniu cu multă bucurie câteva manifestațiuni, cari ar fi dat rezultatele așteptate dacă lipsa de înțelegere a societăților nu ar fi compromis acest bun început.

Inspectoratul de Prahova angajase 3 paznici cu școală cari în tot județul erau suficienți pentru a tempera zelul braconierilor. Acești paznici au funcționat până în anul acesta, când din lipsă de fonduri (societățile refuzând cotizațiile) doi din ei au fost concediați.

Credem că mai sunt și alte propuneri și încercări

dar toate au aceeași soartă, deoarece, fiind datorate inițiativei și energiei unei singure persoane, cad odată cu plecarea sau descurajarea inițiatorului.

Se cuvine deci ca aceste măsuri să aibă un caracter permanent și deci să fie susținute și impuse chiar de o organizație de stat (serviciul vânătorei) și în acest sens propunem următoarele:

1) Paza și poliția vânatului din fiecare județ să fie făcută prin 1—4 paznici specialiști cu școală.

2) Plata salariilor acestor paznici să se facă prin inspectorate.

3) Fondul necesar achitării acestor salarii se va forma prin cotizarea societăților și arendașilor, proporțional cu numărul membrilor sau întinderea terenurilor.

4) Numirea acestor paznici se va face numai dintre absolvenții școlii de brigaderi de vânătoare cu aprobarea ministerului.

Prin aceste măsuri sperăm că vom reuși să facem o pază serioasă și să dăm îndrumători pregătiți societăților de vânătoare; iar inspectorilor județeni organe de execuție și informatori serioși și conștiinți.

Efectele războiului mondial asupra vânatului

de Leon Proca, Sibiu

Războiul mondial a dărâmat o generație întreagă aproape, smulgând-o din viață și a procurat timpuri grele unei generații umane noi, care se oșilește în mizeria zilelor de bejenie.

Vânatul nu a avut, — deși în altă ordine de idei, — o soartă mai fericită. Operațiunile militare sgomotoase și asurzitoare s'au desfășurat deopotrivă pe munți, în văi, peste dealuri și ape. Am putea afirma, că puține colțuri de țară și unghiuri de codru au rămas lipsite de sgomot chiar dacă numai o simplă patulă a rupt tăcerea care se țesuse peste acea regiune.

Neliniștirea permanentă, am putea spune, a victărilor naturii nu este una din cauzele ignorabile cari au încheiat situația precară a vânatului în general, „criză”, — termen ce-l putem întrebuița cu multă eficacitate și în plaiurile Dianei, — pe cari mii de vânători conștiinți încearcă prin scris și fapte a o îndrepta.

Intr'adevăr după ultimul conflict armat, asistăm la o reformă radicală a mentalității vânătorești, fapt de altfel necesar și îmbucurător. Noțiunea de a vâna evoluează și nu apare numai sub aspectul impregnat de instinctul de a ucide ci într'o formă cristalizând pasiunea nobilă pentru vânat și vânătoare. Analizând însă puțin mai meticolos problema, faptele nu se petrec întocmai așa, pentrucă pe când mulți lupți luptă din răspuțeri a culmina o situație anarhică, complet devastată de cea mai neglijabilă contribuție a onoarei vânătorești, pe de altă parte alții, nepătrunși încă de misiunea și rolul vânătorului adevărat, anihilează în bună parte opera celor dintâi. Și aceștia din urmă, victime ale dezastrelor morale postbelice, vor sili pe cei dintâi, multă vreme încă, a sta de veghe. Spiritului potrivnic nu-i poate reacționa de cât tenacitate, bunăvoință și clarviziunea împrejurărilor, pentrucă azi zadarnic vom apela dela tribuna acestei reviste la conștiință, ridicând chestiuni bazate pe sentimentalism; documentări întemeiate însă pe realități puternice precum și legile chibzuite vor avea darul a fi schimbate cu efecte mulțumitoare.

Contingentul vânatului nostru, — mamifere și păsări, — a diminuat prin vitregia naturii, — deci un factor care scapă de sub influența noastră, — a cărui efecte le putem însă atenua și îndulci prin ocrotire; în urma avântului mecanic și a perfecțiunilor secolului electricității și în sfârșit din cauza omului și a activității acestuia. Cele dintâi două cauze au fost desbătute în paginile acestei reviste de colaboratorii ei, de ultima voiu încerca a mă ocupa, insistând în special asupra coeziunii cu războiul cel mare.

În perioada imediat după suflarea armistițiului,

situațiunea a fost fără precedent. Soldații se întore la vetrele lor în marea majoritate cu întreg echipamentul și în special armamentul ce-l aveau asupra lor iar în statele unde mișcări extremiste și revoluția culminară războiul, fiecare individ era proprietarul unei arme, cel puțin. Braconajul ajunge în floare încurajat fiind încă de împrejurarea, că populația până la 50 de ani, — bărbații, — deci cari luaseră parte la război, își însușiră în cei 4 resp. 6 ani de campanie, o mare dibăcie în mânăirea armei cu glonț. Dezorganizarea în care căzuse administrația publică, legile de protecția vânatului ajungând a fi nerespectate, timpul liber de care dispuneau acești „Kriegsjäger” sunt trei spectre ce se avântă decimând pe fiecare zi vânatul.

Și nu trebuie uitat, că în timpul războiului chiar, vânătoreea cu arma militară era o distracție inedită.

Când prin diferitele ordonanțe, decrete etc. se constrânge populația civilă la predarea armelor militare și de vânătoare, vânatul de toate categoriile și speciile scăzuse la jumătate. Prinderea vânatului nobil, nu mai amintesc de cel răpitor și cu blană scumpă, cu lațuri, curse etc., devenise aproape o profesiune, căreia nu i se putură opune dispozițiunile amintite mai sus și acest fel de a „capta” vânatul începe să scadă din amploare abia după câțiva ani.

Grijile refacerii odată micșorate și averile reconstruite, vânătorii din vechea gardă își îndreptară privirile către viețuitoarele oropsite.

Propunerile întemeiate și banale fură vânturate prin publicațiile de specialitate, congrese nu întârziară a ființa în incintele cărora multe formațiuni și asociații pentru ocrotirea vânatului, creșterea și repopularea lui se constituiră. Iar pentru revenirea la normal se admitea:

1. Reducerea numărului vânătorilor;
2. Permișiunea de a vâna numai cu pușca; problemă pusă de francezi;
3. Eliberarea permiselor de vânătoare numai dela 24 de ani înainte;
4. Extinderea opreliștei și peste intervalul necesar reproducerii vânatului;
5. Obligațiuni severe pentru arendașii și proprietarii terenurilor de vânat, în folosul vânatului.

Parte din aceste deziderate au luat caracter de legi; idei cari au născut aceste chestiuni, — căci fiecare din punctele de mai sus înglobează o mulțime de probleme cari, deși mărunte, nu pierd din importanță, — s'au demonstrat inadmisibile în aplicarea lor și multe continuă încă a fi de actualitate, rezolvarea lor nefiind încă definitivă.

Asupra acestora vom mai reveni.

M. S. Regele Gheorghe al Greciei, la vânătoare primăvara la rațe, în Balta Prundu.

Foto Plagino

OCROTIREA VÂNATULUI & COLONIZĂRI

Să colonizăm cocoșul de mesteacăn

de Transylvanicus

Când ai ocazie, pe cărări vânătorești, să pășești a-lătura de un vânător din țările din apus, sau îl întâlnești altunde decât în verde, și se umple de mândrie inima ta românească, în fața preaslăvirilor sincere pe care le auzi. În revistele de vânătoare străine, se vorbește despre țara noastră ca despre un raiu vânătorec, și recenziile diferitelor expoziții cynegetice din ultimii ani, rezervă discutarea trofeelor românești pentru capitole separate, ca culmea frumuseților.

Și pe bună dreptate.

Nicăeri în Europa nu vei găsi o țară, care să sălășuiască atâtea varietăți de vânat și de o asemenea calitate, ca România. Incepând dela modesta prepeleală, dela pâlcurile de potârniche, dela pânzele de fasani până la „paradisul de paseri din Deltă“, la „mitropoliții“ Bărăganului și la atavicul cocoș de munte. Incepând dela universalul iepure, până la haita de lupi, la țapii roșii și negri, până la tainicul vagabond sângeros : răsul, până la boerul cu capul cât banița și la fala noastră : cerbul Carpaților.

Natura ne-a dat belșugul acesta, și oamenii vrednici au știut să-l păstreze.

Azi, ca și în vremile care vor veni, pe când noi nu vom mai vedea pădure verde, toți iubitorii de natură și iubitorii adevărați ai țării noastre, vor trebui să se gândească cu recunoștință la ceata de vânători români, care în primii ani de după Unire au pus, cu

mână de fier și dragoste caldă, o stavilă în fața prăpădului. În istoria vânatului românesc generația de azi va putea fi numită cu drept cuvânt generația renașterii, aducând la un suflu nou vânătorec, începând — și având mulțumirea să vadă și roadele — raționalei protecțiuni a vânatului.

Fiindcă sunt optimist — fără a uita realitatea, însă — cred, că în generația aceasta de tovarăși de vânătoare voi găsi mulți, care vor citi cu interes cele ce voesc să le spun acum, — și că vorba va fi urmata de faptă, cu toate crâncenele greutatea economice, prin care trecem.

În gama vânatului nostru, schițată mai sus, există un hiatus. Între cocoșul de munte și ierunca alunșurilor ne lipsește ceva. Ceva ce ar trebui să avem, și ce putem să avem.

Mă gândesc la cocoșul de mesteacăn : Tetrao tetricus, Kleiner Hahn, Spiel-Hahn, Birk-Hahn, cum i se spune nemțește, de unde și numele românesc din unele părți ale Ardealului : „Bircan“.

Mi se va spune, că îl avem. Eu nu-l știu decât — foarte redus — în vârful Ineului dela Năsăud, și câteva exemplare, care în anul trecut, auzeam, că s'au strecurat de peste Dunăre în județele de sud ale Munteniei. Poate să existe și altunde și desigur ar fi de mare interes să între la „Revista Vânătorilor“ informațiuni precise despre existența lui, pe alte locuri. Dar, fără îndoială, în felul cum îl avem azi,

câteva exemplare, nu contează ca vânat curent. Și aceasta trebuie să fie străduința noastră.

Cocosul de mesteacăn e o pasere de o frumusețe rară. Dacă nu e atât de mare ca fratele său din cetinii de brad, îl întrece pe acesta prin frumuseța culorilor, prin splendidoarele pene de liră ale cozi! Ca vânat, dă momente, pe care alt vânat nu ți le poate da. Fie că-l vânezi sus, deasupra regiunii bradului, în latini și în gol, pândindu-i jocul nebunesc în faptul zilei, — fie că-l aștepti la coline și în șes în umbratul ascuns, în apropierea locurilor unde „cade“, ca să-și cânte răsunătorul cântec și să-și joace jocul de nuntă : el îți dă probleme și ți ofere ceasuri pline de agitație și mulțumire.

Este paserea marginilor de pădure. Rar se împreținește cu adâncul crângurilor întinse. Par'că nu s'ar potrivi firea lui de boem vesel cu întunecimea umbră a codrilor mari. Ii trebuie mai mult soare, o lume mai deschisă, bună pentru jocurile lui de incorigibil ștregar. Se urcă sus, deasupra zonei pădurilor, pe plaiurile de munte, și sălășluște în bercurile și hățișele, care se întind până în șesuri. — lăsând mijlocul încărcat cu umbra veșnică a codrilor de brad, pe seama cocoșului celui mare. Iar acolo, unde dă de pădure de mesteacăn, fie chiar și numai presărată rar cu trunchiurile acestui arbore vâruit, își face tabără statornică.

Nu e un filfizon gingaș, care să reclame prea multă bătae de cap. Iși găsește el hrana în afiniș, în zmeurișuri, în fragi, în muguri de arbor, și alte bunătați, pe care i le poate da din belsug masa întinsă a pădurilor noastre. Nu e pasere, care să reclame, ca fasanul, costisitoare investițiuni și o neîntreruptă cheltuială. E sălbăticiune, în adevăratul înțeles al cuvântului, se reproduce numai în libertate și nu așteaptă grăunțe dela mână, fie iarna cât de grea. Impământenită odată și bucurându-se de o protecție

potrivită, prinde putere și să înmulțește îmbucător.

Iată o problemă nobilă pentru vânătorii români : colonizarea cocoșului de mesteacăn. După câțiva ani l-am putea avea răspândit în o bună parte a țării, îmbogățindu-se fauna vânătoarească, și procurându-ne ocazii de noi plăceri vânătoarești

În special, cred, că ar avea un mare interes să-l colonizeze proprietarii de terenuri de vânat din regiunile subalpine și din șesurile cu păduri. Ei nu au puțină vânătoare atât de pasionante și — ca tehnică și cadru — neasemănătoare alteia, pe care ți-o dă cocoșul de munte. Prin cocoșul mic își pot asigura o vânătoare tot atât de pasionată, poate mai bogată.

De sigur, orice colonizare trebuie făcută cu multă băgare de seamă și după ce se vor fi studiat condițiunile de trai. Altfel urmează amara decepțiune. Dar la cocoșul de mesteacăn nu e cazul să ne temem de un insucces.

La noi are condițiunile de trai. Acolo unde există el azi în mulțimi de necrezut e o climă, topografie, o floră perfect asemănătoare cu a noastră.

Singura obiecțiune, care ar putea fi făcută de un vânat cam egoist e *relativa* nestatornicie a acestui vânat. Are fire de boem. Pleacă, cu caravana în alte locuri, ca să se întoarcă, peste luni poate iar la locul de bastină. Dacă pui problema din punct de vedere curat egoist, este și acesta un argument. Decât că cei ce au dragoste pentru vânătoarea *românească*, vor pune pe al doilea plan hotarele strâmte ale teritoriului lor de vânat și se vor strădui pentru înaintarea vânătoarească a țării. Iar din acest punct de vedere este indiferent dacă piesele liberate în teritoriul meu fac incursiuni și în alte reviruri, le populează și pe acele. Impânzită țara — în părțile ei potrivite pentru acest vânat — cu 15—20 focare unde s'au colonizat cocoșii, în câțiva ani vor apare pretutindeni, răsfrân-

Ing. Alex. Scanary, primăvara la rațe în Balta Prundu.

gându-se, de sigur, îmbogățirea asupra terenurilor de obârșie. Recunosc, că trebuie să avem o bună doză de altruism, dar sper, că îl avem.

Piese bune pentru import se găsesc la marile case de comerț de această natură, din străinătate în primul rând venind în socotință Suedia, unde sunt stocuri importante și sănătoase. Cel ce scrie aceste rânduri, a tatonat posibilitatea de achiziționare. Recunosc, că piesele de import din comerțul liber sunt destul de scumpe. În lei, ofertele variau între 1500 și 2000 pe bucată. Decât o asemenea acțiune trebuie făcută colectiv, și cu intervenția — nu bănească! — a statului. Dacă s'ar putea înjgheba o acțiune a unor societăți de vânatoare și a unor particulari, pentru importul unei mari cantități de cocoși de mesteacăn, costul ar scade simțitor, eliminându-se lanțul intermediarilor și avându-se în vedere și cantitatea mai mare.

Fac această sugestiune vânătorilor români, și îmi permit să o fac și Direcțiunii generale a Vânătoarei,

care ar putea lua în mână organizarea mișcării. Am convingerea, că această Direcțiune, ale cărei străduințe frumoase le cunosc, și știu tot meritul pe care îl are în înflorirea vânătoarei românești, va înbrățișa cu interes această problemă. Ca un mijloc de realizare în lipsa de bani de care suferim cu toții ar fi poate și următorul :

Prin mijlocirea Direcțiunii vânătoarei să se cedeze din teritoriile particulare, sau și ale statului, dreptul de a vâna piese atât de jinduite de vânătorii străini. În schimb să fie obligați a ne aduce un număr de cocoși de mesteacăn. Eu cred, că un vânător din apus, bucuros va oferi două-trei familii de cocoși, în schimbul posibilității de a vâna în Delta, sau a se întoarce acasă cu trofee din munții noștri.

Dacă este dragoste și interes vânătoresc, mijloacele se vor găsi.

Iubiți frați în Hubertus, români : Să colonizăm coșul de mesteacăn !

Regenerarea vânatului ¹⁾

de Ötvös Balazs
Casa Verde-Timișoara

Dacă putem vorbi despre „regenerarea vânatului“, sigur, că trebuie să fie și „degenerare“.

Degenerare există, fiindcă și vânatul e animal prin urmare și vânatul este supus acelor legi de reproducere, cari trebuiesc luate în considerare la toate animalele, prin urmare și la vânat, dacă vrem să avem animale — vânat — sănătos, viguros, apt pentru prăsilă..

Să luăm exemplul dela animalele domestice. Fiecare prăsitore caută să evite prășila în sânge prea mult înrudit, făcând împerecherea între rude, conformându-se strict normelor de prăsilă, numai atunci, când are nevoie de slăbirea (fixarea) unor calități interioare, cari numai prin sânge înrudit se pot fixa, d. e. lactația vacilor, produsul de ouă al găinilor, sau — ca să rămânem la meseria noastră — multe însușiri interioare ale câinilor de vânătoare.

Acumularea sângelui înrudit însă nu poate fi aplicată decât până la o oarecare limită. (Cunoașterea acestei limite ne cere multă experiență, multe cunoștințe). Iar dacă depășim această limită, vor scade calitățile exterioare ale animalului prăsit, va slăbi construcția corpului, se ivește așa zisul: „albinism“, pe scurt se ivește „degenerarea“ din a cărei pricină vor scade și calitățile interioare, iar forțând peste măsură prășirea în sânge înrudit, animalele se vor pipernici, vor deveni debile, nerezistente bolilor, intemperțiilor, până ce ajung la ultimul grad al degenerării: mare procent de mortalitate, chiar și acelea, cari rămân în viață, rămân sterpe, nu se mai înmulțesc.

Degenerarea se împiedică prin „înprospătarea sângelui“, adică în primul moment, când observăm degenerarea, trebuie să trecem la „regenerare“ adică să aducem sânge proaspăt, ceeace înseamnă că vom căuta pentru regenerarea stocului nostru de prăsilă, animale, cari nu sunt rude cu ale noastre, dar care posedă acele calități atât exterioare, cât și interioare, de cari noi avem nevoie.

La vânat — în afară de fazani, la cari contăm, ca să ameliorăm cât mai mult produsul de ouă, adică

calitate interioară — nu prea este nevoie de prășire în sânge înrudit, de calități interioare fiindcă scopul nostru este ca să avem vânat cât mai robust, mai mare, sănătos, rezistent bolilor și intemperțiilor.

Toate consecințele rele, cari le cauzează degenerarea la animalele domestice, se ivesc în și mai mare măsură la vânat, pe care-l neglijăm aproape toți în această privință.

Iată d. e. fazanul degenerat arată albinismul (pene pestrițe, chiar albe) în câteva generații, epurele devine din ce în ce mai mic, mai debil, nerezistent intemperțiilor și bolilor, care se ivesc la epurii neglijate; la vânat mare primul semn al degenerării se ivește la coarne (semnele masculine) secundare, cari din generație în generație devin mai mici, mai ușoare.

Că vânatul are absolută nevoie de înprospătarea sângelui, ne-o dovedește însăși natura.

Iată câteva exemple:

1. Vânat mare. Chiar înainte de a începe boncănitul cerbilor, se naște în ei un fel de migrație punându-se în mișcare chiar cerbii cei mai tari, cei mai capitali. Apar pe teren cerbi, pe cari nu i-am văzut, nu-i cunoaștem, cari părăsesc locul lor stabil — chiar dacă au destule cerboaiice — îndemnați de instinctul lor natural, care îi scoate dintre femelele lor, între cari sunt și fice de ale lor, ca să evite dezastruoasa acumulare a sângelui înrudit, ca să ducă sânge proaspăt în alte familii de cerboaiice.

Cine cunoaște parcurile de vânat mare, îngădite, de unde nu poate eși vânatul, dar nici nu poate să intre, dacă vecinul n'are vânat mare, va observa că pe lângă cea mai bună îngrijire, hrană cât de rațională, cerbii degenerază, nu numai că trofeele devin din an în an mai mici, dar și corpul cerbilor e mai mic, până ce ajunge să fie chiar pipernicit.

2. Epurele. Știm, că epurele este atât de statornic, că ține morțiș la locul său de naștere.

Aceasta o putem observa chiar la vânătoare. Epurele ridicat de gonaci, sau de câine, fuge numai până la o oacare distanță, până ajunge la limita de rază a regiunii pe care o cunoaște, iar de acolo se întoar-

¹⁾ Pentru unele din opiniunile emise în acest articol, redacția lasă autorului răspunderea deplină.

ce. Toți vânătorii ar fi putut observa, că epuroiul fuge mult mai departe, ca epuroaica, adică, raza regiunii pe care o colindă epurele în căutarea hranei, pentru îndestularea instinctului sexual este mai mare la epuri, ca la epuroaică.

Pe la sfârșitul ernii, când se începe împerecherea, vedem epuri umblând cu botul la pământ (caută urme de epuroaică) trecând peste raza lor obicinuită. Instinctul îi îndeamnă să se îndepărteze cât posibil de rudele, de ficele lor.

Dar iată un exemplu ad oculos, din proctica, la iepuri. Conte Z. I. are o moșie de peste 7000 de jugăre, îngrădită cu sârmă, de unde epurii nu pot eși. Epurii s'au înmulțit grozav, dar dela o vreme încoace, epurii lui deveneau tot mai mici, sporul lor nu mai era, ca înainte. Când apoi a avut posibilitatea să aducă sânge proaspăt, în al doilea an epurii s'au înmulțit din nou și din generație în generație erau mai mari!

5. Iată fazanul. Ori cât de îngrijit să fie, să aibe toate condițiunile de traiu cât mai prielnice, fazanul tot vagabondează, ese la începutul împerecherei din locul său obicinuit, ca să-și îndeplinească chemarea de împospătarea sângelui.

Nu se poate zice, că vagabondarea este în firea fazanului, căci, dacă ar fi așa, atunci ar vagabonda, ar emigra și făzănițele, cari de regulă sunt statornice. Reese deci că și fazanul, îndemnat tot de instinctul pentru împospătarea sângelui, părăsește domiciliul său.

Acest instinct al fazanului, pe lângă că îndeplinește o datorie foarte importantă, este, de un mare desavantaj pentru noi, dacă numai noi avem fazani într'o regiune. Iată cauza: Fazanul caută sânge proaspăt, se stabilește în loc străin și cântă, caută făzănițe. Cu cât găsește făzănițe mai greu cu atât mai mult cântă, chiamă pereche, iar făzănițele care au rămas la noi, vor eși și ele din raza lor, tot îndemnate, ademenite de cântecul bărbatului, să-și caute sânge proaspăt. Prin urmare deci, dacă numai noi colonizăm într'o regiune acest soi nobil de vânat, fazanii se vor răspândi până la limita unei oarecari raze a regiunii, iar la noi se vor înmulți în masse numai atunci, când această rază va fi ocupată de fazani. Un punct foarte important, pe care n'ar fi ertat să-l scăpăm din vedere, când vrem să colonizăm fazani!

4. Potârnichea este cel mai statornic vânat. Atâta de statornic, că în anii următori vom găsi mereu un stol de potârnichi (dacă au scos pui) în acelaș loc, unde în anul precedent a rămas din stol cel puțin un singur individ. Și totuși umblă și ea după sânge proaspăt. Semnul este, că iarna se întrunesc mai multe familii în stoluri mari, pentru a-și găsi pereche de sânge cât mai străin posibil.

5. De ce călătoresc păsările migratoare în stoluri mari? Nu numai de aceia că le este mai ușor să călătorească împreună, ci ca întâlnindu-se toate păsările de aceeași specie, să-și găsească pereche din familie neînrudită.

6. Ne servesc exemple pentru împospătarea instinctivă a sângelui chiar și animalele domestice.

Cocoșul ori câte găini să aibă, mai dă și pe la găinile vecinului, iar dacă aducem din altă parte găini în curtea noastră (sânge străin) cocoșul imediat le calcă, chiar de-ar avea cât de multe găini de ale lui, pe cari le cunoaște. De ce nu ese din cele două ouă ale porumbelului domestic regulat câte un porumbel și o porumbiță? De ce cățeaua noastră pur sânge de vânătoare refuză de multe ori câinele pur sânge și scăpând din curte preferă o javră?

7. Chiar și omul ne dă dovadă despre acest instinct, care cere sânge proaspăt. Pe timpul războiului, în țările ocupate de inamici, femeile cele mai șoviniste arătau atragere către ocupatori, către inamici, prizonierii cari aveau acasă nevastă și copii, veneau după războiu cu neveste noi, însurându-se cu sânge străin.

Multe și multe dovezi se mai pot aminti, că toate animalele au nevoie de împospătarea sângelui, dar și din cele amintite până acum reese, că vânatul are absolută nevoie de împospătarea sângelui.

Zic unii, că, dacă natura însăși îngrijește de împospătarea sângelui la vânat, nu mai trebuie să mai avem și noi grije.

O fi fost destul pe acele vremuri, când vânatul trăia în complectă sălbăticie, când era pretutindeni atâta vânat că schimbarea sângelui se făcea dela sine, prin instinctul natural al vânatului.

Astăzi însă altfel se prezintă situația cu vânatul. Puține sunt acele terenuri, unde este din belșug vânat și de regulă în terenurile vecine abia este. De unde să vie sânge proaspăt, dacă vecinii abia au vânat?

Trebuie deci să aducem noi sânge proaspăt din alte terenuri.

Înainte însă de a aduce sânge proaspăt, trebuie să luăm niște măsuri, în lipsa cărora în loc de folos vom avea daune.

Iată aceste precauțiuni:

1. Vânatul proaspăt să provie din regiune cel puțin aproximativ similară cu a noastră, adică aceeași climă, acelaș sol, cam aceeași configurație a terenului, ca la noi.

2. Să fie sănătos, să nu fie deci infectat de boli contagioase, ca nu cumva să infecteze și vânatul nostru. (Mare băgare de seamă la epuri, la cari nu sunt tocmai rare boalele venerice și galbeaza!)

3. Vânatul proaspăt poate să fie întrucâtva chiar degenerat — în sensul de mai sus — căci pentru al nostru trece drept sânge proaspăt, sânge străin.

Bine înțeles, dacă e degenerat de tot, atunci nu face parale pentru noi, căci până s'ar adapta noului mediu, va pieri, sau va produce urmași debili.

4. Vânatul proaspăt trebuie pus mai întâiu la carantină, dacă nu ne-am putut convinge anterior că este absolut sănătos.

5. Să nu aducem — motivul este ușor de înțeles — vânat proaspăt, mai mulți ani dearândul din acelaș loc.

6. Să avem grije ca proporția între sexe să fie regulată, când dăm drumul la vânatul proaspăt. Căci de obicei — mai ales că femelele sunt mai scumpe și un bărbat fecundează mai multe femele (excepție: potârnichea, care este monogamă!) și tocmai de aceea nimeni nu vinde bucuros, numai femele — trebuie să cumpărăm masculi. Iar dacă n'am regulat proporția între sexe (epuri și fazani 1:5—6); cum și de altfel din motive cari depind de felul cum vânam, avem de regulă mai mulți masculi, decât sunt necesari, am deteriora și mai mult proporția sexelor, vom face deci mai multe pagube, decât folos.

Ideal ar fi să împușcăm, să capturăm toți masculii, cari îi avem și în locul lor să aducem atâți masculi proaspeți, decât avem nevoie pentru echilibrarea proporției sexelor.

7. Să nu întârziem cu aducerea sângelui proaspăt, să-l aducem cu mult mai înainte de împerechere ca vânatul viu să aibă vreme a se acomoda noului mediu.

La epuri de ex. împerecherea începe de multe ori

chiar în sezonul vânătoarei. Va fi deci târziu să colonizăm sânge proaspăt după expirarea sezonului.

Potârnichea își alege perechea — fără a se împerechea însă — deja în Martie, iar fazanul tot în luna lui Martie începe cântecul său de împerechere.

8. Pentru ca nu cumva să împuşcăm epurii proaspeți la vânătoare, e bine să marcăm acești epurii noi în mod cât mai vizibil. De ex. le tăem dela jumătate una, sau ambele urechi. Vom atrage atenția tuturor pușcașilor, ca să nu tragă în epurii marcați!

9. Mai bine să plătim ceva mai mult, dar să cerem masculi tineri, agili, căci masculi bătrâni nu aduc mult folos.

10. Să cerem garanție dela vânzător, ca vânatul să ne sosească viu, în stare bună sănătoasă. În astfel de condițiuni vânzătorul se va feri să ne trimeată vânat bolnav, debil, rănit, care n'ar suporta transportul.

Cum să dăm drumul la vânatul nou, în general, cum să colonizăm vânat nou, despre aceasta am vorbit în alt articol.

Propuneri pentru ocrotirea Lebedei¹⁾

de Valerian Petrescu

Pe cât e de pustie, friguroasă și irositalieră iarna, pe atât e de populată și de primitoare primăvara. — balta ce surâde în soare, în adâncuri și pe limpeziș, cu vesmânt nou de clorofilă și flori de nufăr albe.

Pe mlașă, pe plavie și pe toată întinderea tipirigului riveran, se adun puzderie de păsări, venite de peste țări și mări să-și regăsească cuiburile sau să și le construiască, grăbite a reîncepe aceiași viață nouă. Gălăgioase, harnice, neostoite sboară de colo, colo în cârd sau singuratică, în timp ce balta se îmbracă tot mai bine, înălțându-și cât mai sus pădurea de sulife a trestiei și a papurei luxuriante.

Priveștiștea e dintre cele mai interesante. Dela o zi la alta structura și conformația mediului se schimbă: plante noi de apă își fac apariția, închizând potecile și drumurile de luntre și tot așa dispar și luminișurile și ochiurile de apă. Numai după ce cu coasa sau cu sticiul tai alte drumuri și cărări, în mersul dubei, numai atunci începi a te orienta constatând că balta îți oferă și alte surprize. Pe unde altădată se afla mult păpuriș ce-ți ascundea privirea, acum ochii nu mai întâlnește nimic, niciun obstacol, până în depărtările albastre. Peste tot aceleași locuri cunoscute, dar transformate de haina nouă a vegetației, cu luminișuri noi și alte ochiuri de apă neștiute, de unde sboară sumedenie de rațe.

Sălciile înflorite din pădure răspândește o mireasmă plăcută și reconfortantă. Unitatea de culoare a întinderilor și a întreg cuprinsului se îmbină cu fluiditatea albastră-verzuie a apelor și cu fata morgana. Într'un asemenea cadru, aievea, trebuie să-și fi făcut apariția Lohengrin din poveste pe aripile valurilor, adus de o barcă insidioasă, trasă de un lăncișor de aur de o lebedă albă.

Lebedă, simbolul grației și purității în literatură. — simbolul frumuseților de stil al lui Pindar, al lui Virgiliu, e pasărea regină a acestor ținuturi exotice care sparge armonia de culoare a bălții prin albul și strălucitul bulgăre de zăpadă ce stă aruncat pe limpezișul apei, în fundul ghiolului și al zărilor diafane. Nu își găsește pereche prin masivitatea aparentă a conformației sale fizice, prin splendoarea și flexibilitatea gâtului, prin involburarea aripilor când plutește majestuosă pe ape ca și corăbiile grele ce trec spre Orient. Nu există pasăre mai frumoasă de mărimea ei și cu pelicanul nici nu poate fi comparată. Acesta e hid, greoi și antipatic ca un lăutar arămiu, burtos și fără talent.

Ea trăește singuratică, în pereche, pe lângă marginea stufului de unde își culege hrana modestă: rădăcini, vegetale aquatice, foi, insecte, larve, viermi, peștișori, etc. Cuibul se află în apropiere, înăuntrul adeseori pe trestia frântă și aplecată din apropiere spre a fi susținut să nu cadă jos.

Nu vreau să fac un studiu ornitologic cu descrieri, cu amănunte sau măsurători plictisitoare. — le las acestea pe seama specialiștilor de cabinet. — ci doresc să înființez în linii sumare numai, frumusețea și importanța acestei păsări rare care trăește în bălțile noastre, cerînd autorităților noastre în drept măsurile de rigoare spre a o pune la adăpostul vînării și stărpirei ei inutile.

Lebăda, mai întâi, nu e o pasăre care să satisfacă capriciul cinegetic la întâmplare, al oricărui vânzător care s'a trezit cu arma în mână ca să vâneze. O spune răspicat exotismul înfățișării ei și noblețea prudenței și inteligenței care o posedă. Nu constituie o adevărată dramă pentru această sburătoare aleasă, faptul de a fi ucisă de cele mai multe ori de pescarul vagabond și needucat, care fură oule din cuiburile păsărilor și știe prin urmare cum s'o împușce, stăpânind toate tainele ascunzătorilor, pentru ca din trofeul ei bogat nesocotindu-i fulgii, să pregătească la urmă o iahnie insipidă și imposibilă? Prădarea aceasta absurdă și fără folos a naturii, cum poate fi numită?...

Și apoi lebăda e o adevărată podoabă a bălților. Pe întinsul luminișurilor de ape, în zare, apariția ei de albastru printre celelalte păsări abia vizibile, se adaogă cu o notă de majestate și de frumusețe unică. A fost calificată încă din vechime drept una dintre cele mai splendide sburătoare aquatice, cântată și de poeți, în timp ce vânătorii au trecut-o în rândul vânatului nobil. O întreagă literatură de legende și povestiri duioase s'au țesut și desfășurat în jurul fapturii sale simbolice de farmec și de puritate. Risipită pe ape și în cotloanele ghiolurilor, în căutarea hranei sau în compania puilor, lebăda se dăruiește mărețiilor naturii și se integrează minunatei priveștiș. E specia distinsă a avifaunei unei bălți, care se alătură frumuseților misterioase ale naturii.

Ca trofeul de vânătoare, nu e bună de nimic. În afară de mult căutații săi fulgi în străinătate, cari pot fi întrebuițați cu succes în căsnicie, carnea ei e tare, slabă, miroase și prin urmare e imposibilă de consumat. Cred că e vânatul cel mai insuportabil sub raportul acesta. Țăranii o mănâncă inconștient, ea pe orice produs al bălții.

Pe lângă toate acestea, lebăda nu e o pasăre care să aibă posibilitatea a se înmulți repede, pentru ca împușcând-o să nu o regretă. Deși în fiecare vară scoate cinci sau șase pui, totuși datorită capturării lor de cei care își petrec viața pe baltă, ea e sortită să fie o sburătoare rară și chiar inexistentă pe unele ghioluri.

Așa de exemplu personal am surprins odată într'un luminiș dosnic, o barcă cu doi pescari. — recte corsari ai bălții, — cari mânau către stuf un cârd

¹⁾ Redacția mulțumește autorului pentru acest articol și-l felicită pentru delicatetea sufletului său, ce se desprinde din rândurile de mai sus.

de pui, în partea opusă a cuibului, pe unde nu se afla niciun fel de potecă prin stufăriș. Executată această stratagemă, s'au dat jos din dubă și cu mișcări repeziau reușit să prindă trei din ei. Trestia fiind deasă ca peria de tare, puii n'au putut dispărea de îndată, încât numai doi s'au putut refugia. Datorită intervenției mele care s'a limitat aici, fiind poate prea indulgentă, le-au dat drumul și mi-au promis că nu vor încerca să-i mai prindă. Își vor fi respectat ei cuvântul? Cu greu îmi vine să cred.

Lebăda, fiind greoaie la sbor, își petrece viața mai mult înnotând pe apă. Plutește ca o barcă și uneori alunecă cu o viteză uimitoare. De aceea drumul la și de la cuib, nu-l face în sbor ca celelalte păsări, ci numai în not chiar și prin desis. Ei bine, și această împrejurare este folosită de pirații bălții ca s'o ucidă cu ușurință, indiferent că vânătorea este oprită în acel timp și comit și un sacrilegiu pentru progenitura orfană, care va fi amenințată să moară de foame. Fără nici un fel de greutate sau inteligență

omenească, zișii pescari și oameni de treabă își ascund barca în stufiș și-i așin calea la asfințit, cu pușca lângă ei. Negreșit, pasărea vine ca de obicei pe același drum și cu toată prudența pe care o are, se lasă împinsă de fatalitate și se apropie fără știință de flinta lui, care o împroșcă cu scrijelituri de plumb.

Cerând ocrotirea ei, emitem o părere greșită și temerară sau contribuim la aflarea unor stări de lucruri, cari până astăzi au stat poate în afara sferei de cunoaștere a vânătorului umanitar și cult, ca și a organelor superioare din direcția vânătorei?

S'ar aduce oare, prin interzicerea vânării lebedei și încă subț cele mai severe sancțiuni, vreo știrbire sau vreun fel de prejudiciu vânătorilor de toate categoriile, cari, — prin aceasta — nu și-ar mai putea satisface într'o măsură oarecare, predilecția de tir și dorința posesiunii unui trofeu bogat, când, slavă Domnului, natura a pus la dispoziția omului atâtea și atâtea sălbătăciuni nefolositoare?...

Muzeul de vânătoare din București

Cerboaică atacată de Râs

INSTITUȚII IN LEGĂTURĂ CU VÂNĂTOAREA

Parcul zoologic dela Sibiu

de Dr. R. I. Călinescu

In vara anului 1929 s'a deschis la Dumbrava, în marginea Sibiului, la „lacul cu pești”, un mic parc zoologic național, care adăpostește 9 specii de Ma-

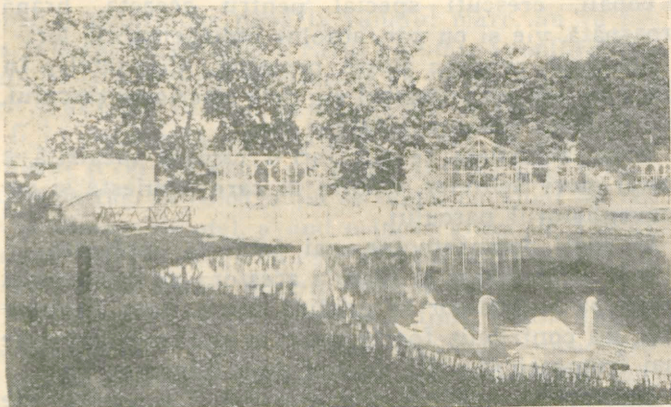

Fig. 1. — Lacul cu Lebede.

Foto Dr. R. I. Călinescu.

mifere (un urs, o pisică sălbatică, trei căprioare, o pereche de cerbi, un mistreț, patru vulpi, cinci di-hori, patru veverițe, 30 de păsări (un vultur de mare, un vultur pleșuv, un vultur gulerat, trei bufnițe mari, o pereche de pelicani, o pereche de lebede (fig. 1), două perechi păuni, 2 gaițe, 3 stârci cenușii, un uliu porumbar, două perechi de turturele, o cucuvea, un vânturel, trei lopătari, un stârc alb, un ibis, un cormoran, două găște sălbatice, o rață lopătar, două berze negre, un stârc purpuriu, un corb, o acvilă, imperială, două lișițe, etc), și o reptilă autohtonă

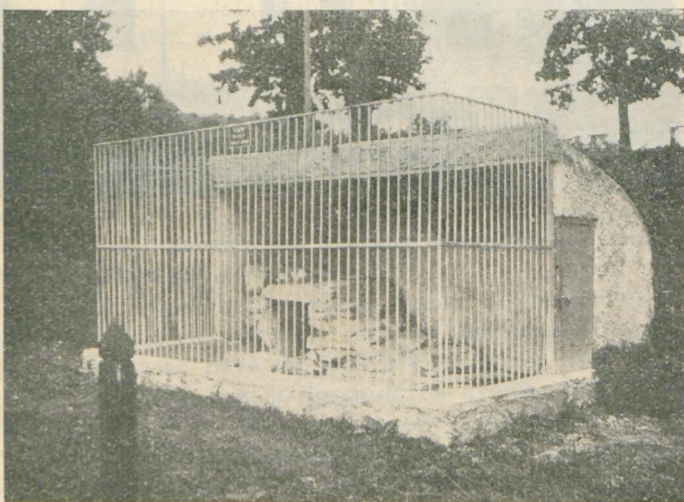

Fig. 2. — Cușca Lupilor.

Foto Dr. R. I. Călinescu.

(*Testudo ibera*, greșit etichetată *Testudo graeca*).

Este unica instalație de acest gen în România, — și — cu toate că începutul este foarte modest, vizitatorul român, chiar și acela care a vizitat marile grădini zoologice ale Apusului, simte o deosebită bucurie, văzând realizându-se în mic și la noi, asemenea tendințe culturale.

Scopul acestui parc zoologic a fost în primul rând unul practic : mărirea traficului de călători pe linia

tramvaiului electric ce duce la „Dumbravă”, printr'o instalație atractivă, așezată la capătul acestei linii, iar realizarea acestei idei se datorește d-lor Sigmund Dachler, directorul general al Uzinii comunale Sibiu, el însuși mare iubitor al naturii, și ing. Kol. Szekely, funcționar al Uzinii, care a conceput planul și a condus clădirea tuturor instalațiilor.

Orașul Sibiu a dat în arendă Uzinii, pentru acest scop, pe termen de 2 ani și în condițiuni convenabile, în afară de lacurile cu pește, betonate, care erau deja arendate cu 15 ani în urmă, încă vre-o 3 iugăre de teren păduros, având un pârâu și livezi.

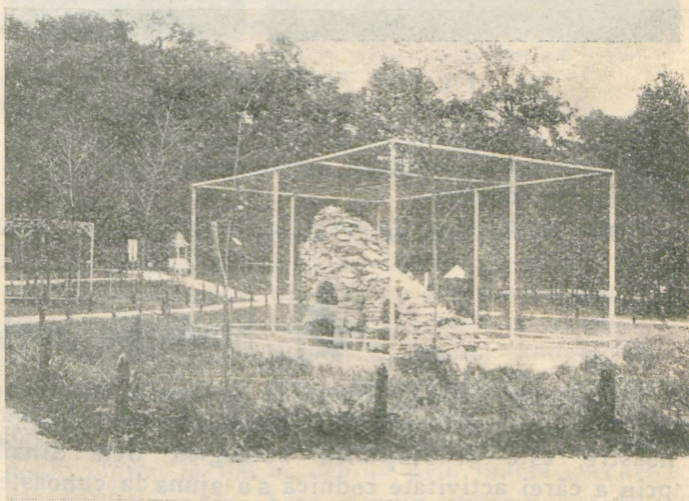

Fig. 3. — Colivia Bușnițelor.

Foto Dr. R. I. Călinescu.

Contractul este prevăzut cu o clauză în sensul că dacă va avea loc rezilierea sa, comuna va putea intra în posesia parcului, însă numai după ce va restitui sumele cheltuite de către Uzină.

Afară de cele câteva animale cumpărate, majoritatea sunt donațiuni (în special ale d-lui colonel A. Spiess).

Personalul grădinii se compune dintrun supraveghetor (Ludovic Kern); un servitor care înănește animalele la ora 6 p. m. ; un zidar permanent ; doi

Fig. 4. — Vedere de ansamblu asupra cuștilor și coliviilor.

Foto Dr. R. I. Călinescu.

oameni cu ziua care îngrijesc aleele, fiind întrebuințați și la diferite alte lucrări.

Răpitoarele sunt expuse în cuști de beton, destul de mici și incomode (ca să nu zicem neigienice din

Fig. 5. — Țarcul Cerbilor

Foto Dr. R. I. Călinescu

cauza răceleii betonului), separate de public printr'un grilaj de fier.

Aceste cuști (fig. 2) cât și coliviile (fig. 3), sunt

destul de puține și distanțate între dânsle (fig. 4).

Păsările aquatice au la dispoziție un lac mare în care se află o insulă, prevăzută cu o căsuță de adăpost.

Copitatele sunt ținute într-un țarc măricel, închis cu un gard înalt de sârmă (fig. 5).

Acest țarc este situat în pădurea imediat vecină. El are un adăpost pentru cerbi și căprioare, o iesle și un troc de sare.

Pentru hrănirea mamiferelor și păsărilor carnivore se utilizează resturi dela abator, ca și iepuri de casă și cobaii, crescuți special pentru aceasta, hrană proaspătă, vie și cu păr, absolut indispensabilă lor.

Pelicanii primesc pește proaspăt. Copitatele, în afară de iarbă și frunzișul viu dela interiorul țarcului, mai primesc grăunțe, tărâțe și fân.

Iarna animalele se țin într'o cameră încălzită a fostei mori Schreier, clădire în care locuiește și supraveghetorul parcului.

În cuști domnește cea mai perfectă curățenie.

Însă strămtora și răceala acestora pe deoparte și aducerea animalelor în grădină într'o stare deplorabilă, au contribuit foarte mult ca multe dintre cele mai frumoase să piară curând după aducerea lor.

Intrarea în grădină este gratuită. La poartă este așezată o cutie pentru donațiunile benevole.

Se constată că interesul sibienilor pentru parcul lor zoologic este într'o continuă creștere.

Stățiunea zoologică dela Sinaia

Una dintre puținele instituții științifice naționale în natură, create pentru cercetarea pe teren a faunei noastre, este și stățiunea zoologică dela Sinaia prin a cărei activitate rodnică s'a ajuns la cunoașterea amănunțită a faunei regiunii Sinaia și a văii superioare a Prahovei

Este o anexă a Universității din București, posedând și o cabană de cercetări alpine pe Bucegi.

A fost organizată și e condusă de ilustrul nostru savant și organizator, d. prof. dr. A. P. Bănoșeanu, directorul laboratorului de zoologie al Universității din București.

Pe aici s'au perindat o mare mulțime de zoologi români și streini, care au scris numeroase lucrări științifice asupra regiunii.

Pe aici a făcut cercetări și d. prof. D. Linția, apreciatul nostru ornitolog, care s'a ocupat cu studiul păsărilor regiunii.

Stățiunea zoologică dela Sinaia.

Foto Dr. R. I. Călinescu

R. C.

🌀 🌀 Drillingul 🌀 🌀

de Maior Schneider-Snyder Roland

Drillingul este un izvor nesecat de articole, care mă obligă să scriu în complectare despre el, având în vedere progresele industriei de arme și munițiuni.

Drillingul universal, adică un drilling care să se poată întrebuința atât în pădure cât și la câmp, dela epure și potârniche până la vânatul mare, nu va putea fi decât un drilling a cărui greutate—conform puterii fizice a fiecărui vânător—să nu întrecă 3.300-3.500 kgr. și al cărui calibru, pentru țevile de alice, nu poate fi în consecință mai mare decât cal. 16, precum și calibrul țevei de glonț nu poate întrece cal. 8 I. R. Acest cartuș, în construcția sa nouă, cu glonț de 14,7 gr. și cămașe de oțel, având o încărcătură de 3,25 gr. pulbere Ruttw. specială, este absolut suficient de puternic ca eficacitate pentru vânatul mare.

Tevi din oțel special Böhler Antinit, Poldi Anticoro, Röchling-Ferroplatin, Krupp-Nirosta, considerate de prima calitate și oțelurile speciale Böhler cași cele speciale Krupp foarte apropiate de primele în calitate, vor permite o mărire a calibrului la 12 pentru țevile de alice și 8 × 60 Magnum sau 9,5/74 la țeva de glonț, la o majorare a greutateii după sistem, până la 3.400—3.500 gr.

Asemenea arme — pentru a fi construite fără cusur — cer un material de primul ordin, laborare magistrală, iar consecința, un preț ridicat! Prețul este mai scăzut la armele cu cocoșe, mult mai ridicat la cele cu cucoșe ascunse, iar la ultimile, foarte variate, după sistem. Intocmai ca la armele cu 2 țevi de alice, prețul va fi mai scăzut la sistemul Anson & Deeley și mult mai ridicat la sist. Holland & Holland sau Purdey.

Drillingul de serviciu, de fiecare zi, construit cu îngrijire specială, este și rămâne Drillingul cu cocoșe, dealtfel aceasta este și părerea scriitorului Baronul v. Gagern, cu care sunt de perfect acord.

Vânătorul, care poartă zilnic arma, care vrea să rămână independent de armurier și care dorește să aibă o armă absolut sigură în toate împrejurările, trebuie — vrea nu vrea — să se hotărăscă la Drillingul cu cocoșe. Această armă trebuie să aibe o basculă prelungită și va avea cârlige corespunzătoare, mai lungi și mai late, iar ca zăvor, se va întrebuința, zăvorul dublu-radial-Greener.

Platinele, construcție scurtă, legate de basculă cu rozetă. Înălțătorul automat este un mecanism foarte gingaș, deoarece bara de legătură se poate ușor deteriora la închiderea și deschiderea armei, deci trebuie îndepărtată și înlocuită cu cea simplă, adică aceea care se ridică cu mâna. Schimbarea cocoșului pe țeva de glonț să se facă printr'un buton așezat pe gâtul patului, în spatele pârgheii de deschidere.

Se întâmplă adeseori rupei de pat, deaceia este avantajos, dacă prelungim coada basculei până la curbura superioară (nasul) patului, iar garda trăgaciului până la foarea de pe gâtul patului pistolat. Astfel gâtul patului va fi cuprins între 2 șine de oțel, care fac arma proprie de întrebuințat, chiar dacă se sparge lemnul.

Construită elegant, prețul unei astfel de arme cu țevi din oțel Krupp sau Böhler, ar costa circa 400 de mărci. Oțelurile speciale Böhler, o marcă excelentă, are, împreună cu siguranța contra ruginei, toate cali-

tățile oțelurilor anticorozive, dar măresc prețul cu circa 100 de mărci.

Abstracție făcând de greutatea armei, se vor alege calibrele 16 sau 12, iar țeva de glonț pentru calibrele 8 I. R., 8 × 60 Magnum sau 9,5/74 la o lungime a țevilor de 650 mm.

Centrul industriilor germane de armurărie, orașul Suhl în Turingia, are peste 100 de firme care pot construi aproape tot atâtea Drillinguri bune, motiv pentru care mă opresc de a le denumi aci.

Un astfel de Drilling pentru întrebuințare zilnică, va avea la țevile de alice un randament de 70—75% dar cu țeva de glonț și cartușul amintit se va obține la 100 m. un cerc de răspândire cu 5 cm. diametru, la 200 m. 10 cm. diametru, așadar maximum de randament (Höchstleistung) al unei arme de glonț cu o singură țevă.

Procentul de 70—75% randament pentru țevile de glonț este deasemenea maxim, după criteriul de apreciere al stațiilor de încercare Neumanswalde și Wannsee

Acest randament se poate totuși mări până la 80—85% dacă se plătește în plus o sumă, accesibilă deastfel, pentru lucru necesar la un foraj meticulos și cheltuelile legate de încercări, iar aceasta se poate obține atât la cal. 16 cât și la 12. Aceste randamente maxime ale țevilor de alice, sunt randamente excepționale ce nu se găsesc decât la cele mai scumpe arme englezești. Cu țeva de glonț și cu numitele cartușe se poate obține la 100 m. ochind prin lunetă cercuri de răspândire de 2 3/4—3 cm., așadar precizie maximă. În actualele condițiuni tehnice de executare, se poate obține o armă în Suhl în decurs de 6—8 săptămâni dela primirea comenzii.

Vânătorul exigent, răsfățat de întrebuințarea armelor Hammerless nu va putea renunța nici pentru Drilling la acest sistem fără cocoșe.

Chiar și un Drilling fără cocoșe se poate obține cu 500—600 de mărci, fără însă să poată ajunge nici pe aproape calitățile Drillingului descris mai sus și anume nu poate atinge siguranța absolută a armei de zilnică întrebuințare.

Pentru a poseda o armă de toate zilele, trebuie să fim mai exigenți, mai exigenți decât pentru o armă de „Vânător-Cavaler“, căci o armă de vânător orașan se construște foarte lesne, având în vedere că se trage puțin din ea. Drillingul de întrebuințare zilnică trebuie neapărat să fie și el executat cu îngrijire în ce privește eleganța și frumusețea liniilor, precum și nobleța aspectului exterior, iar în această privință trebuie ca acest Drilling de fiecare zi să prezinte un exterior impecabil, așa cum sunt armele belgiene și franceze, împreună cu soliditatea și durabilitatea armelor de glonț și alice ale măștrilor englezi.

Acum mă aștept la întrebarea cititorului: Este capabilă industria germană de arme, să producă așa ceva?

Desigur domnii mei, este capabilă și măștrii germani sunt singurii care pot construi o asemenea armă ca Drilling. Se găsesc Drillinguri cu foarte variate construcțiuni de mecanisme, unele sau altele mai mult sau mai puțin desăvârșite; departe de mine să mă opresc la o clasificare, însă după cum și la armele

englezești expresia desăvârșită este arma cu platine laterale, tot astfel și la Drilling, perfecțiunea este drillingul cu platine exterioare.

Platinele exterioare copiază ideea platinelor lui Stanton și Holland & Holland, cu modificări cerute de construcțiunea Drillingului. Sauer & Sohn fabrică unele tipuri de Drillinguri cu platine exterioare, la care se armează în același timp câte și trele cocoșe. Drillinguri cu armare separată a mecanismului de percuțiune pentru glonț, nu fabrică această industrie, deși cea mai mare în Germania.

Deși Drillingul cu platine laterale nu poate avea aceste platine decât la cele 2 țevi superioare, iar me-

F. I

Drillingul cu platine laterale al firmei Sempert & Krieghoff

canismul țevei de glonț trebuie să fie așezat pe placa gardei trăgaciului din motive de construcție, vânătorul încercat, cunoscător de arme nu va renunța la armarea separată a mecanismului de percuțiune pentru glonț, și anume nu la Drilling.

Motivul este, că Drillingul de întrebuințare zilnică, trebuie să reziste, să corespundă cerințelor la care este supus și dela care se pretinde să nu rămână nici odată în defect, sau să dubleze focul dela sine, astfel că în orice moment țeava necesară să fie gata de tras. Drillingul de fiecare zi trebuie să fie sigur ca o armă de alice cu platine exterioare, și ca o armă cu glonț de primul ordin, în calitatea ei de armă combinată să fie în consecință întruchipată într-o singură armă cu calități în consecință.

Aceasta nu poate fi decât un Drilling de mare clasă, cu platine exterioare și cu sistem de armare separată a mecanismului de percuțiune pentru glonț.

Acesta în primul rând ar fi Drillingul cu platine exterioare al firmei Sempert & Krieghoff din Suhl, una din cele mai vechi fabrici de arme de vânătoare din Germania, care n'a fabricat decât arme de calitate superioară și continuă să lucreze pe baza acestui principiu.

Fabrica denumește acest sistem „Neptun”, cu toate că această armă modernă nu are nimic de aface cu acest zeu al mărilor.

Din figura I, se vede că acest model are cârlige radiale de închidere precum și zăvoare duble combinate cu zăvor transversal Greener, acționate de cheia (maneta) așezată deasupra gâtului patului. Pârghia așezată pe stânga, jos lângă trăgace, servește la armarea mecanismului de percuțiune pentru glonț și stă în legătură obligată cu viza automată. După ce s'a tras glonțul, se pot trage oricare din țevile de alice una după alta, astfel trăgătorul poate uza pe rând de 3 focuri. Acesta este un avantaj important mai ales la vânători cu gonaci la mistreți și urși.

Mecanismul are o construcție specială care împiedică să ia foc incidental 2 cartușe simultan. După cum știm multe Drilling-uri suferă de această boală și anume acelea la care trăgaciul sare în mod automat pe mecanismul de percuțiune din dreapta, după ce am tras glonțul.

Dezarmarea mecanismului de percuțiune a glonțului se face prin apăsarea pârghiei laterale cu degetul mare al mâinei drepte în jos, arătătorul apasă trăgaciul din dreapta lăsând apoi pârghia să-și revie la poziția normală încet. Astfel se dezarmează fără nici o dificultate acest mecanism.

Bascula sau obturatorul țevilor este lucrat simplu și solid, dar calculat cu multă dibăcie, având în vedere importanța acestei piese care face legătura între pat și țevi, conținând și întregul mecanism de percuțiune.

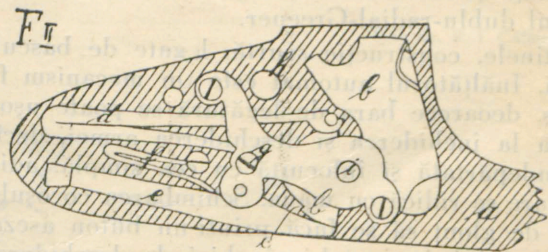
Din figura aceasta cititorul vede că la baza construcției, mecanismul este inspirat de cele englezești: Stanton, Holland, Scott și Langs, care la rândul lor corespund mecanismului armei cu cocoșe, cu deosebirea că cocoșul este mutat înăuntru. O construcție similară se găsește și la Drillingul cu platine exterioare Hammerless al firmei Sauer & Sohn. După cum vedem bascula nu este slăbită în scopul de a putea cuprinde în ea oțelele (platinele), un mare avantaj față de Drillingurile construite după sistemul Anson & Deeley, deoarece bascula se poate ușura cu mult fără a-i lua din soliditate.

Pârghia de aruncare a mecanismului de percuțiune pentru glonț, este construită foarte judicios și asigură o servire precisă și comodă a acestui mecanism. Deși foarte practică, această pârghie nu este totuși pe gustul fiecărui vânător și atunci firma constructoare a găsit și pentru aceasta o soluție, fabricând pentru acești vânători, același Drilling cu armarea separată a glonțului, prin buton deasupra gâtului patului.

Prin această construcție dispăre pârghia laterală, iar Drillingul are înfățișarea unei arme de vânătoare englezească. Firma nu construiește modele cu pârghie decât în vederea unei întrebuințări practice, totuși construcția cu buton deasupra, este tot atât de sigură.

La figura I se poate vedea că pe placa platinei din stânga se mai găsește o pârghie. Aceasta acționează bara care asigură cocoșele așa fel, — prin construcție și dimensionare — încât mecanismul nu se declanșează nici chiar dacă arma ne cade din mână.

Aceasta constituie un avantaj mare asupra piedici-

a) placa platinelor	e) pârghia trăgaciului
b) cocoșul	f) arcul pârghiei
c) creștătura sau opritorul cocoșului	g) nuca
d) arcul	i) axa cocoșului
	h) lăcașul piedicei de siguraufă

lor care nu asigură decât trăgacele nu și cocoșele, care prin uzaj își tocesc opritoarele (creștăturile cocoșelor) și se declanșează prin sguuire chiar dacă trăgacele sunt asigurate. Pentru acest motiv găsesc recomandabil ca atât armele cu 2 țevi de alice cât

și cele cu 2 țevi de glonț care au platine exterioare, să fie construite cu o astfel de piedică, posedând astfel calitățile unei arme de întrebuințare continuă.

O astfel de piedică este tot atât de sigură ca și piedica cu aripioară a unei arme cu repetiție din serviciul armatei.

Privit și din punctul de vedere al prețului, acest model de Drilling se găsește în cadrul prețurilor normale, circa 600 de mărci, dacă este construit din oțel Krupp. Acest material de țevi este foarte mult întrebuințat în Germania și firma Sauer & Sohn întrebuințează aproape exclusiv acest oțel din pricină că corespunde perfect cerințelor normale.

Oțelurile speciale măresc cu diferențe mari prețul armelor, fără să fie absolut necesare. Dacă totuși se va întrebuința un oțel special, atunci arma corespunde celor mai mari exigențe, în ce privește siguranța de rupere etc. și se va întrebuința oțelul special Böhler, care mărește prețul armei pentru fiecare țevă simplă cu circa 50 de mărci. Întrebuințarea acestor oțeluri le recomand — în cazul când ele sunt necesare — adică atunci când cu arma respectivă se trag cartușe de mare viteză (Hochgeschwindigkeit spatronen), iar la țevile cu alice, atunci când

dorim ca arma să fie ușoară sau atunci când se cere un mare randament armei, cum spre exemplu pentru cele de tragere la porumbei.

Este drept că oțelurile combinate cu nichel, ca Poldi-Anticorro, Böhler-Antinit, Krupp-Nirosta, Röchling-Ferroplatin, au avantaje importante, adică mare siguranță pentru împiedecarea ruginirii, avantaj real în special pentru tropice.

Numitele oțeluri de țevi, măresc însă cu mult și prețul armelor, clasându-le în categoria armelor de lux, când spre ex. cu oțel Böhler special, arma se poate construi la preț absolut normal.

Trebuie accentuat deasemenea că randamentul tirului nu este influențat de calitatea oțelului. Cu țevi de Drilling de 65 cm. se pot obține cu alice — după cum dovedește experiența, — ținte cu, 70—75 până la 85% lovituri, iar cu țeva de glonț randamente calificate **exceptional**.

Viitorul Drillingului desăvârșit construit, îl asigură platinele exterioare iar în vârful acestor construcțiuni sunt firmele Krieghoff și Sauer & Sohn, ultima dela tipul Standard până la cea mai fină armă, eșită din mâini de maestru.

Despre accidente de vânătoare

de C. Mihăilescu-Târgoviște
paz. pub. de vânătoare pe întreaga țară

Mi-a fost dat să văd, cum în nenumărate rânduri, prietenii mei de vânătoare erau în stare ca pentru o prepelită sau o potârniche, să ridice viața unui om.

Și acestea toate numai din cupiditate prea mare, pe care vânătorul infometat de pofta de-a ucide, sau din dorința de-a vâna mai multe exemplare decât tovarășul său de vânătoare. Dealtfel eu nu vânez cu altul alături, tot din această cauză, pentru că în mai multe rânduri, prietenii mei au tras chiar pe flanc, fără a mă nimeri prinzând mișcarea și culcându-mă la pământ, sau poate nu a fost dat să mă omoare? Nu știu ce să mai cred! Totuși găsesc cu cale ca vânătorul să fie mai prudent. Mi-sa întâmplat și mie, săi bag unui amic în timpul prepelitelor, câteva alice drept în față.

Cazul s'a petrecut astfel. De Sâmbătă seara, proectez cu amicul Gh. să mergem cu trenul de dim. la Cazaci, iar de acolo să venim vânănd până la Târgoviște, depărtare cam. 14—15 klm. Cam pela orele 16, am ajuns până la Văcărești, unde într'un meu am dat peste un pasagiu măricel de prepelite. Eu împușcam mereu, iar amicul Gh. fiind pe vremea aceia (un petit chasseur maladroit) trăgea mai mult în vânt decât în plin.

Deodată îl văd că se supără, și-ni spune că se duce la haltă, să ia trenul spre Târgoviște, eu nu-l las și-l rog să se fie de cuvânt, pentru că așa am proectat de acasă. Totuși nu mai voește să vâneze, și deodată văd că dispare de lângă mine. Eu îl strig, dânsul probabil foarte satisfăcut de subcesul ce-l avusese, nu voia să-mi răspundă, iar eu continuându-mi împușcăturile, prin meul cu prepelite multe. Dânsul se odihnea vesel și mulțumit sufletește.... la umbra unui nuc. Deodată prepelicarul se oprește în aret; comandă pill, zboară o pereche probabil, de prepelite, trag un duble, în urma cărei din al doilea foc, aud aoleu m'ai împușcat. Ce se întâmplase!, dânsul fiind culcat, tocmai în momentul când am tras al doilea foc, s'a ridicat în sus, în clipa aceia și eu am observat, dar prea târziu deoarece focul plecase din pușcă. Când îl văd plin de sânge și având și cravată roșie la gât, mi s'a părut că peste toată fața

este plin de sânge. În fața acestui tablou impresionant, am căzut eu mai înainte jos copleșit de o sincopă, de unde un frate de-al meu care ne însoțea s'a duș la un isvor din apropiere aducând un bidon de apă rece, turnându-l peste mine, de unde tot nu m'am sculat decât atunci când am fost trezit de victimă, spunându-mi scoală-te mă că nu sunt grav. După ce mă desmeticesc și examinez cazul, văd că primise 3 alice care erau superficiale extrăgându-le dânsul cu unghia pe loc. Totuși am continuat să mai vânam, trăgeam amândoi într'o prepelită, și strigându-i mereu „ai luat“ ca să-l încurajez. Aceasta pentru mine a fost un exemplu, că de atunci nu mai merg alături cu nimeni. De altfel chiar dânsul singur a recunoscut că toată vina e a sa. Imi permit să vă povestesc un altul mai grav.

În ziua de 25 Octombrie 1931, s'a întâlnit la vânătoare pe terenul comunei Copaci, un frate de-al meu, Toma Mihăilescu, cu un grup de 3 vânători. Au convenit să vâneze împreună. Mergând în linie de trăgători s'a ridicat un stol de potârniche, în timpul când urmăreau potârnichele s'a ridicat o prepelită din dreapta unuia dintre vânători anume locotenent Stăncioiu Ioan, și a tras aproape pe flanc, așa au declarat la justiție ceilalți doi, înmemerindu-l pe Toma Mihăilescu drept în ochi, bătându-i pe toată fața 23 de alice. Victima a fost adusă la Târgoviște cu primul tren și supusă examinării d-lui căpit. dr. Dragnea, care l'a asigurat că afacerea este un moft, deoarece toate alicele sunt superficiale. Și astfel victima a stat în tratamentul d-lui dr. Dragnea 2 luni de zile, făindu-l și în sclerotică câțiva m. m. spunând că i-a extras alicea. Iar în urma examinării d-lor doctori Vintilescu oculist și Amilcar Georgescu radiolog s'a constatat că alicea i-a perforat ochiul drept, distrugându-i nervul optic și cu retina, ceea ce denotă că puterea vizuală a ochiului e nulă. Cazul a fost deferit justiției pe baza art. 998 c. c. Este bine ca vânătorul înainte de-a trage în vânat să cunoască perfect poziția pe teren a tuturor tovarășilor săi de vânătoare!

LITERATURĂ VÂNĂTOREASCĂ

La lupi

de V. Georgescu

O săptămână înainte se abătu dela târg brigadierul Strigoiu și ne spuse: „Boierilor, au intrat lupii în Mодоia; acu' pă ei, iute, că nu se știe de stau mult!”

„Mă, face Jenică, nu fi pălăvatic, ia nchis cineva, au venit de undeva sau sunt de baștină?”...

„Nu dom'le Jenică, ai pădurii sunt numai trei, ăi de ne-au vămuit toată vara. Da s'au chemat nopțile astea c'a fost tare ger și-acu sunt haită. Urlau ieri noapte în culmea de-asupra șuselei de intra pisica su'pat de frică”...

„Bun, zicem noi, atunci Vineri suntem pe ei”.

Pădurea Mодоia, proprietatea statului e pădure bătrână și Jenică Adreani, arendașul dreptului de vânătoare și cunoscător al locului, după ce'i dete lui Stri-

Doamne, să aranjem vânătoreea de Vineri, și cum vânătorii sunt ca lăutarii, simt ei unde'i nuntă, unul câte unul veniră să se informeze: Ștabul—Colonelul B.—Dinică (Monea) și Pavlone și Gogu, Nae și Fredi, veni până și Dom Petre dela „Aquila”.

Pe afară auzeam din când în când altă serie: Costică, Belici, Bogomoiu, Lord Asquith, Iancu și alții. Pe toți îi informa coana Elvira cu câte un pahar și o gustare. Iar noi, înăuntru, Stat Majorul, deliberam și hotărām: o sticlă—un lup, o sticlă—un lup... săracii, bieții lupi Vineri, ce mai paradă!...

Ziua de Vineri se vestea cu moină. Când trecurăm Cotoșmanul era încă întuneric bine și abia dincolo de răspântia Roeștilor se lăsă drept zori, o îmbungi-neală galbenă la față și usturătoare la miros.

Membrii Societății „Jderul” din R. Vâlcea, cu cei 7 lupi vânați la Mодоia.

goiu drumu cu ce avea de făcut — începui să socotească:

„Ude dracu i'om mai găsi acum?... Să fie în spre valea Popii sau a lui Trașcă?!”

„Ei, i-om lua cu dichis și i-om bobi noi... Apoi parcă i se luminează fața de o bucurie nevăzută și strigă bine dispus:

„Allo „bătrâno”, ca să zic așa, un pahar de vin la o nevoie... Cât ai săruta mâna popii, coana Elvira, soția lui Jenică, o „bătrână” de vreo 30 de ani, cu ochii ca păcura, iute de scapără, a și întins masa.

Afară ger, în casă cald, vinul prietenos, ba o bucățică de slăninuță afumată, ba un castravete acru (așa murături nu se dovedește în tot orașul), ba un gogoșar și.., încă nițică brânză și numai cine vrea, așa ca la un aperitiv, o costiță sau nițel mușchiuleț proaspăt—zău, ia te rog domnule Vică și o bucată de colea, ne trezirăm puși pe treabă, nu glumă... Vezi

La casa lui Iorgu Popescu, în Mодоia, se adunase pușcașii și bătaiașii, vreo cincizeci la număr. Bun făcu Jenică.

El era cu rostul tot, că de, vânător dibaci era de tras... la ce să vorbim, trage nu se încurcă și apoi... își cunoștea terenul ca buzunarul.

Ne înconjurară vânătorii locului, pușcași fără faimă, ba la dreptul vorbind, chiar deochiați; superstițioși în fața lupului: „lighioană tare, dom-le colonel, din focul nostru al țaranilor nici nu pică”.

— „Ce vorbești prostii mă nărodule! Incarcă arma cum se cade, toarnă poșuri mari, ochiește bine când tragi și să vezi, mai pleacă el când ăi da?!”

Dumitru Pleață, cu un nas adus așa ca o leucă între doi ochi alibi, luă la o parte pe Ilie Dicu și pe Sima și nu știu ce controversă îi muncea că, mai mai să se ia de păr.

— Nu așa, mă! Veniți aici să ne înțelegem cu toții,

îi chemă Jenică, că de data asta nu trebuie să ne scape. Uite, suntem destule puști, peste treizeci; bătaiași avem—așa că azi „ii băgam în draci”.

Cerțișoara era înghețată tun. Dincolo de ea începeau pădurile, nesfârșite parcă. La stânga, înspre Roești și Lădești, apoi peste culme în spre Broșteni—de unde se lăsa în dreapta prin Armășești ocolindu-ne, pe la spate; se uneau apoi cu Cotoșmanul fiindându-se fumie până dincolo de Măldărești spre Hurez. Aveau lupii ocol și ținut, de să tot îi alungi din urmă.

Dar vânătorearea noastră se limitează numai deasupra satului, unde urlaseră nopțile din urmă. Brigadierul silvic, Strigoiu, lua bătaiași și intrară în Valea Popii și a lui Filip.

Zăpada trecea de genunchi, călcam greu la deal să ne luăm locurile și nimeni nu sufla o vorbă. Era ceață și pe așa vreme se aude departe, iar lupul are urechia mai ascuțită ca orice alt vânat. Urme și la dreapta și la stânga, intrate toate de vale spre izlaz.

Dumitru Pleață ne așeza fără vorbă prin semne: își pungea gura, închidea un ochi alb și din celălalt trimitea așa, ca o suliță, înspre rădăcina vre-unui gorun sau spre o tufă de gărnă: „acolo!” Plimba dreapta cu două degete la gură—în semn de muțenie și apoi — trăgea un arc de cerc pe care trebuia să-l păzești înainte. Pușcașul da din cap în semn că pricteput, se lăsa de vale spre locul arătat și Pleață pleca atunci mai departe.

La capătul liniei vânătorilor suna apoi pe pușcă. Din pâlnia în care intraseră, începu bătaia.

Dacă lupul nu vine în primele minute la o bătaie mai scurtă, — rar să mai vină. Inseamnă că nu-i acolo. Afară de cazul când e higiul des — lăstari de pădure tânără unde se poate ascunde în mers, de bătaiași. Dar Valea Popii n'avea lăstar și înțelese oricare din vânători să schimbe focul, că nu ies lupii. Intr'un târziu trecură la puști o vulpe și câțiva iepuri.

În stânga mea „Stabul” primește cu un foc, un ciuit care înota greu în zăpada adâncă. O alică l-a atins la cap și iepurele face acum d'ardăratele salturi întrete, rostogolindu-se la vale prin zăpada însângerată. N'au fost lupii, sunt trecuți în „ocol” spre Armășești. Tot atunci, un pușcaș din Broșteni, vine să ne spună că le-a găsit săritura proaspătă: „Au sărit de dvs. când urcați în țituri”.

Batem „Ocolul”, gloaba o plătesc iar câțiva iepuri. Lupii s'au întors pe la dreapta noastră și au traversat Valea Popii, pe care o bătusem întâi. Un bătaiaș întârziat vine cu o falcă de porc, mâncată proaspăt, din gura Socetului, dincolo de Valea Unchiașului. Atunci batem acolo. Dar bătaiași au luat bătaia prea de sus, așa că lupii, nârbari și șireți, au știut că s'au mai în siguranță lângă sat și au coborât în jos.

Când a început bătaia în Săliște și Socet, și au traversat câteva puști, și-au pierdut cumpătul. Ecoul focurilor i-au înșelat și au crezut că au focul în coastă. De aceea au trecut muchia și brățis apoi s'au lăsat între poienele izlazului, din jos de Fântâna lui Trașă. L-au văzut din deal de la dreapta, Dicu: trei umblau răsleți la o parte de alți opt și acei trei, cunoscând scurșurile, n'au dat înainte proteste, ci, hoți cotețari, s'au șters pe după dosuri și printre bătaiași, au luat-o înapoi chiar prin mijlocul izlazului. Ceilalți, aciolați în treacă, au rămas străini la strămoare.

Pe unde veniseră nu se mai puteau întoarce, căci le tăiau bătaiași drumul. Spre dreapta nici atât, căci aci dă marginea pădurii în șoseaua Roeștilor prin sat. Vin deci la deal la noi. La fiecare douăzeci și cinci de pași o pușcă. După tufan, vânătorii își pun

încărcături grele. Departe în spate se aude o vargă de fier lovind ritmic: „își încarcă unul pușca”. Toți ceilalți strâng din făci și privesc scâpărând de mânie în aceeași direcție.

În sfârșit, a terminat. Se lasă ger. Pădurea se pierde în vale, estompându-și în tonuri din ce în ce mai întunecate ștejarii înalți și drepti. E ca o padină sub noi, o gură largă de pâlnie aplecată, pe jumătatea de sus stăm noi pușcași.

Ici—colo zăpada spulberată de vânt a lăsat petece galbene de frunză pe care soarele aprinde când le tremurătoare. De sub bătaia aripelor unui cocoșar care în jos, spuză strălucitoare de zăpadă rece.

„Și bătaia nu mai începe odată!”

Un iepure apare sub lanțul pușcașilor și saltă pe picioarele din'apoi. Indreaptă urechile înainte și apoi la dreapta și la stânga. Cocoșarul îi scutură și lui o creangă de zăpadă și atunci o răsnește înainte și la de mine. Il ameninț cu degetul că sare înapoi spre stânga. Dar și acolo, cineva îi face la fel.

Nimeni nu trage în iepure când trebuie să vină lupii.

Încă o jumătate bună de ceas. Incepi să crezi că bătaiași ne-au lăsat amanet.

Dar nu. Un chiot și apoi altul și apoi un lanț întreg, strâns jos la gura pâlniei, sălbatec, prelung. Sunt tocmai jos bătaiași, n'au făcut nici o sută de metrii, n'au trecut nici cinci minute, când, înaintea noastră printre gorunii drepti și înalți ca un decor de cinematograf, au apărut opt lupi. Vin încet fără nici o spaimă, privesc o clipă în toate părțile și mai fac doi pași. Când unul pășeste, altul stă și ascultă; și când pleacă acela stă și ascultă celălalt. În frunte, adică înainte, o lupoaică mare neagră. E nervoasă, nu face nici un pas spre noi, se lasă tot pe lături, când la dreapta când la stânga.

Culmea dealului, cu lumină mai multă, deși loc de trecere, o neliniștește și nici unul n'o ia înainte. Bătaiași sunt încă departe de tot — nu-i nici un zor.

Incep așa să-și întretaie drumurile, se întâlnesc, se depășesc, evoluează într'un joc ciudat de linii, fără sens, fără țintă.

În față își știu scăparea, trecerea spre Armășești, dar presimt și pieirea.

Intind boturile să descopere capcana. Dar vânătorii au încremenit cu armele la ochi, gata să tragă de cum or intra în bătaia puștilor. Nici unul, însă nu mișcă un deget. Spectacolul e rar. Cine ar putea înscena acest moment? Ceace face pe Diniță să evoace în minte o seară în circurile împăraților păgâni, când fiarelor li se dau drumul în arenele grilate.

Așa se mișca de înfrigate. În sfârșit haita pare să ia o hotărâre: se grupează ca pentru o siguranță în plus și vrea să-și facă drum spre stânga. Gurliu s'au mai apropiat și lupii își schimbă alura în salturi domoale mai mult ca pentru un antrenament.

Simion, spre care părea să se îndrepte grupul, are o inspirație bună. Nu-i lasă să se apropie prea mult, căci își dă seama că poate cădea unul dar pot scăpa ceilalți. De aceea la 60 de pași, trage în grup. Trăsnetul puștii i-a înebunit. Nici unul n'a căzut, dar toți își caută ieșirea. Răslețiți, fiecare se aruncă morții, înebuniți de spaimă.

Înapoi, gurile bătaiașilor s'au multiplicat la primul foc și apoi când s'au întezit au înțeles că nu de geaba le-a fost casna și a lor; răcnesc smintiți să-și spargă plămâni, să le plesnească vinele gâtului, flueră, chiue, țipă pe toate glasurile, urlă într'o hărmălaie sălbatecă, infricoșătoare.

Trosnesc puștile, toți vânătorii trag și nu e li-

ghioană care să nu încerce trecerea de două trei ori la deal, și care să nu primească, ori unde se duce, un foc în față, în cap, la piept, în coaste, în șale, în șira spinării sau în deșertul cu măruntaie.

Hăuiește pădurea ca într'un atac, mai bine de un sfert de ceas, încep să strige vânătorii nestăjâniți „țin-te mă — dă-i la mir — așa mă”, se tăvălese în spasmuri lupii loviți. Câte unul mai încearcă să se târască jos spre vale, dar primește lovitura de grație.

Săvu trage de picioare un lup ce-și băgase capul într'o beucă, iar Bogomoiu se blastămă bătându-se în piept: „Fi-răși al dracului Domle Vică, al meu a căzut numai dintr'un foc”.

Au picat șapte. Lupoaica mare care a trecut întâi, a primit un foc și din coșul pieptului, ca din-

tr'o căldare, i-au suflat foalele plămânilor sânge de a împroșcat zăpada. Până în noapte au rămas oamenii s'o adune. Dar în seara aceea, am pus pe sanie numai șase.

În marginea satului ne-au primit oamenii și în timp ce femeile le sdrobeau colții căs buni de pus la copii când le dă dinții, o iasă de bătrână cerea de zor o beregabă de lup.

— „Să nu-i dați, boierilor, cotoranții, că umblă cu farmece — cine știe cui vrea să-i mai facă de urît!”

— „Ba mie, maică, dați-mi o bucată de ficat că-i bun de spaimă.”

Se înoptase când am ajuns la Râmnicul Vâlcea, ceea ce nu ne-a împiedecat să fixăm într'o fotografie amintirea vânătoarei de lupi din Modoia, din ziua de 9 Ianuarie 1932.

◆ ◆ ◆ Prizoniera ◆ ◆ ◆

de Gh. Ceaușoiu

paznic public de vânătoare pe întreaga țară

Era o iarnă friguroasă cum de mult nu se mai simțise în regiunea muntoasă a Văii Prahovei (1926).

Mistreții, isgoniți de foame din desișurile în

care-și preparaseră adăpostul ernatic, începuse a se scobori spre poalele pădurei de făget, în căutarea de hrană (jir) iar lupii mânați și ei de starea lor flămândă trebuiau să găsească alinarea foamei atacând vânatul nobil în special caprele de pădure, care de altfel constituie pe timp de iarnă hrana lor de predilecție.

Lupii, aceste animale stricătoare și feroase, dușmanii principali al vânatului nobil, care în unele părți fac mari ravagii, au desprins din locul lor de adăpost din pădurea Pleșuva Mare, câteva capre și punându-le pe goană, una s'a răslețit și în fuga sa disperată, a ajuns pe un loc deschis, tocmai în curtea împrejmuită a fabricii de vâcălii Strazzabosky, situată la poalele pădurei, unde în fuga s'a izbit cu putere de împrejmuirea făcută din țambre rămânând jos în nesimțire.

Mecanicul fabricii, un tânăr sătean din împrejurime, surprins de această întâmplare, a ridicat capra ducând-o la domiciliul său, unde împreună cu ai casei, ca un părinte și cu un suflet pătruns de adevărata caritate, a dat caprei îngrijiri, i-a asigurat un loc cald în chiar sala locuinței lor, procurându-i încă

și puțină otavă și mugur de fag din care capra revenită în simțire, începuse a consuma liniștită.

Paznicul de vânătoare respectiv, raportând telefonic întâmplarea, am mers cu o mașină la fața locului.

Am felicitat și recompensat cu un premiu bănesc pe mecanicul salvator, iar capra am luat-o în primire, întrucât starea sănătății nu inspira încredere ca punând-o imediat în libertate se va putea salva singură și am dus-o la Azuga la sediul Societății de vânătoare „Cerbul” unde i-am amenajat un adăpost confortabil asigurându-i tot odată și o hrană regulată ca fân, muguri de fag, iar ca supliment la diferite intervale îi ofeream câte 2—3 bucăți mere crețești, al căror miros specific îi înlăturase o vreme sălbăticimea și domesticise mult acest animal.

Peste câteva zile, Societatea „Cerbul” a ținut în sala „Limbaselul” Adunarea Generală de fine de an, la care a participat pe lângă toți membrii Societății și d. inspector de vânătoare Radu Stănescu dela Inspectoratul Județului Prahova.

La orele 12 din noapte, asistența a avut o surpriză plăcută, când pe scena localului, a apărut subsemnatul, prezentând ca în fotografia de mai sus, acest animal nobil, povestind împrejurarea prin care a fost prins, pentru care am fost felicitat, socotindu-se aceasta ca un eveniment rar, în viața vânătoarească.

Este știut, că în anume epocă a anului, potrivit legii vânătoarei, este liberă împușcarea numai a Țapilor de capre roșii, iar împușcarea caprelor este interzisă, aceasta putându-se face numai cu aprobarea Ministerului de Domenii, Direcția Vânătoarei.

Am raportat cazul Onor. Ministerului, arătând că am hotărât punerea în libertate a acestui vânat, în care sens am și primit ordin precis, iar în seara zilei de 1 Aprilie 1928, în asistența organelor administrative, a Societății „Cerbul” și al autorității comunale locale, căprioara a fost pusă în libertate, dresând cu această ocazie și un proces verbal, semnat de toți cei prezenți la redarea libertății acestui vânat nobil.

Un exemplar din procesul verbal dresat, l'am înaintat Onor. Ministerului de Domenii, Direcția Vânătoarei.

O pândă la Râs

de I. N. Bulica, Sinaia

Era pe la sfârșitul lunii Noembrie 1926, pe un timp admirabil de frumos, mă găseam în inspecția unor terenuri din regiunea muntoasă a jud. Prahova.

Atras de apa cristalină ce picura din despicătura unei stânci priveam cu mult nesățiu, cum din picătură, în picătură se formează un mic șivoi iar câțiva pași mai la vale un mic pârâiaș.

De odată la ureche îmi sună un țipăt sfâșietor de moarte ce venea din pieptul unui ied de capră neagră, de care nu mă despărțea decât cca. 3—400 metri.

Într'un suflăt am alergat peste stânci prăpăstioase spre salvarea micului nevinovat, dar era prea târziu.

L-am găsit; era într'adevăr un ied de capră neagră de sex femeiesc în etate de cca. 6—7 luni, avea pânțele sfâșiat și intestinele scoase afară, din care nu se consumase decât foarte puțin.

N'am avut norocul să-l văd pe criminal, dispăruse la apropierea mea. Dându-mi foarte bine seamă cu cine am să stau de vorbă, mi-am improvizat în grabă un mic adăpost în spatele unor stânci, de unde am păzit până seara târziu, dar nu a mai apărut, deosemeni nici în timpul nopții nu s'a gândit să-și viziteze victima.

A doua zi nu am mai păzit ci numai a treia zi adică la 1 Decembrie pe un timp destul de răcoros am sosit foarte de dimineață la postul meu de observație și am putut constata cu satisfacție, că chiar în acea noapte consumase intestinele și o bună parte din corp.

Eram foarte sigur că iarăși va apare așteptând din moment în moment sosirea celui mult dorit.

Pe la orele 7½ a. m. aud o mică trosnitură de cracă uscată și în urmă o lovitură pe pământ, când a sărit dintr'un molift unde își petrecuse acea noapte, și micul sgomot al pașilor ce se apropia îmi șoptea la ureche apropierea celui mult așteptat. Iată-l că apare, este un exemplar frumos, cu o blană bogată bine dezvoltată, și foarte precaut, se apropie la câțiva pași de victima sa, se uită în dreapta și stânga, își linge buzele și în clipa următoare îl văd cu labele dinainte sprijinit în corpul victimei sale, iar cu colții lui ascuțiți rupea și înghițea cu multă poftă din carnea fragedă care încă nu era în descompunere.

Atunci un foc bine trimis dela o distanță de 40 m. i-a fost răsplată tuturor faptelor săvârșite până atunci. L-am examinat bine de aproape, era un râs de sex bărbătesc etate 4—5 ani cu o greutate cca. 26—28 kg. singurul exemplar vânat dela război încoace în părțile noastre.

Am găsit în mai multe rânduri prin acele locuri schelete și chiar coarne de căpriori și capre negre, ceia ce acum îmi făceau o deplină dovadă că au fost victimele mosafirului meu.

După constatările mele că vânător într'un timp mai bine de 3 decenii de când mănuește arma de vânătoare pe care o cunosc tot așa de bine ca și pe mine însumi, pot adevări cu certitudine că nu există în regiunile muntoase o fiară mai distrugătoare, de epuri, căprioare, capre negre și puii lor, de cât „râsul”.

Timpu l verei pe călduri mari și-l petrece prin păduri întunecoase așezate la poalele munților, unde își găsește hrana, iar pe la jumătatea Septembrie după plecarea târelor de vite din munți, își ia reședința la munte folosind văgăunele de prin stânci ca adăpost și loc de refugiu în caz de atac.

Dimineața și seara ese la pândă, așezându-se întotdeauna la răspântiile potecilor de munte, și tupilat pe pământ așteaptă prada care foarte greu îi scapă apucată odată în ghiarele lui grozave.

Câți va ani mai în urmă am văzut un caz, cum 2 râși făceau o cursă pentru prinderea unei capre negre în Muntele Jepii-Mari. Procedeauă identic cu lupii, când fac cursă pentru a ataca un animal, cred că este inutil a explica modul cursei, căci știu, că fiecare vânător știe ce înseamnă o cursă de lupi.

Planul acestor 2 râși a fost zădărnicit de 2 focuri de carabină Manlicher Schönauer tocmai în momentul când se pregăteau să dea atacul. Blana acestui râs atât de frumoasă și artistică lucrată, un covoraș, cu capul, labele și unghiile naturale, are astăzi cinstea, în mijlocul altor blăni de mare valoare, de a împodobi unul din saloanele Majestății Sale Regina Maria, care a rămas încântată de frumusețea ei și a modului de confecționare.

VIATA UNIUNII

Modificarea statutelor Uniunii și a legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei.

Apel către societățile de vânătoare afiliate Uniunii

La 19 Iunie a. c., se va ține o adunare generală extraordinară, ce se va ocupa în primul rând cu modificarea statutelor Uniunii și a legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei.

Uniunea face un călduros apel către toate societățile de vânătoare afiliate ei pentru a-i trimite toate propunerile privitoare la modificarea ce acestea găsesc necesar și oportun de a se face cu această ocazie.

Propunerile scrise, se vor trimite Uniunii până la finele lunii Mai, pentru ca instituția să aibe timpul necesar de a proceda la clasarea materialului, până la adunarea generală extraordinară.

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE

Propuneri pentru modificarea Statutelor Uniunii

Grădina zoologică națională și Institutul de cercetări zoogeografice

În streinătate, chiar în orașe cu o populație mai mică decât a Capitalei noastre, cultura cinegetică este foarte mult înlesnită și prin grădinile zoologice, care, în afară de colecțiile de specii de vânat viu, mai expun și colecții de câini de vânătoare de toate rasele, cum este cazul și la Budapesta.

Astfel e grădina zoologică din Halle, cu o populație de 200.000 locuitori (adică a treia parte din a aceea a orașului București), este veche de 25 de ani!

Este de datoria Uniunii, care prevede dealfel în statutele sale „propagarea și generalizarea, prin tot felul de mijloace, a cunoștințelor speciale de vânătoare” (art. 4, par. 2), de a lua inițiativa și a face propaganda necesară, în vederea creării unei grădini zoologice naționale, care, în afară de speciile exotice, să expună și toate speciile de vânat autohton ca și principalele rase de câini de vânătoare.

Deasemenea, Uniunea prevede în statutele sale și alt deziderat foarte important: „după culegerea materialului necesar, Uniunea va întocmi și publica *harta cinegetică* a României” (art. 6, par. 3).

Or *harta cinegetică* a României este un complex de hărți de repartitie a diferitelor specii de mamifere și păsări, în diferitele anotimpuri și în diferiți ani, ceea ce implică cercetări migăloase pe teren, larg organizate — lucrare ce nu se poate face decât de un institut național de cercetări zoogeografice, care să grupeze pe toți cercetătorii români, din zi în zi mai numeroși — și care au loc destul, cu toți, în acest vast teritoriu de studiu, fără a se mai certa; cu o singură condiție: să fie sinceri și de bună credință!

În consecință este de datoria Uniunii, cea mai im-

portantă instituție de progres a vânătoarei la noi, de a adăoga la scopuri (art. 4), ca prevederi ce se vor realiza când timpurile ne vor permite, paragraful 2 bis cu următorul text: „crearea unui curent în opinia publică în vederea construirii unei grădini zoologice naționale la București — și luarea inițiativei construirii ei, dându-se o deosebită importanță speciilor autochtone de vânat și raselor principale de câini de vânătoare”.

Deasemenea la art. 6 să se adauge, par. 4, cu următorul text: „va lua inițiativa creării unui Institut național de cercetări zoogeografice, care va da deosebită atenție studiului vânatului, intervenind la locurile în drept pentru realizarea lui”.

Dr. R. I. CĂLINESCU

🐾 Către cetitorii și colaboratorii revistei 🐾

Trecută sub o nouă conducere, „Revista Vânătorilor” dorește să devină ceea ce ea a fost în intențiile cetitorilor Uniunii: o publicație serioasă de reală propagandă a vânătoarei culte și corecte; o revistă concentrată, nepretențioasă, neluxoasă, pentru ca să fie ieftină,¹⁾ cruțându-se astfel cheltuelile inutile, azi mai mult ca oricând!

În dorința de a fi cât mai răspândită pentru a difuza cât mai larg în masele vânătoarești, conștiința vânătoarei corecte, „Revista Vânătorilor” își va mări în curând tirajul.

Ea vrea să fie cu adevărat o revistă a vânătoarei noastre, căreia dorește a-i servi o hrană sufletească pură, asimilabilă și folositoare.

Pentru a publica un material cât mai variat, „Revista vânătorilor” pe viitor va fi împărțită pe rubrici fixe, în care se vor publica numai articole judicioase, cât mai concentrate, ilustrate cu clișee bine alese, instructive și ieftine.

Articolele prea lungi ce eventual se vor primi, se vor publica în Biblioteca de popularizare, în cazul când ele vor fi de un real folos vânătoarească.

Ea va apăra sincer toate interesele vânătoarești, dorind a deveni o oglindă fidelă a mișcării vânătoarești din țară.

Mai mult: ea va lega raporturi cu toate publicațiile similare din țară, românești și minoritare, pe care le va grupa împrejurul ei.

„Revista vânătorilor” va evita pe viitor nota polemică, dorind a deveni un organ real de colaborare și amicitie vânătoarească.

Autorii se vor cita obiectiv și fără parafrazări, după regulile bibliografice.

De-asemenea va evita cât mai mult posibil nota personală, rezervând însă pagini suficiente pentru partea comercială care se va plăti după tarif.

Noul comitet de lectură, format dintr'un număr de membrii mai mare ca cel precedent și lucrând după un program chibzuit și fix, este hotărât a face tot ce-i stă în putință ca „Revista vânătorilor” să devină o publicație cu adevărat folositoare — și — dacă se poate, de importanță internațională, pentru a fi și la îndemâna vânătorilor streini, care ne vizi-tează adesea.

Pentru acest scop s'a hotărât ca articolele de interes mai general, să fie prevăzute și cu mici rezumate într'o limbă streină (franceză, germană, engleză).

Pentru a se stimula selecția materialului ce urmează a se publica în revistă, s'au instituit 2 premii ce vor fi menținute și pe viitor, dându-se în fiecare an.

În afară de aceste premii, s'a luat hotărârea ca cele mai bune din articolele prezentate, să fie remunerate imediat după tipărirea lor.

Criteriile după care aceste lucrări se vor aprecia de comitetul de lectură ca cele mai bune sunt: a) originalitatea; b) spiritul real științific sau literar; c) *conciziune*; d) claritate; e) limbă perfect gramaticală; f) documentare judicioasă și logică; g) anexe (desemnuri, fotografii, etc., cât mai potrivite pentru text și cât mai dequate pentru tipar; h) lucrarea va fi definitiv scrisă, de preferință la mașină, cu toate îndreptările de mână.

Pe viitor nu se vor mai putea publica clișee în afară de text.

În schimb revista va da o deosebită atenție traducerilor și prelucrărilor bune de articole interesante din revistele streine, care urmează a se oferi Uniunii sau a se comanda de către aceasta.

Comitetul de lectură

1) Se aduce la cunoștința membrilor Uniunii că cheltuelile de imprimare ale acestui număr s'au redus simțitor, aproape la jumătate din ceia ce ele erau mai înainte.

ADUNAREA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ CONVOCARE

Conform dispozițiilor art. 38 — 45 din Statute și deciziei Adunării Generale Ordinare din 28 Februarie a. c. se aduce la cunoștința domnilor membri ai UNIUNEI și Societăților de vânătoare afiliate, că în ZIUA DE 19 Iunie și eventuala continuare în ZIUA URMĂTOARE, va avea loc Adunarea Generală Extraordinară, la ora 10 a. m.

Localul unde se va ține adunarea va fi indicat prin afișare, la sediul Uniunii, str. Sft. Ionică No. 6, cu cinci zile înainte de întrunire.

LA ORDINEA DE ZI :

1. Modificarea Statutelor.
2. Discuțiuni asupra propunerilor de modificări a legii de vânătoare, pentru stabilirea punctului de vedere, pe care Uniunea urmează a-l susține față de viitoarea legiferare a vânătoarei.
3. Aprobarea bilanțului și descărcarea de gestiune a vechiului consiliu de administrație.
4. Expunerea faptelor petrecute la Adunarea generală ordinară de la 28 Februarie și modificările ce această Adunare extraordinară eventual ar decide.

D-nii membrii sunt rugați a aduce cu dânsii și ultima chitanță de plata cotizației.

VIAȚA SOCIETĂȚILOR DE VÂNĂTOARE DIN ȚARĂ

Societatea de vânătoare „Vulturul”, din Sinaia, și-a ținut adunarea sa generală în ziua de 31 Ianuarie 1932, sărbătorind cu această ocazie 2 ani de existență. Tot în această ședință s'a votat bugetul, dându-se descărcare consiliului de administrație și procedându-se la alegerea noului consiliu pe anul 1932, în frunte cu d. avocat Gh. Cojocărescu, președinte activ.

Din memoriul societății, trimis Uniunii, reiese că activitatea sa este una dintre cele mai laudabile, anul trecut nevânându-se nici-o specie de vânat util și distrugându-se numai răpitoarele.

Deosebit de interesantă este evaluarea vânatului, din care reiese că terenurile societății sunt dintre cele mai bogate în vânat, rezultat fericit la care societatea a ajuns prin îndelungate strădănit.

Societatea vânătorilor din Lugoj, și-a ținut adunarea generală ordinară la 24 Februarie a. c. Din memoriul societății, completat cu procesul verbal în copie al activității comitetului pe anul 1931, raportul maștrilor de vânătoare, bilanțul pe 1931 și proiectul de buget pe 1932, reiese că această societate, condusă impecabil de d. Zeno Bejan, este una dintre societățile model, ale țării noastre.

Pe terenurile ei de vânat s'a reglementat strict numărul de piese ce urmează a se vâna. Societatea are și fazani colonizați. Din nenorocire ea a avut mult de suferit de pe urma braconajului, săvârșit în mare parte de militari.

Societatea de vânătoare „Fazanul”, din Roman, și-a ținut adunarea sa generală în ziua de 12 Martie 1932, sub prezidenția d-lui Teofil Badaoni. Din memoriul trimis Uniunii, rezultă că în 1931, societatea a avut o activitate dintre cele mai rodnice întru îndeplinirea scopurilor ei, obținând un rezultat dintre cele mai frumoase și impunându-se astfel în fruntea celorlalte societăți de vânătoare din județ.

Anul acesta societatea va scoate fazani, deocamdată pe teritoriul Botești, în pădurea Vulpășești.

POȘTA VÂNATORILOR

Consequent promisiunii făcute la adunarea generală că va răspunde unei întrebări a d-lui *Rosetti-Bălănescu*, făcută de acesta din urmă într-un articol publicat în Rev. Vânătorilor (nr. 1/1932, pag. 4), d. prof. *D. Linția*, ilustru ermitolog și decan al tuturor începuturilor de a-

această natură la noi, a trimis de curând „Uniunii”, o scrisoare și un memoriu de 12 pagini (înregistrat sub nr. 1962/1932), din care extragem punctele esențiale, „Revista Vânătorilor” dorind a evita de aci înainte orice polemică în coloanele ei:

„De ce nu?”

1) Revista Vânătorilor este un organ de publicitate al tuturor vânătorilor iar nu numai a câtorva ornitologi, diletanți sau specialiști.

2) Dintre vânători, 99 la sută nu se interesează de labirintul sistematic al ornitologiei, ci numai de cele câteva specii de interes vânătorească, motiv pentru care scurtele monografii însoțite de clișee corespunzătoare, sunt suficiente; coloane întregi de diagnoze îi încurcă și-i plictisesc.

3) Chestiunile de specialitate trebuie rezervate revistelor și congreselor științifice, care au menirea a le analiza, critica sau vulgariza.

4) Cu ocazia Congresului Naturaliștilor din România, ținut la Cluj, în anul 1928, sub președinția ilustrului și iubitului nostru savant, d. prof. *A. P. Bănoșeanu*, d. *D. Linția* a prezentat 2 rapoarte ce s'au și tipărit în „Darea de seamă” a congresului: „Problema înființării unei stațiuni ornitologice în România” și „Proiect pentru stabilizarea nomenclaturii ornitologice române”, la care autorul a lucrat 30 de ani.

a) Primul raport s'a luat ca bază pentru întemeierea primei noastre stațiuni ornitologice de stat. Și a-nume, comisia, compusă din savanții noștri naturaliști cei mai reputați, care au condus și debaterile congresului, a propus Ministerului Domeniilor, ca d. *Linția* să fie numit observator ornitolog și să i se puie la dispoziție 2 camere din Palatul Pescărilor Statului, de la Jurilofca, — și a intervenit la Ministerul Justiției pentru acordarea concediului necesar lucrărilor. De-atunci, deși foarte modest ajutat de Stat, activitatea sa a fost consacrată exclusiv acestei misiuni, având neîntrerupte legături cu cei mai mari ornitologi europeni, dar fără

a trâmbița aceasta și fără, mai ales, a se servi pentru aceasta de paginile revistei.

Intre timp s'a făcut la Rev. Vânătorilor o formidabilă reclamă unei pretinse „centrale ornitologice” care s'ar fi înființat la Sibiu! D-sa se întreabă de ce la Sibiu? Când o „centrală” se face în capitala unei țări și în cazul cel mai rău într'un centru universitar! Căci la conducerea unei asemenea instituții se cere o *profundă pregătire academică*, ceea ce la Sibiu nu pare a fi cazul!

b) În ceea ce privește cel de-al doilea raport, d-sa își dă foarte bine seama că această lucrare nu poate fi absolut completă, ceea ce a și arătat în introducere, anunțând că o va completa la timp. De altfel în colecțiile d-sale există deja: *Branta ruficollis*, *Bubulcus ibis* și *Larus fuscus fuscus*.

5) d. *Paskovskî*, informatorul și corespondentul pentru Cetatea Albă al d-lui *Rosetti-Bălănescu* este și informatorul d-lui *Linția*, pentru care și d-sa îi mulțumește.

În concluzie, prima instituție ornitologică de Stat a fost și este stațiunea ornitologică română cu sediul (birou, muzeu, laborator) la Timișoara — și cu punctele de observație la Jurilofca (Dobrogea) și Sinaia.

D. Linția speră că nu i-se va lua în nume de rău sinceritatea — și în caz contrar, cere tuturor scuze, deoarece a făcut-o exclusiv în interesul propășirii științei și culturii românești.

Prof. DIONISIE LINȚIA

Ornitolog al Statului, Membru consilier al U. G. V. R.
Membru onorific al mai multor societăți ornitologice streine.

◆◆ Pulberea de vânat și braconierii ◆◆

Imi permit a da un răspuns poate cam tardiv, întrebărilor puse prin revistă de mulți vânători și de a complecta unele răspunsuri date de colegii de vânătoare, la întrebarea: de ce nu avem vânat și în special epuri?

Lucrul e foarte simplu și pe cât de simplu pe atât de grozav și de dureros.

Pentru că nici actuala lege de vânătoare și nici un alt ordin ministerial nu îngădește dreptul de a cumpăra pulbere pentru vânat, posesorilor permisului de port armă, cari sunt cei mai grozavi braconieri. Posesorul unui astfel de permis numai, și vânătorul cinstit poate cumpăra cam aceiaș cantitate de pulbere dela regie sau depozitele ei.

Am fost neplăcut surprins când am văzut la unul din depozitele regiei din orașul nostru, cum un sătean a cumpărat numai cu permisul de port armă 400 grame pulbere de vânat. Interesându-mă la debitant mi sa spus că e porția lunară pentru acest fel de permis. Deci domnilor, 4 kgr. 800 gr. anual.

Este enormă cantitatea, cu care fiecare țăran și când zic țăran și braconier (cu rare excepții) ucide epurii, de lipsa cărora ne plângem și pe care căutăm să-i ocrotim prin fel de fel de restricții.

Este regretabil că se permite vânzarea pulberii de vânat prin regie. Săteanul, care e vânător adică braconier din tată în fiu, nici n-o întrebuințează toată. El nu trage la sbor, trage numai la pază în timpul liber și în timpul oprit, unde împușcă epuroacele cu pui și mai rar o vulpe sau lup.

Restul de pulbere sau îl vinde negustorilor și de aci specula sau mai împrumută la vecini și la neamuri cari nu au nici măcar permisul de purtat armă, ba de multe ori nici pe cel de posedat și de aci un întreit braconaj.

Mai amintesc că în sezonul de vânătoare 1930 s'au vândut de 2 sau 3 negustori din acest oraș, cartușe pline și goale în valoare de 50.000 lei.

Frumoasa sumă realizată din vânzarea acestui nobil articol reprezintă cca 6.000 cartușe pline, cu care sau tras numai în

epuri și numai în epuri. Toate aceste cartușe au fost cumpărate numai de țărani.

Vânătorul corect își face singur cartușele sau nu cumpără cartușele de proveniență obscură cum sunt cele dela fierării, tinichigerii magazine de coloniale, rame și tablouri etc.

Nu exagerez de loc numind magazinele de mai sus, căci pe strada Sfânta Vineri este un băcan care vinde revolvere, gloanțe și cartușe pline.

E ridicol și exasperant.

Imi permit a face unele propuneri cari odată realizate ar stărpi după părerea mea în mare parte braconajul.

Uniunea Generală a Vânătorilor care este mama noastră a tuturor celor cu cuget curat, și grație căreia sau adus multe îndreptări și care ține aprinsă flacăra sfântă în fiecare din noi prin revista sa, să intervină la locul în drept ca dela o dată fixă chiar a acestui an și cât mai recentă, să nu se mai vândă pulbere de vânat de către regie, ci numai de către societățile de vânătoare și numai membrilor ei cantitățile necesare pentru vânat, regia rămânând să vândă numai posesorilor de port armă numai și 400 grame anual. Această cantitate reprezintă 80 cartușe calibru 12 și cred că e supra suficientă pentru paza gospodărilor a holdelor, etc. (toate numai pretexte)

Să se ia dreptul fierarilor și chiar depozitarilor de arme de a mai vinde cartușe pline, cari de cele mai multe ori sunt inferioare.

Acest privilegiu să-l aibă numai Uniunea Generală a Vânătorilor și chiar Soc. de vânătoare.

În felul acesta, țăranul n'ar mai vinde și n'ar mai împrumuta și altora și nici nu s'ar putea plânge că a fost lăsat pradă tâlharilor de o țară nemiloasă și cu legi rele.

Cu distincție stimă,
TH. BADESCU

Paznic public de vânat p. întreaga țară

SPICUIRI DIN REVISTELE DE VANĂTOARE STREINE

Un jder prins în două capcane. — Agricultorul Fr. Nahrwold din Ilserheide Minden I. W. (Germania) spune în No. 7/932, din «Wild u Hund»: Observasem că în clădirile mele își instalase o familie de jderi, cartierul ei general De repetate ori am văzut în amurg jderi, fără să fi putut trage. După urmele lăsate, am stabilit că trecătoarea lor ducea peste un copac, ce se găsea chiar lângă casă. În locul unde jderii trebuiau să facă neapărat o săritură, am așezat capcane. Chiar în prima dimineață am găsit două din capcane închise. Jderul atinsese capcanele fără să se prindă. În noaptea următoare n'au mai fost atinse de loc. Când am controlat în noaptea 3-a capcanele, constat că lipsește una din ele, formatul 11 d Căutarea a fost zadarnică. Cu toate că avea o ancoră grea, jderul plecase cu capcana. Am adus însăși câinele, care găsi urma, ce ducea — spre surprinderea mea — peste curte. A intrat apoi într'un păt, găsim și refugiu într'o cursă (ladă) așezată sub niște scânduri vechi, care s'a închis deasemenea Astfel a fost prins în două capcane. Jderul era un mascul bătrân și voinic.

Pisică și Epure. — La 7 Noembrie anul trecut, spune D-l E. Franke în No. 7 din «Wild u Hund», mă găseam la o vânatoare de epuri cu bătaiași. Fiind primul mi se dete cel mai îndepărtat loc. În drum spre el, văzui în spatele unui dâmb, o pisică și un epure, care se uitau unul la altul dela o distanță de aproximativ 2 m. Am stat locului așteptând să văd ce va urma. Cum pisica înainta mereu târâș, epurile, enervat, sări deodată asupra dușmanei, aplicându-i lovituri zdravene cu labele. Pisica speriată de acest atac neașteptat, nu știa ce să facă și luă o poziție defensivă și amenințătoare. Epurile care ataca, nu se lăsă intimidat de acest gest și cum pisica nu ceda terenul, se repezi din nou cu lovituri zdravene asupra ei. Pisica se văzu nevoită, vrând nevrând, să părăsească câmpul de luptă, observând desigur că și-a găsit nașul, căzând pe un epuroi zdravăn. În orice caz cred, nu a fost prima oară, când această pisică încerca să sfășie un epure. Din fericire drumul ei de retragere trecea prin fața mea, la distanță de tir, astfel că n'a fost cine știe ce artă s'o culc la pământ. Epurile la detunătura armei, dispăru cu viteză, bucuros probabil, că s'a găsit un alt adversar pentru pisoi.

Expoziția de trofee Berlin 1932. — Cu toată criza acută care domnește pretutindeni, s'a ținut la Berlin — ca în toți anii — «Grüne Woche» = Săptămâna verde, o expoziție a trofeelor cucerite în sezonul de vânatoare 1931.

Cum era de așteptat, trofeecele cele mai bune de cerbi, sunt tot din România. Coarnele cu 20 de ramuri ale cerbului vânat în domeniul regal Gurghiu, de către Principele Friedrich de Hohenzollern-Sigmaringen, a obținut premiul I și premiul de onoare al revistei «Wild u Hund» cu 208,19 puncte și 8,68 kgr. greutate. Au mai obținut premiul I trofeecele de cerb vânat tot la noi de D-l E. Münster pe teritoriul Răstolița, cu 206,65 puncte; coarnele au 14 ramuri 8,42 kgr. 30,5 cm. circumferența rozelor, iar ramurile au o lungime de 109,75 cm. și grosimea lor medie este de 17 cm. circ. Premiul al II-lea l-a obținut tot un cerb românesc vânat de D-l Martin Renner tot în Carpații noștri și a obținut 187,2 puncte la o greutate de 6,57 kgr.

Afară de cerbi, au mai fost premiați și 2 mistreți, din România, dar numele vânătorilor și dimensiunile nu le dă revista «Wild u Hund» No. 8/932 din care extragem această comunicare.

Prețul blămurilor de vânat în germania: găsim în No. 7 1932 al revistei Wild u. Hund următoarele prețuri pe care le redăm în Mărci, valoarea unei mărci cca. 40 Lei:

Căprioară până la	0,90 M.
Epure până la	0,30 »
Dihori dela 2,50 până la	40,— »
Vulpi » 12 » »	20,— »
Jderi bercani dela 45 până la	55,— »
Viezuri până la	5,— »
Vevețițe	0,45 »
Soboli	0,08 »
Bizam	2,25 »
Popândăi	0,30 »
Pisici	1,50 »

Maiorul de rez. E. Bachelin, directorul institutului de cercare pentru arme de foc portative dela Berlin-Wannsee, a încetat din viață la 12 Februarie 1932. Vânătorii din Germania deplâng moartea lui, având în vedere activitatea prodigioasă și plină de succes pe care defunctul a avut-o, în direcția propagării sportului de tir în patria lor.

Canibalism la râși. — La începutul lui Decembrie 1931 s'a întâmplat aci în Carpații de răsărit ai Poloniei un caz curios de canibalism la râși. Patru râși și anume o femelă cu 2 pui, împreună cu încă unul matur, probabil mascul, erau mereu recunoscuți după urmă în prăpăștiile părăului Ukericia. În noaptea de 5 spre 6 Decembrie, niște lucrători care se odihneau într'un bordei, au auzit pufăituri și șbierete puternice care au durat câțeva vreme, încetând apoi deodată. Dimineața paznicul P. găsi cam la 300 de metri de colibă un răs tânăr (femelă) sfâșiat. Cum s'a putut constata la cadavru, râsul a fost omorât prin mușcătură la ceafă, o ureche mâncată, deșertul sfâșiat, iar inima plămânul și mațele mâncate în parte și târate prin zăpadă.

Din pricină că se găsea destulă zăpadă s'a putut constata fără greș urmele de răs în jurul cadavrului, astfel încât un alt animal, ca spre exemplu urs sau lup nu poate intra în discuție. Care să fie cauza acestei drame petrecute în pădurea seculară, rămâne o enigmă.

Povestește Ing. silvic Hubert Zlamal în «Wild u. Hund» No. 8/1932.

Doi braconieri împușcați. — Se comunică din Eisenach: În timpul inspecției pe un teren de vânatoare lăsat în supraveghearea și ocrotirea forestierului Saffrath, acesta observă 3 indivizi suspecți cu ranițele încărcate. Somați să arate conținutul ranițelor, aceștia au refuzat, ba mai mult au scos armele, amenințând pe vânător. În legitimită apărare vânătorul le-a luat înainte, împușcându-i pe amândoi. Al treilea braconier din ascunziș, trase asupra forestierului nimerindu-l în braț.

Braconierul care a tras a putut fugi, iar vânătorului care și-a făcut datoria a trebuit să i se amputeze brațul.

Vânatoare de braconieri în centrul Berlinului: Citim în No. 25/931 al rev. «Deutsche Jägerzeitung», că se observase în pădurile situare la nord de Berlin com. Heningsdorf, braconaj exercitat de Walter și Otto Goetzke de 23 și 26 de ani. La 11 Mai când aceștia plecară cu un transport mai mare de vânat într'o mașină spre Berlin, au fost urmăriți de 2 funcționari ai poliției locale. Când braconierii s'au oprit la halele centrale, din Berlin, polițiștii au vrut să-i aresteze. Braconierii au reușit să se urce în automobil pornind cu viteză. Au fost însă urmăriți cu un automobil particular, pe străzile din jurul halelor centrale și Alexanderplatz, până ce au fost ajunși în Klosterstr. În automobil s'au găsit 5 căprioare braconate.

În revista „Chasses“, organul Consiliului Internațional Cinegetic, citim o istorioară nostimă: D-na X întovărășea pe soțul ei la o vânatoare de potârniche. În timpul unei bătaii, D-l X dă arma soției sale care în adevăr reușește să doboare o potârniche. După bătea, când vânătorii se adunară, unul dintre participanți zise:

«Bravo, scumpă Doamnă, pentru început e foarte bine, și ceiace este mai frumos, e că alegeți bărbătușii».

D-na X... interesată, privi cu atenție pasărea și răspunse:

«Ce idee, se poate, dacă ar fi bărbat, doară s'ar vedea!»

Inspectori de vânat care-și fac datoria.

Citim în revista Italiană „Venatoria“ scrisoarea de mai jos, în care e vorba de o prepelețică inelată.

INSPECTORATUL DE VANĂTOARE

al
JUDETULUI PRAHOVA

Ploești, 10 Ottomber 1931

III-mo.

Sig. Presidente della Societa
"CACCIA C. O. N. I."

R o m a

Messaggera di amicizia ci è giunta da cotesta Società una quaglia uccisa nel comune di Ciorani prov. di Prahova il 16 Sett. a. c. che portava al piede un anello con l'iscrizione "CACCIA ROMA" No. 2705 C. O. N. I.

Mandiamo perciò i nostri più vivi ringraziamenti alla Società che Ella presiede, assieme al nostro cordiale saluto.

*Viva la nostra sorolla "ITALIA",
Viva S. M. il Re Vittorio Emanuele III il
Duce Benito Mussolini.*

RADU STANESCU, Avvocato
Inspettore di Caccia Ploesti-Romania

BUCĂTĂRIA VÂNATULUI

SITAR GATIT CU SOSUL LUI

Pregătiți și puneți la cuptor unul sau doi sitari cu unt și sare; după ce s'au rumenit îi tăiați în mai multe bucăți, scoateți pielea după ei, numai pieptul și picioarele rămân bune: carcasa, gâtul și pielea se prăjesc în unt proaspăt cu ceapă tăiată mărunț, turnați un pahar de vin roș, un pahar de seamă de carne, un păhăruț de șampanie și fierbeți toate la un loc 15 minute.

CĂRȚI ȘI REVISTE *)

DR. R. I. CALINESCU, *Mamiferele României*, Extras din Bul. Agric. I, 1931, Imprimeria Națională, București, 103 pagini, 23 clișee și 5 hărți. De vânzare la librăria Cartea Românească (60 lei).

Se publică aici, *pentru prima dată la noi*, lista completă a Mamiferelor din România (95 de specii și sub-specii), dându-se atenție exclusiv repartiției lor în România și utilizându-se pentru acest scop toată bibliografia existentă, care se citează la locul convenit.

Din hărțile anexate, vânătorii pot vedea unde se găsesc la noi diferitele specii de vânat cu păr (Râsul, Jderii, Muflonul, Capra neagră, Căprioara, Cerbul, Lopătarul, Mistrețul, etc.).

Cap. II tratează despre speciile stinse la noi în timpuri istorice și recente (Marmotele, Castorul, Bourul, Zimbrul, Saiga, Tarpanul).

În cap. III se arată cauzele împuținării migrației și dispariției speciilor din România, arătându-se pe rând factorii fizici, biologici și sociali (umani) — iar în cap. IV se fac considerații generale biogeografice (zonalitate, origine, etc.).

Această lucrare a atras și atenția specialiștilor din străinătate.

Astfel Ministerul nostru de Domenii a primit de curând din partea bătrânului zoolog dela Dresda, dr. A. Iacobi, următoarele două scrisori ale căror originale se află în arhiva Direcțiunii Presei:

Staatliche Museen für Tierkunde und Völkerkunde No. 42401/1932

Dresden I, den 26 Febr. 1932

Ministerul Agriculturii și Domeniilor

In Ihrem „Bulletin“ Nr. 251, Bd. I (1931) ist folgende Arbeit erschienen:

CALINESCU RAOUL I. Mamiferele României. Repartiția și problemele lor biogeografice-Economice. Die Säugetiere Rumäniens. Verbreitung und Biogeographisch-Oekonomische Betrachtungen.

Für unsere faunistischen Studien dürfte die Arbeit von grösstem Interesse und Wert sein.

*) In această rubrică se recenzează orice publicație de interes vânătorească — și anume în ordinea sosirii la Uniune.

Acest sos îl treceți prin sită, turnați-l peste sitari împreună cu trufe și ciuperci prăjite în unt proaspăt; locați intestinele sitarilor, cu ficat, cu slănină, sare, piper, foi de pătrunjel și prăjiți-le toate acestea în unt. Acest amestec îl întindem pe pâine prăjită și-l servim ca garnitură la sitari. Totul se servește fierbinte.

FRIPTURA DE CAPRIOARA (PICIORUL DE DINDARAT)

Curățim de piele butul de căprioară, îl spălăm; având fierț mai de înainte un kg. oțet de vin cu 300 gr. apă, o ceapă, câteva foi de dafin; opărim butul, îl lăsăm o noapte acoperit ermetic, a 2-a zi îl scoatem, îl împănăm cu slănină mici bucățele și puțin usturoi, îl ungem cu un strat de unt proaspăt, îl dăm la cuptor, când e gata scurgem sosul ce-a lăsat în saladier și îl servim la friptură cu orice saladă.

Wir erlauben uns daher die Bitte auszusprechen uns ein Exemplar zu übersenden, und danken inzwischen für die freundliche Müheverwaltung aufs verbindlichste.

In ausgezeichnete Hochachtung ergebenst
A. Iacobi, Direktor

Staatliche Museen für Tierkunde und Völkerkunde

Director:
Hochschulprofessor dr. IACOBI
Zoologisches Museum
Dresden, den 8 März 1932

Ministerul Agriculturii și Domeniilor

Für die sehr gütige Erfüllung meiner Bitte um Buletinul Ministerului Agriculturii Seriea 3, Anul 2 beehre ich mich dem Ministerium aufrichtigen Dank darzubringen. Das Werk ist für den Vergleich mit der westeuropäischen Fauna sehr wichtig.

In ausgezeichnete Hochachtung ergebenst
A. Iacobi

*

DR. R. I. CALINESCU, *Manual pentru determinarea Amphibiilor și Reptilelor din România*, Casa Școalelor Biblioteca de popularizare a Științei, București 1929, 89 pagini, 58 figuri. De vânzare la librăria Cartea Românească: 21 lei.

Instrucțiuni pentru strângerea Batracienilor și Reptilelor (cap. I); conservarea materialului (cap. II); *instrucțiunii pentru tratarea mușcăturilor de viperă (cap. III), care interesează în cel mai înalt grad pe d-nii vânători din ținuturile muntoase.*

Se arată care sunt șerpii veninoși și cei neveninoși — și cum îi putem recunoaște ușor.

Lucrarea este însoțită și de o hartă a răspândirii viperelor în România, care ne arată pe unde trăiesc aceste reptile la noi.

*

DR. R. I. CALINESCU, *Grădinile zoologice, organizarea și importanța lor publică*. Extras din Bul. Agr. 9—12, V—VI, 1931, Imprimeria Națională, București, 1932, 54 pagini, 36 clișee. De vânzare la librăria Cartea Românească, București, (60 lei).

Se arată ce este o grădină zoologică și care este importanța ei publică, științifică, didactică, artistică, patriotică și pentru protecția naturii (cap. I). Se face apoi

istoricul grădinilor zoologice și se arată evoluția modurilor de expunere dela tipul cel mai primitiv la cel mai evoluat (cap. II). Se descriu condițiile de care depind organizarea și bunul mers al unei grădini zoologice (cap. III), câteva din grădinile zoologice ale Europei centrale: Schoenbrunn-Viena, Berlin, Dresda, Halle, Leipzig, Stellingen-Hamburg Muenchen-Hellabrun (cap. IV), ca și grădinile zoologice ale țărilor vecine: Ungaria, Cehoslovacia, Rusia, Bulgaria, Iugoslavia, (cap. V). Clișeele sunt în majoritate originale.

DR. R. I. CALINESCU, *Insula Șerpilor*, Schiță monografică. Extras din „Anal. Dobr.”, XII, 1931, Institutul de Arte grafice și editura „Glasul Bucovinei”, 62 pagini, 8 desemnuri, 14 clișee pe cromo și 1 hartă. De vânzare la Curtea Românească, București. (60 lei).

În introducere se arată: așezarea, înfățișarea generală și relieful, nume, evoluția cunoașterii insulei, explorări.

Se descrie apoi structura petrografică și evoluția geologică (cap. II), clima (cap. III), solul (cap. IV), dându-se detalii asupra florei (cap. V): compoziția floristică, asociații, originea florei acestei insule, raporturi fitogeografice, aspecte sezonale; *asupra faunei (cap. VI): compoziția faunistică, asociații, aspecte sezonale, origine, raporturi zoogeografice, migrațiunile păsărilor*. Cap. VII se ocupă cu omul: vestigii ale trecutului (templul lui Achille), personalul farului, personalul pichetului militar și repercursiuni sociale moderne. La fine (cap. VIII) se arată importanța multiplă a Insulei Șerpilor. Lucrarea este însoțită de un rezumat în limba română și germană.

Harta anexată este executată cu teodolitul de inginerul N. Celac, fiind prima hartă exactă a insulei, cu curbe de nivel cu echidistanță de 2 m. Clișeele, foarte variate, marea majoritate originale, publicându-se pentru prima oară, reconstituiesc aproape în întregime, insula.

MAIOR C. ROSETTI-BALANESCU și CAPITAN I. IACOBI, *Almanahul vânătorului, 1932, Atelierul tipografic al Școlii de arte și meserii, Bolgrad, 1932, 222 pagini, 31 desemnuri, 6 planșe. De vânzare la autori, (60 lei).*

O bună publicație românească, tipărită în condiții tehnice excelente, cu colaborarea d-lor: Maior C. Ro-

Acest număr s'a executat prin îngrijirea tehnică și redacțională a D-lui Dr. R. I. CĂLINESCU, membru în comitetul de lectură și secretar de redacție.

Expoziția de câini din București

Societatea pentru îmbunătățirea rasei canine, pusă sub patronajul A. S. R. Principele Nicolae, anunță pentru zilele de 21, 22 și 23 Mai o expoziție de câini de toate rasele.

Succesul îmbucurător, pe care expozițiile din trecut, l-au avut, este o cheazășie că și de astă dată opera de încurajare a îmbunătățirii rasei câinilor va beneficia de întreg sprijinul publicului.

Acele persoane care ar dori să ia parte ca expozanți se pot adresa Societății pe adresa VITIS S. A. Calea Victoriei 33 S. I. Pentru vânători evenimentul prezintă un deosebit interes, având prilejul de a se edifica asupra progreselor rasei câinilor de vânătoare din România.

Expoziția va avea loc pe terenul din Calea Victoriei situat vis-a-vis de legațiunea germană.

Apel către Societățile de vânătoare

Onor. Societățile de vânătoare sunt rugate a ne trimite sugestiile lor în legătură cu pășunatul ilegal și chestia câinilor ciobănești, în raport cu ocrotirea vânatului, propuse de către colegii noștri bucovineni.

Pentru a nu cauza d-lor membri și societ. de vânat afiliate cheltuieli inutile de porto, rugăm a ne remite cu încredințare de astăzi, costul abonamentului la revistă prin mandat poștal la sediul nostru.

setti-Bălănescu, maior Schneider-Snyder, Dr. E. Schnell, C. A. V. Popescu, B. Ötvös, Căpitan I. Iacobi.

În afară de partea calendaristică și de diferite tarife (poștă, C. F. R., etc.) și tabele cinegetice, biologice, tehnice, balistice — și de numeroase sfaturi utile, lucrarea conține 15 articole de balistică, curățirea armelor, vânătoarea unor specii, dresajul câinilor, dușmanii vânatului util, determinarea răpitoarelor cu pene, colonizarea vânatului, accidente de vânătoare, etc.

LE CHASSEUR FRANCAIS, revistă franceză de vânătoare și alte sporturi în aer liber, unică în felul ei. Abonamentul anual 20 frs. A se adresa girantului revistei la Saint Etienne (Loire) France.

„VADÁSZUJSÁG” (Revista Vânătoarei), X, 10, 1931. Redacția și administrația: Str. Sf. Gheorghe, Târgu-Mureș. Abonamentul anual: 350 lei.

Una din cele mai frumoase publicații vânătoarești, ce apar în România, tipărită în condiții tehnice foarte bune, cu colaborea celor mai buni specialiști unguri din Ardeal și Ungaria. Un prețios colaborator al revistei este și d. S. Ferenczi, cunoscut prin interesantele d-sale contribuții ornitologice. În revistă găsim și 2 nume cunoscute vânătorilor din vechiul regat: Ötvös Balázs și Schneider Snyder.

Dr. R. DROST, *Über den Vogelzug auf der Schlangeninsel im Schwarzen Meer*, Abhandlungen aus dem Gebiete der Vogelzugforschung nr. 2, Berlin, 1930.

Lucrarea cuprinde rezultatele studiilor făcute de autor în Insula Șerpilor, în primăvara anului 1928 (15 Aprilie—15 Mai).

Cu ajutorul sistemelor folosite și la Helgoland, s'au putut prinde și inela în Insula Șerpilor: 750 păsări, aparținând la 146 specii, majoritatea necitate încă acolo până la Drost.

G. CEAUȘU, Calendarul vânătorului, Institutul de arte grafice „Sportul”, București, 1925.

Intocmit în dorința de a face cunoscut publicului românesc esențialul diverselor dispoziții ministeriale vânătoarești — și a lega raporturi între societățile de vânătoare. Calendaristică; extrase din legea vânatului; model de contract de arendare; tabloul societăților de vânătoare; tarife, etc.

Pentru Societățile de Vânătoare

„Uniunea Generală a Vânătorilor din România” roagă cu insistență toate Societățile de vânătoare afiliate, să binevoiască a trimite pentru toate cererile de intervenție în interesul lor, la Autoritățile respective:

Lei 11. — Unsprezece Lei pentru timbre fiscale.

Lei 1. — Un Leu „ „ aviație și

Lei 7. — Șapte Lei mărci post. necesare p. răspuns.

„Uniunea” neputând suporta din propriul budget timbrarea intervențiilor cerute, în ultimul timp foarte frecvente, NU VA PUTEA DA CURS acelor cereri cari nu vor fi însoțite de taxele de mai sus.

Secretar g-ral, COLONEL A. DUMITRESCU.

COMUNICĂRI ȘI PUBLI- CAȚIUNI OFICIOASE

Majestatea Sa Regele a vânat un mistreț

În ziua de 18 Februarie cor. M. S. Regele a făcut o vânatoare în pădurile din jurul Castelului Scrovește. La această vânatoare au luat parte numai 6 vânători.

Pe o vreme destul de urâtă, zăpadă vânt și frig a început bătaia. Grație D-lui General Balif care este un pasionat ocrotitor al vânătorului, mistreții au început să apară în linia trăgătorilor. M. S. trage și ucide cel mai frumos mistreț dintre cei 4 care l-au eșit în față, cu tot vântul puternic care spulbera zăpada în așa fel, încât împiedeca o ochire bună.

În total au căzut 3 mistreți, 2 lupi, 1 pisică sălbatică și 1 vulpe.

Au eșit în bătae mulți epuri și căprioare, care cu siguranță vor face multă plăcere Marelui Voevod, la vânătorile ce se vor face în toamna acestui an.

Copie de pe publicația referitoare la D. M. No. 14778/932, 4668/932, 4475 și 4474/932

În complectarea Deciziei Ministeriale No. 9129/930, privind vânarea cerbilor, caprelor negre, căprioarelor și urșilor, vă comunicăm Decizia Journ. No. 4668 din 30/III/932 care stabilește:

1. Pentru cerbi, urși, capră neagră și capră roșie arendașii și proprietarii de terenuri, vor înainta la timp cerere Inspectoratului județean respectiv, care în termen de 10 zile cel mult își va da avizul, înaintându-ne în original cu acest aviz Serviciului Vânătorei.

Pe baza acestui aviz și a informațiilor ce acest serviciu ar avea, va elibera autorizațiile valabile pe 1932 fără a mai supune consiliului fiecare caz în parte.

2. Începând din Ianuarie 1932, asemenea cereri vor fi făcute Inspectoratului înainte de luna Ianuarie al fiecărui an. Inspectoratul le va centraliza și cu avizul său sub un singur raport, le va înainta Serviciului Vânătorei, — neapărat în cursul lunii Ianuarie. Acest serviciu va elibera autorizațiile ca mai sus pentru întregul an.

3. Pentru autorizațiile de a se împușca ciute și capre bătrâne și sterpe se va proceda în acelaș fel.

4. Ursul se va putea împușca numai dela 2 ani în sus. Ursoaica cu pui mai mici de un an, nu se va putea împușca.

5. Cerbul se va împușca numai dela 12 ramuri inclusiv în sus sau degenerați, sau reveniți din cauza vârstei.

În consecință vă veți conforma întocmai dispozițiilor de mai sus pentru anul în curs veți înainta cererile pe măsura prezentării lor, urmând ca în vederea aplicării dispozițiilor punctului 2 să luați măsuri din timp.

În vederea precizării condițiilor de eliberarea permiselor anuale de vânat, prin Decizia dela Journ. No. 4475 din 24 Martie 1932, dată asupra avizului Consiliului permanent, se dă următoarea interpretare art. 1, 2, 3, 36 și 37 din legea pentru protecția vânătorului:

1. Permisele de vânat să se elibereze numai acelor solicitanți cari fac dovada că au terenuri de vânat proprietate sau arendă (în spiritul art. 3 al. a și b); sau

sunt înscrși cu cotizația la curent, într'o societate de vânatoare, recunoscută de Ministerul Domeniilor și care are terenuri de vânatoare în arendă cu contracte în regulă.

2. Concedările dreptului de a vâna, vor fi luate în considerare și deci se vor elibera permisele în baza lor, numai dacă îndeplinesc condițiunile de a fi date cu act de cesiune în regulă, autentificat de judecătoria respectivă și valabil fără drept de revocare pentru anul pentru care se cere permisul și cu avizul conform al Inspectoratului Județean.

c. Ca urmare deciziei interpretative a art. 39 din Legea pentru protecția vânătorului, privind vânătoreea din ordine, comunicată dvs. cu ordinul circular No. 15.058 din 27/I/932 prin Decizia Journ. No. 4474 din 24 Martie 1932, se fixează un contract tip ce vi-l anexăm, urmând a fi impus tuturor proprietarilor, arendașilor, societăților, etc. cari cer recunoașterea de paznici publici. Fără acest act tip de angajament și avizul dvs. nu se va lua în considerare nici o cerere de recunoaștere pentru paznici privați.

Notăm că paznicii nu pot nici într'un caz fi și membrii la societățile unde sunt angajați.

d) Sesizați de către organele noastre asupra faptului că o mare parte din vânători nu și-au putut scoate permisele legale de vânatoare pe a. c. până la 1 Aprilie a. c. și dată fiind criza acută generală, se aprobă o prelungire a termenului de scoaterea permisului de una lună, adică până la 1 Mai 1932.

Până la această dată toți vânătorii proprietari sau arendași de terenuri de vânat cum și membrii societăților de vânatoare sunt obligați să-și scoată permisele de vânatoare pe anul 1932.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătorei

PUBLICAȚIUNE

Conf. Deciziei Nr. 10288/931.

Dat fiind seriozitatea pericolului ce prezintă pentru reproducerea păsărilor de baltă, acțiunea ilicită a strângerei ouălor păsărilor de baltă, și în vederea apropiatei epoci de ouat și clocit. Ministerul reamintește pe această cale dispozițiunile art. 22 și 23 din Legea Vânătorului. În virtutea cărora sunt oprite orice ridicare de ouă de păsări sălbatice, transport sau vânzare, fără autorizația specială a Ministerului de Domenii.

Contravenienții se vor pedepsi cu amendă dela 1—3000 lei în conformitate cu art. 79 din Legea Vânătorului.

Prin decizia Ministerială Nr. 123/32, se oprește vânătoreea tuturor speciilor de vânat pe teritoriul com. Slobozia-Clinceni, jud. Ilfov, pe timp de doi ani.

Prin decizia Ministerială Nr. 17.730/931, se oprește vânătoreea epurilor și potârnicșilor, până la 15 Ianuarie 1934, pe terenul com. Dumeni, jud. Dorohoi.

Prin decizia Ministerială Nr. 17894/931, se oprește vânătoreea epurilor pe terenul com. Semeac, jud. Arad, până la 15 Ian. 1933

Prin Decizia Ministerială No. 2396/932, s'a oprit vânătoreea tuturor speciilor de vânat până la 15 Decembrie 1932, pe terenurile comunelor: Fântânele, Gârleni și Mărgineni din județul Bacău.

Prin Deciziunea Ministerială No. 123/1932, s'a oprit vânătoreea tuturor speciilor de vânat, pentru doi ani, pe teritoriul comunei Slobozia-Clinceni, județul Ialomița.

Prin Deciziunea Ministerială No. 12834/1931, se oprește vânătoreea epurilor și țapilor roșii, pe timp de un an, pe terenurile comunelor: Bogdana, Buciumi, Bodia, Meseș-Sânjeorj Răstoil, Răstoilul-Deșert, Păușa, Agrij, Bozna, Trenrea, Ciurmăna, Stăna, Ungu aș, Chichișă, Vașcapău, Gâlpăia, Ortelec, Moigrad, Brebi și Năpradea din județul Sălaj.

Reproducem mai jos circulara trimisă de către minister tuturor administrațiilor financiare pentru eliberarea permiselor de pescuit.

Domnule Administrator,

Urmând ca în exercițiul 1932, permisele de pescuit în apele de munte, să se elibereze tot prin Administrațiile Financiare, am onoare a vă trimite:

1. Două carnete cu permise de culoare albă seria.
2. » » » » » » » » » » verde »
3. Un carnet cu permise de culoare roșie seria.

Permisele de culoare albă se vor elibera contra costului de 100 lei, numai persoanelor care fac parte dintr-o Societate de pescuit legal constituită, iar acele de culoare verde și roșie tuturor solicitatorilor.

Permisele verzi se vor elibera contra costului de 500 lei, iar cele roșii cu 1500 lei.

Atât permisele de culoare albă cât și verde vor fi valabile numai pe lungimea de 15 km. dintr'un râu sau pârâu iar acele roșii pe lungimea întregă a unui sau mai multe pârae sau râuri, care în total nu pot fi mai multe de trei și în care trăesc păstrăvi, lipani și lostrife.

Permisele nu se vor elibera decât în urma avizului D-lui Inspector onorific de pescuit. Se vor menționa în permise exact, porțiunea de râu sau pârâu unde solicitatorul are dreptul să pescuiască.

Sumele se vor încasa la Stat în contul art. bugetar 83, 1932. Pentru râurile și pâraurile din întreaga țară proprietatea Statului permisele se vor elibera de Minister contra costului de 3000 lei.

Ministru, (ss) *N. Săulescu*

Șeful Serviciului Vânătăoarie
Director General, (ss) *Ion Botez*

TABLOUL

Societăților de vânătăoarie desființate prin Decizia Ministerială Nr. 1S015/931, pentru că nu au înaintat tabloul permiselor de vânat ale membrilor lor obținute în 1931.

Județul Alba

Soc. Tir și vânătăoare, Zlatna; soc. Sub poala Munților, Apusenii; soc. Ighiu; soc. Ocna Mureș, Ocna Mureș; soc. Săscior, Săsciori; soc. Vulturul, Strugari; soc. Sebeșul Săsesc, Sebeșul Săsesc; Pianul de Sus, Pianul de Sus.

Județul Arad

Soc. Cerbul, Arad; soc. Iuno, Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 19; soc. Avram Iancu, Galsa; soc. Căprioara, Arad, Palatul Justiției; soc. Codrul, Podgoria; soc. Centinela, Seitin; soc. Luncana, Ineu; soc. Crișana, Șimandul de sus; soc. Grăniceru, Siciu; soc. Vulpea, Sevlac; soc. Transilvania, Sâmbăteni; soc. Hugur, Bârsana; soc. Mona Codrul, Arad; soc. Cerbul, Caragheorghevi; soc. Hubertus, Țurba; soc. Lunca, Chișineu; soc. Codrul, Varadia de Mureș; soc. Diana, Aradul Nou; soc. Carolina, Satul Nou; soc. Nădăbana, Nadab; soc. Vulturul, Arad; soc. Bica, Sânmartin; soc. Selcușana, Selcuș; soc. Cerbul, Wiesenheidt; soc. Dropia, Peregul Mare; soc. Vulturul, Sepreaș; soc. Curticeana, Curtici; soc. Potârnichea, Spreșuș; soc. Șoimul, Conop; soc. Măceana, Măcea; soc. Artemisa, Șimandul de Jos; soc. Cerbul, Radna; soc. Mărășești, Vânători; soc. Sicalana, Sicala; soc. Podgoreana, Pâncota; soc. Crișul Alb, Cinteiu;

Județul Bacău

Soc. Șoimii Carpaților, Luigi Călugăru; soc. Lupul din Valea Oituzului, Grozești; soc. Căiuți, Căiuți; soc. Vidra, Bacău; soc. Mircea Costinescu, Coșin; soc. Jderul, Răcăciuni; soc. Mistrețul, Slănic; soc. Viorica, Borzești.

Județul Bălți

Soc. Diana, Pârjota; soc. Lupul, Bălți.

Județul Bihor

Soc. Beiuș și Jur, Beiuș; soc. Mistrețul, Sigheștel; soc. Diana Ginta; soc. Tăut, Tăut; soc. Măgura, Răbăgani; soc. Lupoanca Biinșele; soc. Epurele, Boiu; soc. Avram Iancu, Sîn Martin.

Județul Botoșani

Soc. Căprioara, Hârlău; soc. Turturica, Todireni; soc. Jderul-Deleni; soc. Zimbrul Uriceni; soc. Tancușa, Coșula; soc. Pritul, Tg Ștefănești.

Județul Ilfov

Soc. Daphnes, Oltenița; soc. Prundu, Prundu; soc. Vidra, Oltenița; soc. Corbul, Mihai Vodă; Zimbrul, Curcani; soc. Cerbul, Snagovului, Snagov; soc. Vlășia, Cocioc; soc. Avram Iancu, București B-dul A. Cuza 23 b.; soc. Iara, București, str. Occident, 14; soc. Becațina, București str. M. Domnului; soc. Pasărea, București str. Cameliei 34; soc. Dropia, Tg. Fierbinți; soc. Califarul, Căscioarele.

Județul Buzău

Soc. Potârnichea, Mihăești; soc. Vulpea, Mihăești; soc. Piciorul Caprei, Buzău; soc. Miersa, Dara; soc. Dr. Angelescu, Greceanca; soc. Șoimul, Zărnești; soc. Șoimul Beciu; soc. Dropia,

Padia; soc. Spiru Monteoru, Chiojdu; soc. Vidra, Ioseni; soc. Corbul, Zilișteanca; soc. Șoimul, Bozioru; soc. Căprioara, Tohani; soc. Epurile și Vulpea, Cernăești; soc. Lupul, Mexanul; soc. Mistrețul, Pârșcov; soc. Vulpea, Săgeata Găvănești; soc. Vulturul Negru, Pietroasele; soc. Cocorul, Viespești.

Județul Cahul

Soc. Lupoanca, Cahul; soc. Bursucul, Baimaclia; soc. Vulpea, Baimaclia.

Județul Cămpulung

Soc. Runcu Frumos, Rușii Moldoviței; soc. Gura Humorului, Gura Humorului.

Județul Caraș

Soc. Greoni, com. Greoni; soc. Vermeș și Jur, Vermeș; soc. Golumbul, Furling; soc. I. C. Brățianu, Ticvanul Mare; soc. Bocșa Română, Bocșa Română; soc. Dognecea, Dognecea; soc. Clubul Oravița, Oravița; soc. Königsznad, Tirol; soc. Ciudanovița, Ciudanovița; soc. Vânătorul, Broșteni; soc. Cârncea, Cârncea.

Județul Cernăuți

Soc. Clubul Gh. Nedici, Zastavna; soc. Clubul Zastavna, Cozmeni.

Județul Cluj

Soc. Idul Mare, com. Idul Mare; soc. Diana, Bonțida; soc. Hida, Hida; soc. Vulturul, Someșeni; soc. Diana, Gilău.

Județul Constanța

Soc. Potârnichea, Constanța; soc. Vulturul Alb, Cogea; soc. Lebăda, Mangalia; soc. Spârcaciul, Cara Omer; soc. Drobia, Chiragi; soc. Ocrotirea Dărăbani; soc. Cocorul, Medgidia; soc. Mistrețul, Asarlac Cetate.

Județul Covurlui

Soc. Prepeșița, Pisc; soc. Miriștea Rogojeni; soc. Lupul, Independența, soc. Ștefan cel Mare, Pechea; soc. Șoimul, Smulți; soc. Vulpea, Covadinești; soc. Vulturul, Jorăști; soc. Porumbelul, Vârleji; soc. Rățoiul, Vădeni; soc. Prințul Mihai, Cudalbi; soc. Costache Negri, Costache Negri; soc. Cristeiu, Flotești; soc. Mihai Viteazul, Slobozia Condești; soc. Vulturul, Gănești; soc. Șoimul, Scântești; soc. Ciocănitărea, Tudor Vladimirescu; soc. Regele Carol al II-lea, Smârdan; soc. Dragoș Vodă, Galați.

Județul Dâmbovița

Soc. Pădurea, Bîlcuiești; soc. Vulpea, Hulbești; soc. Flintea Răsvad; soc. Obârșia Ialomitei, Pucioasa; soc. Epurașul, Vișina.

Județul Durostor

Soc. Mircea cel Bătrân, Siliștra.

Județul Dorohoi

Soc. Dragoș Vodă, Târâncuș; soc. Cerbul, Dorohoi; soc. Codrii Herței, Herța; soc. Vidra, Suhărău; soc. Vulturul, Văculești; soc. Leul, Vârful Cămpului; soc. Sitarul, Păltiniș; soc. Cocorul, Lunca; soc. Dr. Vereanu, Grămăești; soc. Căprioara, Darabani.

Județul Dolj

Soc. Pelicanul, Cioroiul Nou; soc. Șoimul, Calafat; soc. Cocorul, Bârcea; soc. Cocorul, Catanele; soc. Cercul Vânătorilor, Craiova; soc. Șoimul, Negoști; soc. Lupul de Pădure, Tencănuș; soc. Vulturul, Măceșul de Sus; soc. Dropia, Catanele Satul Nou; soc. Dealul Robul, Segarcea; soc. Zorile, Panaghia; soc. Leșița, Boreni; soc. Cerbul, Brabova; soc. Lebăda, Coveiul; soc. Leul, Galicinică; soc. Dumbrava, Sădova; soc. Privighetărea, Orodolu; soc. Lebăda, Negoil; soc. Cocorul, Ciupercenii Noui; soc. Sitarul, Cârna; soc. Diana, Calafat; soc. Teiușul, Cerătul; soc. Lebăda, Piscul de Câmpie; soc. Vulturul, Stoiana; soc. Vidra, Ciupercenii Vechi; soc. Pasărea, Intorsura; soc. Cocorul, Băilești; soc. Uliu, Murgășul; soc. Hățiușul, Valea; soc. Colnicul, Tencănuș; soc. Sitarul, Craiova; soc. Dropia, Maglavit; soc. Carpați, Rudari; soc. Crângul, Bechet; soc. Jderul, Mirea Birnicii; soc. Pasărea, Moțățai; soc. Potârnichea, Scăești; soc. Șoimul, Almagiu; soc. Vulturul, Rudari; soc. Prigoria, Barbești; soc. Antibracul, Dronic; soc. Vulturul, Măceșul de Sus; soc. Vidra, Bistreț; soc. Cerbul, Caraula; soc. Dropia, Giurguța; soc. Amicii Codrului, Tălpașu; soc. Stejarul, Ciorocași; soc. Prepeșița, Urzicuța; soc. Lunca, Perișoru.

Județul Fălcu

Soc. Sturzul, Averești; soc. Uliul, Vutcani; soc. Lupoanca, Sărățeni; soc. Epureni, Epureni; soc. Vulpea Deleni.

Județul Făgăraș

Soc. de vânat din jud. Făgăraș, Făgărași; soc. Clubul Trăsnita, Lisa; soc. Șinca Nouă, Șinca Nouă; soc. Șoimul Șercaia,

Județul Gorj

Soc. Cerbul, Tg.-Jiu.

Județul Hotin

Soc. Diana, Securenii; soc. Dropia, Ediniți.

Județul Hunedoara

Soc. Cerbul, Hațeg; soc. Ruși, Ruși; soc. Cerbul, Pui; soc. Gecagiul de Jos, Gecagiul de Jos; soc. Ludești și Jur, Ludești; soc. Cerbul, Cugir; soc. Valea Hațegului, Totești; soc. Ursul, Bucova; soc. Avram Iancu, Cerul Băcăntie; soc. Livezeni, Livezeni; soc. Cerbul, Brad; soc. Jderul, Cristișor; soc. Vulcan, Vulcan; soc. Șoimii Români, Strein Plopi.

Județul Lăpușna

Soc. Stejarul, Chișinău.

Județul Ialomița

Soc. Borcea, Făcăeni; soc. Lebăda, Călărași; soc. Potârnichea, Crucea; soc. Șoimul Bărăganului, Bordușelu; soc. Dropia, Albești; soc. Epurele, Ciocina; soc. Lupul, Pietroiul Găldău; soc. Pelicanul, Cocargeaua; soc. Cocorul, Fetești; soc. Potârnichea, Țândărei-Gara.

Județul Iași

Soc. Vidra, Iași; soc. Vulpea, Iași; soc. Lupul, Tomești; soc. Epurașul, Podul Iloaiei; soc. Diana, Iași; soc. Jderul, Bucium; soc. Șoimul, Ceplenița; soc. Vulpea, Brăești.

Județul Mehedinți

Soc. Sturzul, Buicești; soc. Puiul, Cușmir.

Județul Mureș

Soc. Avram Iancu, Câmpeni; soc. Codrul, Ibănești; soc. Cerbul, Savota; soc. Logig, Logig; soc. Constantin Romanul, Pinctic; soc. Ursul, Reghinul Săsesc.

Județul Muscel

Soc. Râșorul, Berevoești Ungureni.

Județul Neamț

Soc. Clubul de vânătoare din Borsec, Borsec; soc. Mistrețul, Butralița; soc. Zimbrul, Țibucani.

Județul Maramureș

Soc. din Valea Izei, Dragomirești; soc. Mara, Sighet.

Județul Năsăud

Soc. Beșineu, Beșineu; soc. Valea Budacului, Român, Dimitrița; soc. Borgo Prund, Borgo Prund; soc. Feldru, Feldru; soc. Cormaia, Sângeorg băi; soc. Vulpea, Budacul de Jos; soc. Jderul, Ilva Mare.

Județul Odorhei

Soc. de vânătoare Odorhei, Odorhei.

Județul Olț

Soc. Crângul, Slatina; soc. Sitarul, Slatina.

Județul Putna

Soc. Mistrețul, Borșani Coțofenești; soc. Potârnichea, Sascut; soc. Mărășești, Ciușlea; soc. Valea Putnei, Țifești; soc. Cerbul Bolotești, Bolotești; soc. Vulpea, Odobești.

Județul Rădăuți

Soc. Bogdan Vodă, Horodnicul de Jos.

Județul Râmnicu Sărat

Soc. Molda, R.-Săsat; soc. Ursul, Dumitrăști.

Județul Roman

Soc. Cercul Vânătorilor Roman, Roman; soc. Lupul, Porcești; soc. Jderul, Băcești; soc. Steaua, Muncelul de Sus.

Județul Romanași

Soc. Cocorul, Amărăștii de Jos.

Județul Sălaj

Soc. Cehul Silvaniei, Cehul Silvaniei; soc. Zaon, Zaon; soc. Ulmeni și Jur, Ulmeni; soc. Petrești, Petrești; soc. Hubertus, Curtuișeni; soc. Vânătorilor Români, Ciurnești; soc. Cerbul din Cuheiul, Ceheiul; soc. Crasna și Jur, Crasna și Jur; soc. Valea lui Mihai, Valea lui Mihai.

Județul Satul Mare

Soc. Satul Mare, Satu Mare; soc. Somcuța Mare, Somcuța Mare; soc. Avram Iancu, Seini; soc. Șoimul, Seini; soc. Biana, Livada.

Județul Severin

Soc. Vega, Balinț; soc. Șoimul Căvăran; soc. Cucaruz, Mânticul Mare; soc. Măgureana, Măgura; soc. Curtea, Curtea; soc. Sitarul, Ferdinand; soc. Ostriș, Patnic; soc. Bara, Bara; soc. Șoimul Bujor, Bujor; soc. Grănicerul, Buchini; soc. Valea Igegului, Rusca; soc. Slătinoara, Slatina Timișului; soc. Mehădia, Mehădia; soc. Iorgovan, Topleț; soc. Tigru, Bethausen; soc. Plasa Teregova, Teregova.

Județul Sibiu

Soc. Reuniunea de vânătoare din Nochrich, Nochrich; soc.

Strugari, Strugari; soc. Sibiu, Sibiu; soc. Cislădie, Cislădie; soc. Petrifalău, Petrifalău; soc. Cislădioara, Cislădioara; soc. Ocna Sibiului, Ocna Sibiului; soc. Poiana, Poiana.

Județul Someș

Soc. Clubul Vânătorilor Români, Silvaș; soc. Nimrod, Sălișca.

Județul Soroca

Soc. Diana, Florești.

Județul Suceava

Soc. din Plasa Besance, Besance.

Județul Târnava Mare

Soc. Vulturul, Criș; soc. Ocrotirea Vânătorului, Mediaș; soc. Codrul, Sighișoara; soc. Hubertus, Mediaș.

Județul Târnava Mică

Soc. Hubertus, Jidveiu; soc. Frăția Dumbrăveni; soc. Românilor din Blaj, Blaj.

Județul Tecuci

Soc. Sitarul, Tecuci; soc. Tudor Vladimirescu, T. Vladimirescu; soc. Șoimul, I. C. Brătianu; soc. Lușoica, Podul Turcului.

Județul Teleorman

Soc. Prepeșița, Turnu Măgurele; soc. Ciocărlia, Roșiori de Vede; soc. Diana, Roșiori de Vede; soc. Sportul, Alexandria; soc. Lebăda, Lissa; soc. Țăranul Vânător, Maldăeni; soc. Prepeșița, Țigănești; soc. Vede, Cervenia; soc. Jandarmul, Vișoara.

Județul Tighina

Soc. Comrat, Comrat; soc. Vulturul, Plăcinta.

Județul Trei Scaune

Soc. Târgul Săcușc, Târgul Săcușc; soc. Căprioara, Brețcu; soc. Boroșneul Mare, Boroșneul Mare.

Județul Tulcea

Soc. Șoimul, Casimcea; soc. Mistrețul, Ghecet; soc. Zorile, Babadag.

Județul Turda

Soc. Jara de Jos, Jara de Jos; soc. Avram Iancu, Câmpeni; soc. Turda, Turda; soc. Horea, Baia de Arieș.

Județul Tufova

Soc. Sitarul, Costești; soc. Fazanul, Bârlad; soc. Drochia, Cârja.

Județul Vaslui

Soc. N. Racovița, Vaslui; soc. Unirea, Scânteia; soc. Șoimul, Vaslui; soc. Eduard Ghica, Drăgușeni.

Județul R.-Vâlcea

Soc. Arcașul, Drăganul; soc. Ursul, Costești; soc. Vidra, Zătreni.

Județul Vlașca

Soc. Șoimul, Mihai Bravul; soc. Neajlovul, Bulbucata; soc. Bujoreana, Flămânda; soc. Unirea, Uești; soc. Sitarul, Crevedia Mare; soc. Vadul Cocorilor, Malu; soc. Lebăda Petroșani.

Județul Timiș

Soc. Comloșel, Comloșel; soc. Oridorf, Oridorf; soc. Nerău, Nerău; soc. Vânătorul, Bucovăț; soc. Denta, Denta; soc. Falia, Falia; soc. Vulturul, Bazoș; soc. Fazanul, Semeacul Mare; soc. Vulpea, Saravale; soc. Iecica Mare, Iecica Mare; soc. Opaița, Opaița; soc. Epurașul, Sistarovăț; soc. Semeacul Mare, Semeacul Mare; soc. Ciuta, Timișoara; soc. Omoreanu, Omor; soc. Checia Croată, Checia Croată; soc. Lupoica, Chizătău; soc. Lupoica, Ghiulavăz; soc. Potârnichea, Voiteg; soc. Hubertus, Omorul Mic; soc. Peria Moș, Peria Moș; soc. Lățunaș, Lățunaș; soc. Vulpea, Clocodia; soc. Vulturul, Igrăș; soc. Epure, Ghegleveciu; soc. Prepeșița, Chișoda; soc. Diana, Tomnatec; soc. Cenei, Cenei; soc. Cerbul, Aliuș; soc. Porumbelul, Receaș; soc. Sculea, Sculea; soc. Epurele Narău; soc. Plugarul, Cuveșdia; soc. Diana, Gottlob; soc. Cerbul, Ghizela; soc. Șipeș, Șipeș; soc. Mistrețul, Chesinț; soc. Avram Iancu; Sânmihaiul Român; soc. Vulturul, Berin; soc. Cocota, Cocota; soc. Remeșeana, Remeșeana; soc. Vânătorul, Denta; soc. Vulpea, Vulcani; soc. Comloș, Comloș; soc. Ceacova, Ceacova; soc. Dicșanu, Sinerșig; soc. Vulturul, Pastoș; soc. Fazanul, Cenadul Mare; soc. Căprioara, Gaiul Mic; soc. Diana, Stamora; soc. Parta, Parta; soc. Florica, Percosova; soc. Căprioara, Ferendia; soc. Unirea; Tomnatec; soc. Nimrod, Lovrin; soc. Chevereșana, Chevereșul Mic; soc. Plugarul, Dorgoș; soc. Vulturul, Hodoni; soc. Bacava, Bacava; soc. Porumbelul, Cerna; soc. Epurele, Călăcea; soc. Teremia Mică, Teremia Mică; soc. Jeanul Mare, Jeanul Mare; soc. Vulpea, Besenova Nouă; soc. Vulturul, Pesac; soc. Diana, Nendorf; soc. Tolvadiana, Tolvadia; soc. M-treia Berocuța, Mânăstirea; soc. Banlogeană, Banloc; soc. Victoria, Iositalău.

Primăria comunei Bergsăulmic, județul Timiș-Torontal

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat pe terenul expropriat prin reforma agrară, circa 600 jugăre, situate în hotarul comunei Bergsăulmic, se va arenda pe timp de un an, prin licitație publică orală, care se ține în localul primăriei la 18 Mai 1932 la ora 9. Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria comunală.

Bergsăulmic, 10 Martie 1932.

*

Primăria comunei Remetea-Mare, județul Timiș-Torontal

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat pe teritoriul comunei Remetea-Mare se dă în arenda pe 6 ani cu începere de la 25 Maiu 1932, prin licitație publică orală în ziua de 23 Maiu 1932, orele 10 a. m.

Condițiunile se pot vedea la primăria comunală.

Remetea-Mare, 18 Aprilie 1932.

*

Primăria comunei Stamora-germană, jud. Timiș-Torontal

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință, că dreptul de vânat de pe teritoriul comunei Stamora-germană cu întindere de cca. 250 jugăre se va vinde prin licitație publică, care va avea loc la primăria comunală din localitate în ziua de 28 Mai 1932.

Terenul de vânat se vinde pe 6 ani, adică de la 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decembrie 1937.

Prețul de strigare este de 1200 Lei.

Licitația va fi orală. Vadiul este de 10% din prețul de escamare.

În caz, dacă licitația nu va avea rezultat, atunci se va repeta în ziua de 7 Iunie 1932 ora 10 a. m. tot la această primărie

Stamora-germană, 29 Martie 1932.

*

Primăria comunei Comloșul Mare, jud. Timiș-Torontal

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al comunei Comloșul-mare, Timiș Torontal de cca de 6890 jughere se dă în arenda pe timp de 6 ani, începând cu data de 1 August 1932 până la 31 Iulie 1938 prin licitație publică, care se va ține la această primărie în ziua de 8 Aprilie a. c. orele 10 a. m. Prețul de strigare este 5.000 Lei. Licitația se va ține în conf. cu art. 88—110 din legea contabilității publice. Licitația va fi orală. Vadiu 10%. Condițiunile se vor putea vedea la primărie între orele oficioase.

Comloșul-mare, 17 Februarie 1932.

*

Primăria comunei Cenadul Mare, jud. Timiș Torontal

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică, că dreptul de vânat de pe terenul comunei Cenadul-Mare se va arenda la 12 Mai 1932, orele 9, prin licitație orală pe durată de 6 ani cu începere de la 1 Septembrie 1932 până la 1 Septembrie 1938.

La licitație vor fi admiși numai acei licitanți cari vor prezenta certificatul prevăzut de art. 13 din Legea pentru protecția vânatului.

Licitanții vor depune vadiu de 10%.

Se va licita terenul Nr. 1 în suprafață de 3000 jugăre cu prețul de strigare 1.500 Lei

Terenul Nr. II în suprafață de 2400 jug. cu pr. de str. 1.200 "

Terenul Nr. III » » 1800 » » » » » 940 "

Terenul Nr. IV » » 2500 » » » » » 1.250 "

Terenul Nr. V » » 1600 » » » » » 800 "

Condițiunile de licitație se pot vedea la primărie.

Cenadul Mare, 1 Martie 1932.

*

Primăria com. Șilea, jud. Târnava-Mică

PUBLICAȚIUNE

Comuna Șilea, jud. Târnava Mică dă în arenda prin licitație publică dreptul de vânat pe timp de 6 ani.

Licitația va avea loc la primăria comunală în ziua de 21 Iunie 1932 ora 13.

Prețul de strigare 5000 Lei pe an, vadiu 10%.

În lipsa concurenților a II-a licitație va fi învinsă la 6 Iulie 1932 ora 13.

Licitația se va ține prin oferte închise conform art. 88—110 L. C. P.

Condițiunile se pot vedea mai detaliate la primărie.

Șilea, 20 Aprilie 1932.

Primăria comunei Slobozia-Ciorănești, jud. R.-Sărat

PUBLICAȚIUNE

La 15 Mai ora 2 p. m. se va ține licitație publică la primăria comunei pentru arendarea terenului de vânătoare din cuprinsul acestei comune.

Termenul arendării este de 3 ani începând de la facerea contractului, terenul se compune din islazul comunal și terenurile mai mici de 100 ha aparținând sătenilor din comună și persoanelor ce nu locuiesc în comună.

Suprafața de arenda se compune din mai multe trupuri total circa 3500 ha.

Până în ziua fixată pentru licitație arendarea poate fi făcută și prin bună învoială.

Persoanele prevăzute de art. 42 din legea pentru protecția vânatului nu pot licita sau trata prin bună învoială.

Informațiuni la Primărie în orice zi de lucru.

TABLOU

de soc. sportivă „Avântul-Unirei“ a vânătorilor Putneni din Focșani

General Gh. Botea, Ioan B. Ghemuleț, Ioan Grigoriu, Ioan Dumitrescu, Const. Al. Petrescu, Const. V. Ionescu, Const. B. Gheorghiu, Ioan Perişoară, Iorgu Arghir, Ioan Bordea, Georgică Vlădescu, George Călinescu.

*

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Fazanul“ din com. Sânicolaul-mare jud. Timiș-Torontal

Traian Pesccau, Ioan Raica, Vasile Pesccau, Dr. Valer Gaiță, Dr. Petre Stolmajer, Grozescu Cornel, Emil Kovacs, Liviu Albota, Ioan Voichiță, Ioan Crăciun, Ioan Mărăran, Ioan Sarafolian, Gheorghe Babi, Nicolaie Foale, Nicolae Sărbescu, Gheorghe Farca, Malesco Dobriți, Petru Tunariu, Oprean Arcadie, Eftimie Foale.

*

TABLOU

pe membrii soc. de vânătoare „Mistrețul“ din com. Dumbrăven jud. Constanța

Radu Bădescu, Constantin Șava, Ovanes Kricarian, Ion Ușupan Ion Danciu, Marin Bibiloiu, Ioniță I. Dode, Mihail Fleckenmacher, George Bolamei, Constantin Bolamei, Lus Bolamei, Roger Bolamei, Barbu Grăjdănescu, Petre Trașcă, Eanachi Vârteji, Radu Dumitra, Ghiță Pistol, Ion Dobrin, Dumitru Militaru, Anton Tăroiu, Ilie Mareș, Neagu Mirea

*

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare din Denta jud. Timiș

Capațină Nicolae, Cioc Alexandru, Petrin Nicolae, Pavlovici Vasile, Pavlovici Nicolae, Sauer Iosif, Micu Constantin, Uroș Dușan, Petcu Ioan, Brancov Gheorghe, Birdean Tanasie, Schmelzter Ioan, Bodo Ștefan, Pașici Milan, Neu Ioan, Mircirov Ioan, Ciocan Gheorghe, Schanen Nicolae, Birdean Florea, Turmigan Ilie.

*

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Vulturul“ din Ocna-Sibiului jud. Sibiu

Henteș Emil, Henteș Augustin, Henteș Ioan, Dr. Ioan Geleriu, Ioan Chioariu, Lazăr Constantin, Hulpușiu Ioan, Balea Dionisie, Todeașă Jacob, Ambrus Dezideriu, Vulkân Ioan, Vulkân Dănilă, Vulkân Arpad, Vulkân Bela, Herbert Ioan, Böjti Andreiu, Vilhelem Alexandru, Brozer Ioan, Rozsa Francisc, Hudișian Nicolae, Hulpușiu George, Geleriu Zacharie, Lazăr Ilie, Toth Mihail, Salamon Samoil, Vezan Vasile, Ștefan Ioan, Kenz Carol Fried, Homm Iosif, Homm Ioan, Lomneșan George, Lunaczek Fritz, Barna Ioan, Melankovits Dionisie, Dr. Capesiu Victor, Marcon Bela, Coltofean Dumitru, Moldovan Nicolae, Șteiger Constantin, Kobori Zoltan.

*

TABLOU

de membrii clubului de vânătoare din com. Văling Caraș

Mănescu Miron, Gruescu Alexandru, Prundurat Victor, Krischer Cornel, Marta Ioan, Maldea Vasile, Rasorau Vasile Brandl Ioan, Pungă Grigorie, Imning Anton, Imning Alois, Schirilă Oscar, Loidl Albert, Retezau Adam, Loidl Osofold, Loidl Ignăție, Jurma Miron, Sofea Vasile, Bolcan C-tin, Rosorau Antonie, Balcan Trifon, Mozăr Mateiu.

*

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Cerbul“ din Teremia-Mare

Blrg Adam, Ernst Ioan, Erling Ioan, Götz Adam, Götz Carol, Günther Arthur, Günther Ernest, Günther Eduard, Hunyar Ioan

senior, Hunyar Ioan junior, Iunker Ioan, senior, Iunker Adam, Iunker Ioan junior, Iunker Martin junior, Iunker Martin senior, Iunker Iosef, Iunker Iulius, Iunker Nicolai, Iunker Emerich, Iunker Ernest, Iunker Georg, Iunker Oscar, Ginzinger Martin Kreuter Kristof, Kreuter Michael, Lenhardt Iosef, Memring Wendel, Pfanner Carol, Rottenbücher Carol, Springer Iosef, Stock Kristof, Schneider Georg, Straub Thomas, Wayer Leonhard.

Primăria comunei Săsar, județul Satu-Mare

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință că dreptul de vânat a comunei Săsar se va da în arendă pe durată de 10 ani, cu începere dela 1 Iunie 1932.

Licitațiunea va avea loc la primăria comunei Săsar în ziua de 2 Iunie 1932 ora 9.

Condițiunile de licitație sunt afișate la primăria comunală unde se pot vedea între orele de serviciu.

Săsar 1 Aprilie 1931.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare «Birda», jud. Timiș-Torontal

Gligorie Brânda, Petru Jebileanu, Lazăr Vit, Iacob Besinger, Iohan Besinger, Iosif Besinger, Iulian Brânda, Pavel Itu, Iosif Petruși, Petru Dragoș, Ludvig Scher, Iosef Scher, Iacob Scher, Mihael Frei, Samuil Frei, Hilbert Desideriu, Bernadt Hedrich, Cornel Nedelcu.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare «Șoimul» din Socoșul Mare, județul Timiș-Torontal

Indru Nicolae, Dan Ioachim, Ciuta Petru, Cârnu Petru, Șandor Pavel, Magheți Nicolae, Indru Ioan, Băcău Petru, Roșu Trifan, Râmpu Ioan, Pleser Anton, Dobândă Ioan, Sciopu Ioan, Vasii Petru, Murariu Ioan, Adam Nicolae, Opruța Petru, Micșa Damaschin, Sfercaci Nicolae, Magheți Ioan, Dragoescu Alexandru.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare «Hubertus», Repsea Jagdverein

Flagner Friederic sen., Kadacsy Valentin, Flagner Adolf, Abraham Wilhelm, Dr. Hager Enric, Dr. Weinhold Friederic, Lehni Iosif, Lehni Ioan, Gross Hugo, Greger, Wilhelm, Breh Friederich, Lehni Friederic 85, Lehni Friederich 46, Abraham Enric, Dr. Mausch Carol, Iacobi Arnold, Zerbes Wilhelm, Abraham Friederic, Kadassy Alexandru, Falk Otto, Ringer Emil, Lahni Ioan, Tobic Francisc, Roth Albert, Krauss Ioan, Steiner Geza, Anghel Dima, Menning Mihail, Dr. Blaga Romulus, Schnitz Ioan, Knall Martin, Herbert George, Gross Martin, Wester Daniel, Schuster Mihail, Szabo Andre, Daco Valentin, Dobai Venzel, Buța Ioan, Schuller Petru, Binder George, Mehburger Friederic, Petri Mihail, Marcus Ioan.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Fazanul“, com. Saravale

Milente Matei, Costa Notciu, Alexa Olariu, Eugeniu Olariu, Traian Stănilă, Ghenadie Jebelian, Vergilian Todos, Constantin Todos, Gheorghe Todos, Eugeniu Chița, Micu Vasilie, Minda Florea, Ioan Chita, Boghel Petru, Nicolae Schüsler, Dr. Galu Vasilie, Ilie Siriantu, Rista Mateiu.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Mureș“, din Reghin

Beliczay Alexandru, Biro Adalbert, Bohanek Josif, Boemches Egon, Boșian Petru, Brătean Ioan, Brunhuber Ladislau, Covrig Ioan I. Ioan, Covrig Gavril I. Ioan, Croitor Gavril, Ciortea Marin, Csomoss Gheorghe, Doroftei Octavian, Eltető Josif sen., Eltető Dănilă, Eltető Josif jun., Farkas Ladislau, Farkas Blaziu, Farkas Vasile, Farkas Adalbert, Finna Stefan, Dr. Földesy Gheorghe, Fröhlich Iuliu, Gergely Josif, Györke Ernest, Hausleitner Alfred, Hurubean Andrei, Illyeés Josif, Ilyés Alexandru, Dr. Kabdebo Coloman, Br. Kemény Ioan, Kelmens Hugo, Klos Emil, Klözel Oscar, Dr. Kosch Carol, Kosch Oscar, Dr. Lupu Leon, Maetz Ervin, Mara Andrei, Medeșan Emil, Medgyesi Dezideriu, Mera Victor, Messer Elemer, Micu Alexandru, Mischinger Nicolae, Oltean Gavril, Dr. Pataky Coloman, Petrușiu Gavril, Popescu Ioan, Popoviciu Ioan, Răcz Ioan, Sava Dumitru, Sbanca

Nistor, Szabo Coloman, Antal Grigoriu, Br. Bánffy Dănilă, Br. Bélyd Grigore, Bors Ioan, Boeru Mihail, Branschott Mihail, Buschek Rudolf, Cengher Augustin, Ciontea Dănilă, Chița Alexandru, Crăciun Ioan, I. Niculae, Covrig Lazăr, Cengher Niculae I. Simion, Chirilă Ioan, Demian Ioan, Farkas Iuliu jun., Gaal Petru, Gaal Ernő, Grellmann Robert, Hegyi Petru, Br. Horvath Artur Petricevics, Br. Huszár Carol, Br. Huszár Josif, Hügel Tiberiu, Br. Josika Gavril, Imre Adalbert, Iiescu Vasile, Kasper Toma, Br. Kemény Augusta, Kremm Francisc, Markoni Alexandru, Molnăr Josif, Movilă Victor, Dr. Müller Adolf, Neagoș Sabin, Nösner Edmund, Pașca Vasile, Pater Ernst, Pekri Geza, Pop Ioan, Royko Geza, Roth Ernest, Sattler Mihail, Sattler Mihail, Stránski Herman, Sas Vasile, Sbanca Augustin, Szabo Adalbert, Szabo Eugen, Szabo Ștefan, Szalantzi Gheorghe, Szilahi Ioan, Sular Zaharie, Dr. Schuster Heinrich, Tătar Teodor, Trella Adolf, Ujica Grigore, Ujică Constantin, Dr. Veres Francisc, Veșan Traian, Vellman Augustin, Wermescher Wilhelm, Walter Simion, Karres Samoilă, Cuesșean Liviu.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Cucu“ din Zgribești

Silvius Ghera, Ștefan Pap, Nicolae Panga, Antonie Cornean, Pavel Stan, Nicolae Stanciu, Dimitrie Draghina, Petre Crișan, Dimitrie Tiru, Dimilrie Boc, Constantin Opris, Heinrich Kohl, Cristian Petri, Francisc Petri, Pavel Petri, Ioan Schneider, Dimitrie Borduz.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Diana“ din Tomnatic

Wolf Nicolae sen., Roth. Enric, Weiszmandl Iacob, Mu'ca Iacob, Scleich Ioan, Dama Francisc, Per Dominic 24, Ludovic Adam, Sreiber Iosif, Kleitsch Iosif, Dama Ioan, Kusik Petru, Ștefan Dominic, Sreiber Viliam, Sreiber Gheorghe II, Dama Enric, Per Dominic, Steiner Ioan, Hubert Martin, Renyé Antoniu, Renyé Viliam Bastien Gheorghe, Wolf Nicolae jun.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Dorna“ din Vatra Dornei

Moroșan Constantin, Pușcaș Gheorghe, Ști. bu Spiridon, Haltof Franț, Strugar Ioan, Oberländer Herman, Crăciun Gh., Taranu Vasile, Morariu Gh., Donisă Elisei.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Sitarul“ Băcicerecul-mic

Saviciu Miloic, Brüfach Georg, Krier Iacob, Rohling Petru, Drăgoi Grigorie, Molitor Matei, Lauer Toma, Schubinger Carol, Reuter Rudolph, Kaiser Heinrich.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Potârnichea“ din com. Fârțânești jud. Covurlui

Paraschiv Gugoășe, Ilie Cristea, Vasile Iamândii, Ioan Iamândii, Alecu Ichim, Ioan M. Frosin, Mihalache Căluian, Ștefan N, Felea, Pascu Măndrescu, Dumitru Ghimpu.

TABLOU

de membrii soc. de vânătoare „Balongeana“ din com. Banloc jud. Timiș-Torontal

Rașa Silvius, Marta Ionică, Drăghici Ilie, Moc Trifu, Maghiar Iova, Velcelean Mihail, Marta Ioan Isac, Traiconi Ioan, Traiconi Simion, Toța Gheorghe, Bugaru Petru, Vereșan Ioan, Bielec Ștefan, Maghiar Alexandru.

TABLOU

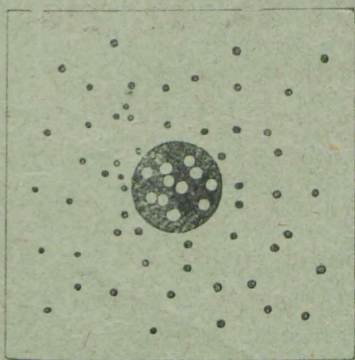
de membrii soc. de vânătoare „Califarul“ com. Techirghiol jud. Constanța

Ion Ilescu, Reimund Ereth, Anton Fics, Adam Gheth, Ștefan Pecher, Iosif Bobalovschi, Iacob Derman, Ferentz Laios, Michel Ereth, Vilhelm Schmidh, Memet M. Mustafa, Iohan Paul, Mustafa Ibram Eliaz, Ion I. Ghiorghiu, Ion Degeratu, Grigore Stoica Mateias Tilman, Niculae Herfurt.

FABRICA DE ARME DE VÂNĂTOARE IOHANN SIGOTT FERLACH — KÄRNTEN — AUSTRIA

Produce și vinde cele mai moderne arme de vânatoare și anume:

ARME DE VANATOARE ELEGANTE CU DOUĂ TEVI DE ALICE CU ȘI FARA COCOAȘE
ARME PENTRU TRAGERE LA PORUMBEI (ȘI PERECHI) TOATE CU UN TIR SUPERIOR

CIBLA

Mărimea 63×63 cm., cu lovitură trasă din foraj Sigott-Drall-Rifle la 50 pași cu alicel No. 6

Inventatorul și singurul îndreptățit la construirea „forajului Sigott-Drall-Rifle“ cu efect de tir neobișnuit de strâns și o penetrație mare a alicelor (vezi cibla).

Construște deasemenea arme mixte, arme mixte sistem Bock, Drillinguri, arme cu două tevi de glonț (Express) și carabine cu repetiție în toate calibrele chiar și pentru glonțul de mare viteză 7×65 Brenneke și 8×60 Magnum. Gloanțele acestor cartușe au o traectorie aproape dreaptă până la peste 300 m. și o eficacitate fulgerătoare asupra vânatului. Armele pentru aceste cartușe se pot utiliza în special pentru vânarea cerbilor mari, pentru mistreți și urși.

Armele mele sunt sub raportul construcției precise și solide precum și al calității tirului, foarte eftine și dau pentru orice armă

Glonț Sigott pentru forajul Sigott-Drall-Rifle și pentru tevi cu foraj choke

o garanție pe cinci ani. Construcțiile mele sunt premiate de multe ori cu medalii de aur. Mii de scrisori de mulțumire din partea notabilităților și a vânătorilor profesioniști stau la dispoziția tuturor.

Catalogul bogat ilustrat în care sunt gravate după natură și descrise în amănunt armele mele. Se trimite la cerere de fabrica mea sau de Uniunea Generală a Vânătorilor din România, Str. Sf. Ionică No. 6, unde se pot vedea și cumpăra.

Se poate livra și cu
armare separată a
oțelilor
țevei de
glonț.

Cel mai bun și mai efin
DRILLING fără cocoașe
al tipurilor noastre.

Noul nostru-Drilling fără cocoașe
„MARS“

C. A. FUNK & Co., Fabrică de arme, SUHL - Germania

VINDEM depozitul nostru de modele dela Uniune la prețul de cost. Printre ele se găsesc: Arme mixte sistem Bock, cu 2 țevi lisse, Drillinguri, arme cu 2 țevi lise, expresuri (două țevi de glonț), cu și fără ejector automat, carabine de vânătoare cu repetiție, cu și fără lunete.

Execuțiuni speciale, modificări reparațiuni, urgente și efine. Oferte de prețuri la cerere.

Reuniunea Română a Prăsititorilor de Câini

Sediul : CLUJ — CALEA VICTORIEI No. 27, Etaj II

Aduce la cunoștința celor interesați că le stă la dispoziție în orice chestiune Chinologică și Chino-technică. Mijlocește **GRATUIT** cumpărări de câini, dar numai de rasă cu pedigree. Ține registrele matricole oficiale pe toată țara, pentru toate rasele de câini, pedigreeurile emise de noi fiind recunoscute ca sigure oficiale în străinătate.

UNIUNEA CHINOLOGICA CEHOSLOVACA
(C. K. U.)

Președinte, Cpt. retr. FELIX WERLIK, BRNO, KESSELSCHMIEDGASSE 10

având contract de reciprocitate cu R. R. P. C. stă la dispoziția membrilor reuniunii în orice chestiune chinologică. A se adresa prin R. R. P. C. Contractul se poate vedea în No. 10 și 11, 1930 al Revistei Vânătorilor. La orice corespondență adresați mărci de răspuns.

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMANIA

TELEFON 313/47

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești din interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătorei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIATE 400 LEI
COSTUL STEMELI LEI 200

ANUNȚURI COMERCIALE
1 PAGINĂ 500 LEI LUNAR

¹/₂ „ 250 „ „

¹/₄ „ 125 „ „

MICA PUBLICITATE 1 Leu cuvântul

ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)

„REVISTA VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare al
tuturor vânătorilor din toată țara, care
au să-și spună ceva. De aceea, dacă
aveți ceva de cumpărat, de vândut, de
schimbat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„REVISTEI VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

D-NEI COLABORATORII POT OBTINE ORICĂTE SEPARATE DORESC, DIN ARTICOLELE DOMNILOR
LOR, COMANDANDU-LE DIRECT LA TIPOGRAFIE SAU PRIN INTERMEDIUL UNIUNII, DUPĂ UN
TARIF MINIMAL.

LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.

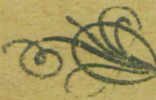
Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

Plata cotizației anuale se primește până la 1 Aprilie, dată când revista se trimite contra ramburs.

UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGETI-VĂ ÎN JURUL „UNIUNEI”

Manuscrisele nu se înapoiază.

Domnii colaboratori sunt deci rugați să-și păstreze copie de pe articolele trimise pentru „Revista Vânătorilor”

 PREȚUL UNUI EXEMPLAR SIMPLU: 25 LEI
PREȚUL UNUI NUMAR VECHIU 30 LEI